

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

Član 1.

U Zakonu o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 - dr. zakon, 71/12 - US i 83/14), u članu 1. stav 3. reč: „prodajom” zamenjuje se rečima: „iz vrednosti”.

Član 2.

U članu 22. stav 3. briše se.

Član 3.

U članu 28. posle stava 1. dodaju se novi st. 2, 3. i 4, koji glase:

„Ako se u zakup izdaje imovina koja je opterećena razlučnim ili založnim pravom, stečajni upravnik je dužan da obaveštenje o tome dostavi i razlučnom, odnosno založnom poveriocu, a takva radnja se može preduzeti samo uz dobijanje saglasnosti razlučnog, odnosno založnog poverioca koji, shodnom primenom člana 35. stav 3. ovog zakona, učini verovatnim da se njegovo obezbeđeno potraživanje može namiriti iz opterećene imovine delimično ili u celosti.

Smatraće se da je saglasnost iz stava 2. ovog člana data ako se razlučni, odnosno založni poverilac, u roku od osam dana od prijema pisanog zahteva stečajnog upravnika za davanje takve saglasnosti, o tome ne izjasni dostavom podneska sudu.

Na zahtev razlučnog, odnosno založnog poverioca usled potrebe pribavljanja nove procene vrednosti predmetne imovine, sud može produžiti rok iz stava 3. ovog člana jednom za najviše 30 dana.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 5.

U dosadašnjem stavu 3. koji postaje stav 6. reči: „iz stava 2.” zamenjuju se rečima: „iz stava 5.”.

U dosadašnjem stavu 4. koji postaje stav 7. reči: „iz stava 3.” zamenjuju se rečima: „iz stava 6.”.

U dosadašnjem stavu 5. koji postaje stav 8. reči: „roku iz” zamenjuju se rečima: „skladu sa”.

Član 4.

U članu 29. stav 7. reči: „iz stava 5.” zamenjuju se rečima: „iz stava 6.”

Član 5.

U članu 32. stav 3. reči: „ali postoje drugi razlozi koji su u vezi sa ispunjavanjem obaveza stečajnog upravnika” brišu se.

Stav 4. briše se.

Dosadašnji st. 5, 6, 7. i 8. postaju st. 4, 5, 6. i 7.

Član 6.

U članu 33. stav 1. reči: „stav 5.” zamenjuju se rečima: „stav 6.”

Član 7.

U članu 35. stav 4. briše se.

Dosadašnji stav 5. koji postaje stav 4. menja se i glasi:

„Na prvoj sednici skupštine poverilaca vrši se izbor predsednika skupštine poverilaca i članova odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca.”.

Dosadašnji st. 6, 7, 8. i 9. postaju st. 5, 6, 7. i 8.

U dosadašnjem stavu 10, koji postaje stav 9. reč: „dvoćetvrtinskom” briše se.

U dosadašnjem stavu 11, koji postaje stav 10. reči: „skupština poverilaca ima položaj” zamenjuju se rečima: „svi poverioci su članovi”.

Dosadašnji stav 12. postaje stav 11.

Član 8.

U članu 36. stav 4. procenat: „70%” zamenjuje se procentom: „50%”.

Član 9.

U članu 37. stav 1. tačka 2) reči: „odbor poverilaca” zamenjuju se rečima: „članove odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca”.

Član 10.

U članu 38. stav 1. reči: „odbor poverilaca” zamenjuju se rečima: „članove odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca, uključujući i različne poverioce iz člana 35. stav 3. ovog zakona”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Stečajni sudija zaključkom konstatuje koji poverioci su članovi odbora poverilaca u smislu stava 1. ovog člana.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3. reč: „devet” zamenjuje se rečju: „sedam”.

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4. posle reči: „odbora poverilaca” dodaju se reči: „iz stava 1. ovog člana”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5. posle reči: „odbora poverilaca” dodaju se reči: „iz reda stečajnih poverilaca”.

Dosadašnji st. 5, 6. i 7. postaju st. 6, 7. i 8.

Dosadašnji stav 8, koji postaje stav 9. menja se i glasi:

„Svi članovi odbora poverilaca dužni su da sudu i stečajnom upravniku dostave kontakt adresu, telefon i elektronsku adresu za komunikaciju.”

Dosadašnji stav 9. postaje stav 10.

Dosadašnji stav 10, koji postaje stav 11. menja se i glasi:

„Člana odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca razrešava skupština poverilaca.”

Posle dosadašnjeg stava 10, koji postaje stav 11. dodaje se novi stav 12, koji glasi:

„Stečajni sudija može razrešiti člana odbora poverilaca ukoliko ne izvršava obaveze propisane ovim zakonom ili ukoliko je izabran suprotno odredbama ovog zakona.”

U dosadašnjem stavu 11, koji postaje stav 13. reči: „stečajni upravnik osporio u celosti ili u delu koji predstavlja najmanje dve trećine prijavljenog potraživanja” zamenjuju se rečima: „osporeno u celosti”.

Dosadašnji stav 12, koji postaje stav 14. menja se i glasi:

„Ako stečajni sudija ili skupština poverilaca razreši člana odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca ili član odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca da ostavku na članstvo u tom odboru ili ako članu odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca prestane članstvo u tom odboru u skladu sa stavom 13. ovog člana, odbor poverilaca može da kooptira novog člana iz reda stečajnih poverilaca kome mandat traje do prvog narednog zasedanja skupštine poverilaca na kojoj će se izabrati novi član tog odbora.”

Dosadašnji stav 13. briše se.

Član 11.

Posle člana 38. dodaju se nazivi članova i čl. 38a i 38b, koji glase:

„Izbor člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca

Član 38a

Na prvom poverilačkom ročištu razlučni poverioci biraju jednog člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca.

Pravo glasa u smislu stava 1. ovog člana imaju svi razlučni poverioci, nezavisno od toga da li su do dana održavanja skupštine poverilaca podneli prijavu potraživanja.

Za svrhu ostvarivanja prava glasa razlučnih poverilaca stečajni sudija vrši procenu verovatnoće namirenja njihovog potraživanja iz opterećene imovine, shodnom primenom člana 35. stav 3. ovog zakona.

Razlučni poverioci glasaju srazmerno visini onog dela svog potraživanja za koji stečajni sudija utvrdi da postoji verovatnoća njegovog namirenja iz opterećene imovine, u smislu stava 3. ovog člana, a odluka se donosi većinom glasova prisutnih razlučnih poverilaca.

Razlučni poverioci mogu na svom sastanku u bilo kom trenutku razrešiti člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca i izabrati novog člana odbora poverilaca.

U slučaju da član odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca da ostavku na članstvo u odboru poverilaca ili tom poveriocu iz drugih razloga prestane članstvo u odboru poverilaca, razlučni poverioci dužni su da na sastanku koji će biti održan u roku od 30 dana od dana prestanka članstva u odboru poverilaca izaberu novog člana tog odbora iz reda razlučnih poverilaca.

Sastanak razlučnih poverilaca u smislu st. 5. i 6. ovog člana mogu zakazati razlučni poverioci koji imaju razlučna potraživanja veća od 20% od ukupnog iznosa razlučnih potraživanja.

Razlučni poverioci iz stava 7. ovog člana dužni su da:

- 1) obaveštenje o zakazanom sastanku dostave stečajnom sudiji najkasnije 15 dana pre dana održavanja tog sastanka;
- 2) oglas o zakazanom sastanku objave u dva visokotiražna lista koji se distribuiraju na celoj teritoriji Republike Srbije, najkasnije 15 dana pre dana održavanja sastanka.

Razlučni poverioci na sastanku iz st. 5. i 6. ovog člana biraju razlučnog poverioca koji će voditi taj sastanak.

Ako razlučni poverioci u roku iz stava 6. ovog člana ne izaberu člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca i u istom roku o tome ne obaveste stečajnog

sudiju i odbor poverilaca, odbor poverilaca može da kooptira novog člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca, odnosno stečajnih poverilaca ako nijedan razlučni poverilac ne prihvati takav izbor, kome mandat traje do prvog narednog sastanka razlučnih poverilaca u smislu stava 5. ovog člana na kojem će se izabrati novi član odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca.

Formiranje odbora poverilaca od strane suda

Član 38b

Ako se na prvom poverilačkom ročištu ne izaberu članovi odbora poverilaca:

1) dužnost članova odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca vrše četiri stečajna poverioca, osim lica koja u smislu člana 38. ovog zakona ne mogu biti članovi odbora poverilaca, za koja stečajni sudija zaključkom koji donosi na tom ročištu utvrdi da poseduju najveća pojedinačna neobezbeđena potraživanja;

2) dužnost člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca vrši razlučni poverilac za kojeg stečajni sudija zaključkom iz tačke 1) ovog stava utvrdi, shodnom primenom člana 35. stav 3. ovog zakona, da poseduje najveći iznos potraživanja za koji postoji verovatnoća namirenja iz opterećene imovine.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, ako stečajni dužnik nema razlučnih poverilaca, dužnost članova odbora poverilaca vrši pet poverilaca, osim lica koja u smislu člana 38. ovog zakona ne mogu biti članovi odbora poverilaca, za koja stečajni sudija zaključkom koji donosi na tom ročištu utvrdi da poseduju najveća pojedinačna potraživanja.”

Član 12.

U članu 39. stav 2. posle reči: „tog odbora” dodaje se zapeta i reči: „kao i kada to zatraži član odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca.”

U stavu 3. reči: „više od polovine članova odbora poverilaca” zamenjuju se rečima: „iz stava 2. ovog člana”.

Stav 5. menja se i glasi:

„Sednicama odbora poverilaca prisustvuje stečajni upravnik na poziv odbora poverilaca, samo ako je potrebno da u vezi sa predloženim dnevnim redom pruži potrebna pojašnjenja ili informacije ili ako je zatraženo njegovo izjašnjenje po nekom pitanju. Stečajni upravnik nema pravo glasa.”

Član 13.

U članu 45. stav 5. posle reči: „stečajni sudija” dodaju se reči: „po službenoj dužnosti ili”.

Član 14.

U članu 49. stav 4. posle reči: „razlučno potraživanje” dodaju se zapeta i reči: „kao i u slučaju sprovođenja delimične deobe pre unovčenja imovine na kojoj imaju razlučno pravo”.

Član 15.

Posle člana 53. dodaje se naziv člana i član 53a, koji glasi:

„Ovlašćeno stručno lice (procenitelj) i procena vrednosti

Član 53a

Ovlašćeno stručno lice (procenitelj) u postupku stečaja mora biti lice koje poseduje licencu za vršenje odgovarajuće vrste procena u skladu sa posebnim zakonom.

U slučaju da za vršenje odgovarajuće vrste procena nije donet poseban zakon, poslove ovlašćenog stručnog lica može obavljati lice koje poseduje odgovarajuća znanja i upisano je u listu koju vodi nadležni organ za vršenje poslova procene, odnosno veštačenja.

U slučajevima kada ovaj zakon propisuje da procena koja se podnosi sudu ne može biti starija od 12 meseci, taj uslov smatraće se ispunjenim i ako podnosilac, uz procenu koja je starija od 12 meseci, sudu dostavi pisanu potvrdu, ne stariju od 12 meseci, da je ta procena i dalje ažurna, izdatu od strane istog ovlašćenog stručnog lica (procenitelja)."

Član 16.

U članu 57. stav 2. reči: „protiv koga nije dozvoljena žalba” brišu se.

Član 17.

U članu 62. stav 2. tačka 2) menja se i glasi:

„2) zabraniti plaćanja sa računa stečajnog dužnika bez saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, ako u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika nisu blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate;”.

Posle stava 2. dodaju se novi st. 3, 4, 5. i 6, koji glase:

„Ako su u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate, stečajni sudija može rešenjem iz stava 1. ovog člana odrediti da su plaćanja sa računa dozvoljena uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika.

Ako odredi meru iz stava 3. ovog člana, stečajni sudija utvrđuje rešenjem iz stava 1. ovog člana namene za koje se mogu vršiti plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika.

Mera iz stava 2. tačka 4) ovog člana može se izreći samo ako je sud izrekao i meru iz stava 2. tačka 2) ovog člana, odnosno meru iz stava 3. ovog člana.

Računi stečajnog dužnika, koji su na dan podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate ili su blokirani tokom trajanja prethodnog stečajnog postupka, ostaju blokirani do okončanja prethodnog stečajnog postupka, osim ako stečajni dužnik ne izmiri sve dospеле obaveze na osnovu kojih su ovi računi blokirani.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 7.

Dosadašnji stav 4. briše se.

U dosadašnjim st. 5. i 6, koji postaju st. 8. i 9. reči: „stava 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”.

Član 18.

U članu 63. stav 1. reči: „stav 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”.

U stavu 2. posle reči: „računa” dodaju se reči: „ili mera iz člana 62. stav 3. ovog zakona”, a posle reči: „ovog zakona” dodaju se zapeta i reči: „odnosno kako bi se omogućila plaćanja u skladu sa odredbama člana 62. stav 2. tačka 3) ili člana 62. stav 3. ovog zakona”.

Član 19.

U članu 70. stav 1. tačka 8) posle reči: „ročišta” dodaju se reči: „kada se održava i prva sednica skupštine poverilaca”.

Član 20.

U članu 73. posle stava 1. dodaju se novi st. 2. i 3, koji glase:

„Ako je rešenje o otvaranju stečajnog postupka po žalbi ukinuto, a u ponovnom postupku stečajni postupak bude otvoren, pravne posledice otvaranja stečajnog postupka nastupaju danom kada je prvo rešenje istaknuto na oglasnoj tabli suda.

U slučaju ukidanja rešenja o otvaranju stečajnog postupka, stečajni upravnik nastavlja da obavlja funkciju privremenog stečajnog upravnika koji preuzima sva ovlašćenja organa stečajnog dužnika do donošenja novog rešenja po predlogu za otvaranje stečajnog postupka.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 4.

Član 21.

U članu 93. stav 2 reči: „obustavljaju se” zamenjuju se rečima: „prekidaju se”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Danom donošenja rešenja o zaključenju stečajnog postupka, postupci iz stava 1. ovog člana obustavljaju se.”

Dosadašnji st. 3-7. brišu se.

Član 22.

Posle člana 93. dodaju se nazivi članova i čl. 93a, 93b, 93v i 93g, koji glase:

„Propuštanje adekvatne zaštite ili smanjenje vrednosti imovine

Član 93a

U slučaju izricanja mere zabrane izvršenja i namirenja iz člana 62. stav 2. ovog zakona ili u slučaju zabrane izvršenja i namirenja iz člana 93. stav 1. ovog zakona, stečajni dužnik, odnosno stečajni upravnik su dužni da obezbede adekvatnu zaštitu imovine, na način kojim će osigurati da vrednost i stanje imovine ostanu nepromenjeni.

Stečajni sudija, na predlog stečajnog upravnika, razlučnog poverioca ili založnog poverioca koji dokaže da je njegovo potraživanje obezbeđeno založnim pravom dospelo delom ili u celosti, donosi odluku o ukidanju mere obezbeđenja iz člana 62. stav 2. tačka 4) ovog zakona ili zabrane izvršenja i namirenja iz člana 93. stav 1. ovog zakona, u odnosu na imovinu koja je predmet obezbeđenja, na period od šest meseci počev od dana objavljivanja oglasa iz člana 93v stav 1. ovog zakona, ako:

1) stečajni dužnik ili stečajni upravnik nisu na adekvatan način zaštitili predmetnu imovinu koja je predmet razlučnog, odnosno založnog prava tako da je njena bezbednost izložena riziku ili

2) se vrednost predmetne imovine smanjuje, a nema druge mogućnosti da se obezbedi primerena i efikasna zaštita od smanjenja vrednosti imovine.

Umesto odluke o ukidanju mere obezbeđenja ili zabrane izvršenja i namirenja iz stava 2. ovog člana, stečajni sudija može da donese odluku o adekvatnoj zaštiti imovine koja je predmet razlučnog, odnosno založnog prava određivanjem jedne ili više od sledećih mera:

1) isplata redovnih novčanih nadoknada razlučnom poveriocu, čiji je iznos jednak iznosu za koji se umanjuje vrednost imovine ili nadoknada za stvarne ili predviđene gubitke;

2) zamena imovine ili određivanje dodatne imovine koja će biti predmet razlučnog, odnosno založnog prava, na način da se nadoknadi smanjenje vrednosti ili gubitak;

3) isplata dela prihoda dobijenih korišćenjem imovine koja je predmet razlučnog, odnosno založnog prava razlučnom, odnosno založnom poveriocu, do visine njegovog obezbeđenog potraživanja ili predaja sredstava dobijenih otuđenjem ove imovine, ako je imovinu otuđio stečajni dužnik pre ili tokom prethodnog stečajnog postupka;

4) popravka, održavanje, osiguranje ili mere posebnog obezbeđivanja i čuvanja imovine;

5) druge zaštitne mere ili druge vrste nadoknada za koje stečajni sudija smatra da će zaštititi vrednost imovine razlučnog poverioca.

Imovina koja nije od značaja za reorganizaciju, odnosno za prodaju
pravnog lica

Član 93b

Stečajni sudija, na predlog razlučnog poverioca ili založnog poverioca koji dokaže da je njegovo potraživanje obezbeđeno založnim pravom dospelo delom ili u celosti, koji sadrži procenu vrednosti imovine koja je predmet razlučnog, odnosno založnog prava, sačinjenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja), koja nije starija od 12 meseci, donosi odluku o ukidanju mera obezbeđenja iz člana 62. stav 2. tačka 4) ovog zakona ili zabrane izvršenja ili namirenja iz člana 93. stav 1. ovog zakona u odnosu na tu imovinu na period od šest meseci počev od dana objavljivanja oglasa iz člana 93v stav 1. ovog zakona, ako je vrednost predmetne imovine manja od iznosa obezbeđenog potraživanja tog poverioca.

Stečajni sudija neće doneti odluku o ukidanju mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja iz stava 1. ovog člana ako stečajni upravnik dokaže da je predmetna imovina od ključnog značaja za reorganizaciju, odnosno za prodaju stečajnog dužnika kao pravnog lica.

Zajedničke odredbe za ukidanje mere obezbeđenja, odnosno zabrane
izvršenja i namirenja

Član 93v

O predlogu iz čl. 93a i 93b ovog zakona stečajni sudija odlučuje rešenjem, u roku od 15 dana od dana prijema predloga. U slučaju ukidanja mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja, stečajni sudija po pravosnažnosti tog rešenja objavljuje oglas o ukidanju mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja shodnom primenom člana 71. stav 3. ovog zakona. Predlagač je u obavezi da po zaključku suda predujmi troškove objavljivanja ovog oglasa, u suprotnom sud će odbaciti predlog.

Na rešenje iz stava 1. ovog člana pravo žalbe imaju stečajni upravnik, odbor poverilaca i razlučni, odnosno založni poverilac koji ima razlučno, odnosno založno pravo na imovini koja je predmet tog rešenja.

Lica povezana sa stečajnim dužnikom u smislu člana 125. ovog zakona nemaju pravo na podnošenje predloga iz čl. 93a i 93b ovog zakona, osim lica koja se u okviru svoje redovne delatnosti bave davanjem kredita i zajmova.

Po pravnosnažnosti rešenja o ukidanju mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja iz stava 1. ovog člana, stečajni upravnik nema pravo da na bilo koji način raspolaže imovinom koja je predmet rešenja, uključujući davanje u zakup ili opterećivanje te imovine.

U slučaju da je objavljen oglas za prodaju imovine koja je predmet predloga iz čl. 93a i 93b ovog zakona, rok iz stava 1. ovog člana počinje da teče po neuspelom okončanju tog postupka prodaje.

Eventualno osporavanje potraživanja ili osporavanje razlučnog, odnosno založnog prava od strane stečajnog upravnika, kao i vođenje parnice za utvrđenje postojanja potraživanja ili postojanje razlučnog, odnosno založnog prava, nema uticaja na pravo razlučnog, odnosno založnog poverioca da sudu predloži ukidanje mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja u skladu sa čl. 93a i 93b ovog zakona.

Posledice propuštanja unovčenja imovine od strane razlučnog,
odnosno založnog poverioca

Član 93g

U slučaju da razlučni, odnosno založni poverilac propusti da unovči imovinu koja je predmet rešenja o ukidanju mere obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja iz čl. 93a i 93b ovog zakona u roku od devet meseci od pravnosnažnosti tog rešenja, stečajni sudija će po službenoj dužnosti doneti rešenje kojim će konstatovati da je mera zabrane izvršenja i namirenja u odnosu na tu imovinu ponovo uspostavljena.

Na predlog razlučnog, odnosno založnog poverioca koji je podnet pre isteka roka iz stava 1. ovog člana, stečajni sudija će produžiti rok iz stava 1. ovog člana jednom za tri meseca, ako razlučni, odnosno založni poverilac dostavi dokaz da je u okviru postupka unovčenja objavljen oglas o prodaji imovine iz stava 1. ovog člana.

Po pravnosnažnosti rešenja iz stava 1. ovog člana, stečajni upravnik stiče pravo prodaje i raspolaganja imovinom shodno odredbama ovog zakona."

Član 23.

U članu 95. stav 3. reči: „ili uslovljavanje” brišu se.

U stavu 4. reči: „član 93. stav 5.” zamenjuju se rečima: „čl. 93a i 93v”.

Stav 5. briše se.

Dosadašnji st. 6-9. postaju st. 5-8.

Član 24.

U članu 104. stav 1. tačka 3) posle reči: „stečajne mase” dodaje se zapeta i reči: „uključujući i kao posledica ništavih pravnih poslova”.

U stavu 1. tačka 4) tačka na kraju zamenjuje se tačkom zapetom.

Posle tačke 4) dodaje se tačka 5), koja glasi:

„5) nastale na osnovu kredita, odnosno zajma uzetog u smislu člana 27. stav 2. ili člana 157. stav 1. tačka 10) ovog zakona, a poverilac po tom osnovu imaće obavezu da stečajnog upravnika u roku od 30 dana od dana objavljivanja oglasa o otvaranju stečaja u „Službenom glasniku Republike Srbije” obavesti o postojanju i iznosu takvih obaveza, u suprotnom neće imati pravo na kamatu na to potraživanje za period trajanja stečajnog postupka.”

Član 25.

U članu 105. stav 2. reči: „stečajni dužnik ili treće lice” zamenjuju se rečima: „treće lice u bilo kojoj fazi postupka”, posle reči: „stvari koje” dodaju se reči: „drži bez pravnog osnova ili po osnovu pravnog posla čija je važnost prestala, a koje”, a reči: „stečajnom dužniku ili” brišu se.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Odluke iz stava 2. ovog člana stečajni sudija donosi u formi rešenja, na koje pravo žalbe imaju stečajni upravnik i treće lice iz stava 2. ovog člana.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 26.

U članu 113. stav 2. tačka na kraju se zamenjuje zapetom i dodaju se reči: „kao i redosled namirenja razlučnih i založnih poverilaca.”

Član 27.

U članu 116. stav 2. posle reči: „Stečajni sudija će” dodaje se reč: „zaključkom”.

Član 28.

U članu 117. stav 1. posle reči: „prekinutog parničnog” dodaju se reči: „ili arbitražnog”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Poverilac koji nije postupio na način iz stava 1. ovog člana gubi to pravo i svojstvo stečajnog poverioca za osporeno potraživanje.”

U stavu 4. posle reči: „prekinute parnice” dodaju se reči: „ili arbitražnog postupka”.

Član 29.

U članu 117a stav 2. reč: „primalac” zamenjuje se rečju: „prijemnik”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Prijemnik potraživanja ima pravo da traži ispravku konačne liste utvrđenih potraživanja.”

Dosadašnji st. 3. i 4. brišu se.

Član 30.

U članu 118. stav 1. menja se i glasi:

„Ako u trenutku otvaranja stečajnog postupka teče parnični ili arbitražni postupak o potraživanju, stečajni upravnik će preuzeti parnični ili arbitražni postupak u stanju u kom se ona nalazi u trenutku otvaranja stečajnog postupka.”

Član 31.

U članu 119. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Ne mogu se pobijati uobičajeni prigodni darovi, nagradni darovi, kao ni darovi učinjeni iz zahvalnosti niti izdvajanja u humanitarne svrhe, pod uslovom da su u vreme kada su učinjeni bili srazmerni finansijskim mogućnostima stečajnog dužnika i uobičajeni za privrednu granu kojoj stečajni dužnik pripada.”

Član 32.

U članu 123. stav 1. posle reči: „da se radnjom oštećuju poverioci” dodaje se zapeta i reči: „kao i ako su pravni posao odnosno pravna radnja stečajnog dužnika preduzeti bez naknade ili uz neznatnu naknadu”.

Član 33.

Naziv člana i član 124. brišu se.

Član 34.

U članu 126. stav 1. tačka 1) menja se i glasi:

„1) uzimanja kredita ili zajma u skladu sa članom 27. stav 2. ovog zakona i davanje obezbeđenja po tom pravnom poslu, ako je nakon obustave stečajnog postupka u kojem je takav kredit ili zajam uzet došlo do otvaranja stečaja nad istim stečajnim dužnikom, kao i zaključivanja ugovora o kreditu ili zajmu u smislu člana 157. stav 1. tačka 10) ovog zakona i davanja obezbeđenja po tom pravnom poslu, ako je nakon obustave stečajnog odnosno prethodnog stečajnog postupka u kojem je pravnosnažno usvojen plan reorganizacije došlo do otvaranja stečaja nad istim stečajnim dužnikom;”.

Član 35.

U članu 131. stav 1. tač. 1), 3) i 4) brišu se.

U stavu 3. posle reči: „poverilaca” dodaju se reči: „i ovlašćeni predlagač plana reorganizacije”.

Član 36.

Naziv člana i član 132. menjaju se i glase:

„Način unovčenja i metod prodaje

Član 132.

Po donošenju rešenja o bankrotstvu, stečajni upravnik započinje i sprovodi prodaju celokupne imovine, imovinske celine ili pojedinačne imovine stečajnog dužnika, odnosno prodaju stečajnog dužnika kao pravnog lica (način unovčenja), u skladu sa ovim zakonom i nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom.

U slučaju da stečajni upravnik predlaže prodaju celokupne imovine ili imovinske celine stečajnog dužnika ili prodaju stečajnog dužnika kao pravnog lica, dužan je da pribavi procenu celishodnosti takvog načina unovčenja u odnosu na prodaju pojedinačne imovine stečajnog dužnika koju izrađuje ovlašćeno stručno lice (procenitelj) i kojom će se odrediti odgovarajući deo kupoprodajne cene na kojem različni, odnosno založni poverilac ima pravo prioritnog namirenja u skladu sa članom 133. stav 12. ovog zakona, kao i da takvu procenu dostavi sudu, odboru poverilaca i svakom različnom, odnosno založnom poveriocu koji ima različno, odnosno založno pravo na imovini koja je obuhvaćena takvom prodajom.

Odbor poverilaca, različni poverilac i založni poverilac ovlašćeni su da ulože primedbu na procenu iz stava 2. ovog člana u roku od 15 dana od dana prijema, u kom slučaju će sud, na osnovu savesne i brižljive ocene, zaključkom utvrditi celishodnost predloženog načina prodaje i odgovarajući deo kupoprodajne cene na kojem različni, odnosno založni poverilac ima pravo prioritnog namirenja u skladu sa članom 133. stav 12. ovog zakona.

Prodaja imovine, odnosno pravnog lica vrši se javnim nadmetanjem, javnim prikupljanjem ponuda ili neposrednom pogodbom (metod prodaje), u skladu sa ovim zakonom i nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom.

Uz saglasnost odbora poverilaca stečajni upravnik može angažovati domaća ili strana lica stručna za vršenje prodaje javnim nadmetanjem ako je predmet prodaje umetničko delo, odnosno drugi specifičan predmet prodaje za koji postoji specijalizovano tržište ili ako smatra da će se takvim angažovanjem ostvariti veća javnost prodaje i povoljnije unovčenje.

Predlog prodaje iz stava 2. ovog člana mora sadržati sve uslove takve prodaje, uključujući i troškove angažovanja stručnih lica.

Ako se prodaja vrši javnim nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda, stečajni upravnik dužan je da oglasi prodaju u najmanje dva visokotiražna dnevna lista koji se distribuiraju na celoj teritoriji Republike Srbije i na internet strani ovlašćene organizacije i to najkasnije 30 dana pre dana određenog za javno nadmetanje ili dostavljanje ponuda.

Izuzetno, ako su troškovi oglašavanja nesrazmerno visoki u odnosu na vrednost predmeta prodaje stečajni upravnik, uz saglasnost odbora poverilaca, može oglasiti prodaju na način drugačiji od načina propisanog stavom 7. ovog člana.

Oglas naročito sadrži uslove i rokove prodaje, kao i podatke o tome kada i gde potencijalni kupci mogu da vide imovinu koja se prodaje.

Prodaja neposrednom pogodbom može se izvršiti isključivo ako je takav način prodaje prethodno odobren od strane odbora poverilaca i uz pribavljanje prethodne saglasnosti razlučnog, odnosno založnog poverioca, ako:

- 1) je imovina koja se prodaje neposrednom pogodbom predmet razlučnog, odnosno založnog prava;
- 2) predložena kupoprodajna cena, odnosno njen deo u odnosu na koji postoji pravo prvenstvenog namirenja tog poverioca, ne pokriva iznos njegovog obezbeđenog potraživanja;
- 3) prethodno nije pokušana prodaja javnim nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda."

Član 37.

U članu 133. stav 1. reči: „Pre prodaje imovine stečajni upravnik” zamenjuju se rečima: „Stečajni upravnik”, posle reči: „odboru poverilaca,” dodaju se reči: „razlučnim, odnosno založnim”, a reči: „načinu prodaje, rokovima prodaje i obaveštenje o proceni celishodnosti iz člana 132. stav 2. ovog zakona” zamenjuju se rečima: „načinu unovčenja, metodu prodaje i rokovima prodaje”.

U stavu 2. reči: „imovine javnim nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda,” brišu se.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Obaveštenje o nameri, planu prodaje, načinu unovčenja, metodu prodaje i rokovima prodaje iz stava 1. ovog člana stečajni upravnik dužan je da dostavi i ovlašćenoj organizaciji u roku iz stava 2. ovog člana.”

Dosadašnji st. 3, 4. i 5. postaju st. 4, 5. i 6.

U dosadašnjem stavu 6, koji postaje stav 7. reči: „se prodaje” zamenjuju se rečima: „je obuhvaćena prodajom”, a reči: „predloži povoljniji način unovčenja imovine, o čemu odlučuje stečajni sudija” zamenjuju se rečima: „podnese primedbu na predloženu prodaju, uključujući i predlog povoljnijeg načina unovčenja, odnosno metoda prodaje imovine”.

Dosadašnji stav 7, koji postaje stav 8. menja se i glasi:

„Odbor poverilaca, poverioci i druga zainteresovana lica, osim razlučnog, odnosno obezbeđenog poverioca iz stava 7. ovog člana, mogu u roku od pet dana od dana prijema obaveštenja o predloženoj prodaji podneti primedbu na predloženu prodaju iz razloga nepoštovanja odredaba ovog zakona ili nacionalnih standarda o upravljanju stečajnom masom u pripremi ili sprovođenju prodaje.”

Posle dosadašnjeg stava 7, koji postaje stav 8. dodaje se novi stav 9, koji glasi:

„O primedbama iz st. 7. i 8. ovog člana odlučuje stečajni sudija zaključkom u roku od osam dana, a prodaja se ne može sprovesti pre donošenja odluke suda.”

Dosadašnji stav 8, koji postaje stav 10. menja se i glasi:

„Posle izvršene prodaje stečajni upravnik je dužan da o izvršenoj prodaji, uslovima i ceni obavesti stečajnog sudiju i odbor poverilaca, kao i razlučnog, odnosno založnog poverioca koji ima razlučno, odnosno založno pravo na imovini koja je obuhvaćena prodajom, u roku od deset dana od dana izvršene prodaje.”

Dosadašnji stav 9. briše se.

Dosadašnji st. 10. i 11. postaju st. 11. i 12.

Dosadašnji stav 12, koji postaje stav 13. menja se i glasi:

„Stečajni sudija će rešenjem konstatovati da je prodaja izvršena i naložiti odgovarajućem registru upis prava svojine i brisanje tereta nastalih pre izvršene prodaje, odnosno upis drugih prava stečenih prodajom. Navedeno rešenje sa dokazom o uplati cene je osnov za sticanje i upis prava svojine kupca, bez obzira na ranije upise i bez tereta, kao i bez ikakvih obaveza nastalih pre izvršene kupoprodaje, uključujući i poreske obaveze i obaveze prema privrednim subjektima pružaocima usluga od opšteg interesa koje se odnose na kupljenu imovinu.”

Posle stava 13. dodaje se stav 14, koji glasi:

„Rešenje iz stava 13. ovog člana objavljuje se na oglasnoj i elektronskoj tabli suda i dostavlja razlučnom, odnosno založnom poveriocu koji ima razlučno, odnosno založno pravo na imovini koja je obuhvaćena prodajom i na njega žalbu mogu podneti sva zainteresovana lica.”

Dosadašnji stav 13. postaje stav 15.

Član 38.

Posle člana 133. dodaju se naziv člana i član 133a, koji glase:

„Obaveza nuđenja na prodaju

Član 133a

Stečajni upravnik je dužan da svaki deo imovine koji je predmet razlučnog, odnosno založnog prava ponudi na prodaju u roku od šest meseci od pravnosnažnosti rešenja o bankrotstvu.

Stečajni sudija može rešenjem, na obrazloženi predlog stečajnog upravnika, rok iz stava 1. ovog člana produžiti jednom za najviše šest meseci, ako za odlaganje prodaje postoje naročito opravdani razlozi.

U slučaju ukidanja mere zabrane izvršenja i namirenja u skladu sa čl. 93a-93v ovog zakona dolazi do zastoja roka iz stava 1. ovog člana za vreme tokom kojeg stečajni upravnik nema pravo da vrši prodaju predmetne imovine.

Ako je imovina iz stava 1. ovog člana predmet podnetog zahteva za vraćanje imovine u skladu sa zakonom kojim se uređuje vraćanje imovine i obeštećenje, rok iz

stava 1. ovog člana počinje da teče pravnosnažnim okončanjem postupka za vraćanje imovine i obeštećenje.”

Član 39.

U članu 135. stav 1. reči: „stav 5.” zamenjuju se rečima: „stav 7.”.

Stav 3. briše se.

Član 40.

U članu 136. stav 5. briše se.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 5.

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 6. reči: „ugovora o prodaji stečajnog dužnika kao pravnog lica” zamenjuju se rečima: „rešenja iz člana 133. stav 13. ovog zakona”.

Član 41.

Posle člana 136. dodaju se nazivi članova i čl. 136a, 136b, 136v i 136g, koji glase:

„Pravo prioriteta razlučnog, odnosno založnog poverioca

Član 136a

U slučaju kada je predmet prodaje stečajni dužnik kao pravno lice, celokupna imovina stečajnog dužnika ili imovinska celina, razlučni i založni poverioci koji su imali založno, odnosno razlučno pravo na bilo kom delu imovine koji je obuhvaćen takvom prodajom imaju pravo prioriteta u deobi onog dela sredstava ostvarenih prodajom, prema rangu prioriteta koji su stekli u skladu sa zakonom, a srazmerno procenjenom učešću procenjene vrednosti imovine koja je predmet založnog, odnosno razlučnog prava u ukupnoj procenjenoj vrednosti predmeta prodaje, u skladu sa procenom iz člana 132. stav 2. ovog zakona, odnosno u skladu sa zaključkom suda iz člana 132. stav 3. ovog zakona.

Polaganje cene od strane razlučnog ili založnog poverioca

Član 136b

Ako je kupac imovine razlučni poverilac koji ima pravo prioritnog namirenja iz sredstava ostvarenih prodajom, taj kupac ima pravo da svoje obezbeđeno potraživanje prebije sa iznosom kupoprodajne cene, i to na sledeći način:

1) u slučaju da njegovo obezbeđeno potraživanje premašuje iznos kupoprodajne cene, odnosno njenog dela iz kojeg ima pravo prioritnog namirenja, dužan je na ime cene položiti iznos troškova prodaje i drugih neophodnih troškova iz člana 133. stav 12. ovog zakona, uvećan za eventualno preostali deo kupoprodajne cene iz kojeg nema pravo prioritnog namirenja;

2) u slučaju da njegovo obezbeđeno potraživanje ne dostiže iznos kupoprodajne cene, odnosno njenog dela iz kojeg ima pravo prioritnog namirenja, dužan je na ime cene položiti iznos troškova prodaje i drugih neophodnih troškova iz člana 133. stav 12. ovog zakona, uvećan za razliku između njegovog obezbeđenog potraživanja i punog iznosa kupoprodajne cene.

Saglasnost odbora poverilaca i razlučnog, odnosno založnog poverioca

Član 136v

U slučaju prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, celokupne imovine stečajnog dužnika ili imovinske celine:

1) ako je ponuđena cena manja od 50% procenjene vrednosti predmeta prodaje, stečajni upravnik dužan je da takvu ponudu bez odlaganja dostavi odboru poverilaca, a prodaja se može sprovesti ako je odobri odbor poverilaca;

2) ako bi u smislu procene iz člana 132. stav 2. ovog zakona deo sredstava ostvarenih prodajom koji se odnosi na imovinu koja je pod razlučnim, odnosno založnim pravom bio manji od 50% procenjene vrednosti te imovine, stečajni upravnik je dužan da takvu ponudu bez odlaganja dostavi svakom razlučnom i založnom poveriocu koji ima razlučno, odnosno založno pravo na toj imovini, a prodaja se može sprovesti ako je odobri razlučni, odnosno založni poverilac koji, shodnom primenom člana 35. stav 3. ovog zakona, učini verovatnim da se njegovo obezbeđeno potraživanje može namiriti delom ili u celosti iz imovine koja je pod razlučnim, odnosno založnim pravom ako bi se ona prodavala pojedinačno.

Razlučni, odnosno založni poverilac koji se predloženom prodajom stečajnog dužnika kao pravnog lica, celokupne imovine stečajnog dužnika ili imovinske celine namiruje u celosti nema pravo iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

U slučaju da odobrenja iz stava 1. ovog člana budu data, stečajni upravnik dužan je da prihvati takvu ponudu i sprovede prodaju.

Pravo preče kupovine razlučnog, odnosno založnog poverioca u slučaju prodaje neposrednom pogodbom

Član 136g

Kada je imovina koja je predmet prodaje neposrednom pogodbom predmet razlučnog, odnosno založnog prava, razlučni, odnosno založni poverilac može, u roku od pet dana od dana prijema obaveštenja iz člana 133. stav 6. ovog zakona, da obavesti sud i stečajnog upravnika da prihvata da kupi predmet prodaje pod istim (ili za stečajnog dužnika povoljnijim) uslovima iz obaveštenja (pravo preče kupovine), pri čemu je dužan i da navede da li će se koristiti pravom iz člana 136b ovog zakona.

Pravo preče kupovine iz stava 1. ovog člana razlučni, odnosno založni poverilac može vršiti i preko lica koje je sa njim povezano u smislu zakona kojima se uređuju privredna društva, uz dostavljanje dokaza da se radi o povezanom licu.

U slučaju da je razlučni, odnosno založni poverilac uložio primedbu na predloženu prodaju u skladu sa članom 133. stav 7. ovog zakona, rok za vršenje prava preče kupovine iz stava 1. ovog člana počinje da teče od dana dostavljanja odluke suda po toj primedbi razlučnom, odnosno založnom poveriocu, a prodaja se ne može sprovesti pre isteka tog roka."

Član 42.

U članu 139. stav 3. posle tačke 4) dodaje se tačka 4a), koja glasi:

„4a) iznos sredstava rezervisanih za isplatu poveriocima za slučaj naknadnih prijave potraživanja iz člana 130. stav 2. ovog zakona;”.

Član 43.

U članu 144. stav 2. menja se i glasi:

„Izuzetno, završnoj deobi iz stava 1. ovog člana može se pristupiti i:

1) ako u toku postupka stečaja stečajni upravnik, posle više pokušaja unovčenja imovine stečajnog dužnika na način predviđen ovim zakonom, ne uspe da unovči celokupnu stečajnu masu, odnosno njen pretežni deo ili

2) ako su u stečajnom postupku namirena potraživanja poverilaca u celosti, sa pripadajućom kamatom u skladu sa ovim zakonom.”

Član 44.

U članu 147. stav 1. menja se i glasi:

„U slučaju da su u stečajnom postupku, pre završne deobe ili u završnoj deobi, u punom iznosu namirena potraživanja poverilaca u celosti sa pripadajućom kamatom u skladu sa ovim zakonom, stečajni upravnik dužan je da preostali višak deobne mase, kao i eventualno neunovčenu imovinu stečajnog dužnika iz člana 144. stav 2. ovog zakona, raspodeli članovima privrednog društva, u skladu sa pravilima postupka likvidacije. U tom slučaju, rešenjem o završnoj deobi stečajni sudija nalaže brisanje svih tereta na imovini koja se raspodeljuje članovima privrednog društva. Izuzetno, stečajni upravnik neće raspodeliti neunovčenu imovinu onim članovima privrednog društva koji se odreknu prava na takvu raspodelu i o tome obaveste stečajnog upravnika pisanim putem najkasnije u roku od 15 dana od dana objavljivanja nacrtu za završnu deobu na oglasnoj tabli suda.”

U stavu 4. reč: „stečajnih” i reči: „svi stečajni” brišu se.

Član 45.

U članu 148. stav 2. posle reči: „stečajnog postupka” dodaje se zapeta i reči: „ali ne pre donošenja rešenja o glavnoj deobi”.

Član 46.

U članu 155. stav 1. posle reči: „bankrotstvo” zapeta i reči: „a posebno ako postoje ekonomsko opravdani uslovi za nastavak dužnikovog poslovanja” brišu se.

Član 47.

U članu 156. stav 1. tačka 4) menja se i glasi:

„4) visinu novčanih iznosa ili imovinu koja će služiti za potpuno ili delimično namirenje za svaku od klasa poverilaca, kao i sredstva rezervisana za poverioce osporenih potraživanja, način izmirenja potraživanja i vremensku dinamiku plaćanja;”.

U tački 6) reči: „glavnih elemenata” zamenjuju se rečju: „mera”, a posle reči: „plana reorganizacije” zapeta i reči: „ako ih je moguće odrediti” brišu se.

U tački 10) reči: „kao i iznos i dinamiku isplate nagrade za njegov rad” zamenjuju se rečima: „iznos i dinamiku isplate nagrade za njegov rad, uz navođenje postupka za njegovu promenu”.

Tačka 13) menja se i glasi:

„13) procenu vrednosti imovine stečajnog dužnika, kao i procenu novčanog iznosa namirenja koje bi se ostvarilo sprovođenjem bankrotstva i sprovođenjem reorganizacije za svaku od klasa poverilaca posebno, izrađenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja) u skladu sa nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom, ne stariju od 12 meseci;”.

Tačka 16) menja se i glasi:

„16) predlog za imenovanje članova komisije poverilaca, ako je planom predviđeno njeno postojanje;”.

U tački 18) tačka zapeta na kraju zamenjuje se tačkom.

Tačka 19) briše se.

U stavu 4. tačka 2) menja se i glasi:

„2) potpisanu neobavezujuću izjavu većinskih poverilaca po vrednosti potraživanja svake planom predviđene klase da su saglasni sa sadržinom plana reorganizacije i spremni da glasaju za njegovo usvajanje;”.

Tačka 4) briše se.

U tački 5) reči: „vanredni izveštaj revizora” zamenjuju se rečima: „vanredni izveštaj sa mišljenjem revizora o finansijskim izveštajima stečajnog dužnika”.

Član 48.

U članu 157. stav 1. tačka 7) posle reči: „založnog prava” dodaje se zapeta i reči: „uz saglasnost imaoca založnog prava”.

Tač. 11) i 13) brišu se.

Stav 2. menja se i glasi:

„U slučaju da je planom reorganizacije predviđena mera pretvaranja potraživanja u kapital stečajnog dužnika, predlagač je dužan da uz plan reorganizacije dostavi procenu kapitala stečajnog dužnika, izvršenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja), ne stariju od šest meseci.”

St. 5, 6, 7. i 8. brišu se.

Dosadašnji stav 9, koji postaje stav 5. menja se i glasi:

„Sprovođenje mera predviđenih planom reorganizacije, a naročito izmene u strukturi kapitala stečajnog dužnika i otuđenje ili drugo raspolaganje nepokretnom imovinom koja je evidentirana kao društvena svojina, ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojima se uređuje zaštita društvenog kapitala u preduzećima koja posluju većinskim društvenim kapitalom, odnosno kojima se uređuje zaštita imovine koja je evidentirana kao društvena svojina u zadrugama. Podnosilac plana reorganizacije dužan je da u prilogu plana reorganizacije dostavi prethodnu saglasnost na plan reorganizacije, izdatu od strane organizacije iz člana 19. stav 2. ovog zakona, a ta organizacija u postupku davanja prethodne saglasnosti na plan reorganizacije postupa sa naročitom hitnošću i dužna je da donese akt po zahtevu za davanje prethodne saglasnosti u roku od 15 dana od dana prijema zahteva.”

Član 49.

U članu 158. stav 5. tačka 3) tačka zapeta na kraju zamenjuje se tačkom.

Tačka 4) briše se.

Posle stava 7. dodaju se st. 8, 9. i 10, koji glase:

„Ako je pre donošenja odluke po predlogu poverioca za pokretanje stečajnog postupka stečajni dužnik podneo predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije, stečajni sudija će prvo rešavati po predlogu stečajnog dužnika za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

Ukoliko je predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije pravnosnažno odbijen, odnosno odbačen, stečajni dužnik je ovlašćen da podnese novi predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

U slučaju da je pre podnošenja novog predloga iz stava 9. ovog člana protiv stečajnog dužnika podnet predlog za pokretanje stečajnog postupka od strane poverioca, sud će prvo rešavati po predlogu za pokretanje stečajnog postupka koji je podnet od strane poverioca.”

Član 50.

U članu 159. stav 1. reč: „poznate” briše se.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Ročište za odlučivanje o predlogu i glasanje o planu održava se najkasnije u roku od 90 dana od dana donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3. reči: „Rešenje o pokretanju prethodnog postupka za ispitivanje ispunjenosti uslova za otvaranje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije” zamenjuju se rečima: „Rešenje iz stava 1. ovog člana, zajedno sa tekstom unapred pripremljenog plana reorganizacije”.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5. reči: „iz stava 2.” zamenjuju se rečima: „iz stava 4.”.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6. reči: „iz stava 3.” zamenjuju se rečima: „iz stava 5.”.

U dosadašnjem stavu 6, koji postaje stav 7. reči: „iz stava 2.” zamenjuju se rečima: „iz stava 4.”, a tačka 2) menja se i glasi:

„2) poziv zainteresovanim licima da sve primedbe na predlog unapred pripremljenog plana reorganizacije kojima osporavaju sadržinu unapred pripremljenog plana reorganizacije ili osnov ili visinu planom obuhvaćenih potraživanja, dostave nadležnom sudu u roku od 15 dana od dana objavljivanja oglasa u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 8. reči: „iz stava 2.” zamenjuju se rečima: „iz stava 4.”.

U dosadašnjem stavu 8, koji postaje stav 9. reči: „30 dana od dana objavljivanja oglasa iz stava 3. ovog člana” zamenjuju se rečima: „60 dana od pokretanja postupka iz stava 1. ovog člana”.

Dosadašnji st. 9, 10, 11, 12. i 13. brišu se.

Član 51.

Posle člana 159. dodaju se nazivi članova i čl. 159a i 159b, koji glase:

„Primedbe na unapred pripremljeni plan reorganizacije i izmene plana

Član 159a

Primedbe zainteresovanih lica dostavljene sudu po isteku roka iz člana 159. stav 7. tačka 2) ovog zakona neće biti uzete u razmatranje od strane suda.

Predlagač plana je u obavezi da odgovor na primedbe dostavi nadležnom sudu u roku od 15 dana od isteka roka iz člana 159. stav 7. tačka 2) ovog zakona.

Odgovori na primedbe dostavljeni sudu po isteku roka iz stava 2. ovog člana neće biti uzeti u razmatranje od strane suda.

Predlagač može, u roku iz stava 2. ovog člana, samo jednom izvršiti izmenu plana reorganizacije (u obliku prečišćenog teksta), sa jasnom naznakom da je u pitanju izmenjeni plan.

U slučaju da predlagač sudu dostavi izmenjeni plan u skladu sa stavom 4. ovog člana, postupak će se nastaviti po tako izmenjenom planu, pri čemu:

1) predlagač nije u obavezi da uz izmenjeni plan sudu dostavlja izjave većinskih poverilaca iz stava 156. stav 4. tačka 2) ovog zakona;

2) sud je dužan da sastavi i objavi oglas o održavanju ročišta za odlučivanje o predlogu i glasanje o planu u skladu sa članom 159. st. 4-9. ovog zakona.

Provera tačnosti podataka iz plana i mera obezbeđenja

Član 159b

Tokom prethodnog postupka iz člana 159. stav 1. ovog zakona stečajni sudija može, na zahtev zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti, angažovati ovlašćena stručna lica (procenitelje, veštake ili revizore) u cilju utvrđivanja tačnosti podataka iz unapred pripremljenog plana reorganizacije. Troškovi angažovanja stručnog lica predstavljaju troškove prethodnog postupka.

Stručno lice iz stava 1. ovog člana dužno je da svoje izjašnjenje dostavi sudu najkasnije osam dana pre održavanja ročišta za raspravljanje i glasanje o planu reorganizacije.

Na predlog podnosioca plana ili po službenoj dužnosti, stečajni sudija tokom prethodnog postupka iz stava 1. ovog člana može odrediti meru sprečavanja promene finansijskog i imovinskog položaja stečajnog dužnika, koja obuhvata:

- 1) imenovanje privremenog stečajnog upravnika;
- 2) zabranu plaćanja sa računa stečajnog dužnika ako računi stečajnog dužnika nisu blokirani, bez prethodne saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, odnosno dozvolu plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, ako su u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate;
- 3) zabranu raspolaganja imovinom stečajnog dužnika bez prethodne saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika;
- 4) zabranu određivanja i sprovođenja izvršenja ili pokretanja postupka vansudskog namirenja prema stečajnom dužniku;
- 5) zabranu organizaciji koja sprovodi prinudnu naplatu da sprovodi naloge za prinudnu naplatu sa računa stečajnog dužnika.

U slučaju povrede zabrane raspolaganja iz stava 3. tačka 3) ovog člana, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona o pravnim posledicama povrede zabrane raspolaganja posle otvaranja stečajnog postupka.

Mera obezbeđenja iz stava 3. ovog člana važi do pravnosnažnog okončanja prethodnog postupka iz člana 159. stav 1. ovog zakona, a najduže šest meseci i ne može se ponovo odrediti u istom postupku, a stečajni sudija može ukinuti ovu meru i pre isteka tog roka.

Ako odredi meru iz stava 3. ovog člana, stečajni sudija rešenjem određuje za koje namene se mogu vršiti plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije.

Računi stečajnog dužnika koji su na dan podnošenja predloga iz člana 158. ovog zakona blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate ili su blokirani tokom trajanja prethodnog stečajnog postupka ostaju blokirani i dalje do okončanja prethodnog stečajnog postupka, osim ako stečajni dužnik izmiri sve dospеле obaveze na osnovu kojih su ovi računi blokirani.

Rešenje kojim je određena mera iz stava 3. ovog člana istog dana se dostavlja organizaciji koja sprovodi postupak prinudne naplate, koja o tome bez odlaganja obaveštava sve poslovne banke, radi sprečavanja prenosa sredstava i drugih transakcija stečajnog dužnika, odnosno kako bi se omogućila plaćanja u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Radi odlučivanja po predlogu za određivanje mere obezbeđenja iz stava 3. ovog člana stečajni sudija može zakazati i održati posebno ročište.”

Član 52.

U članu 160. stav 2. menja se i glasi:

„Stečajni sudija na zahtev zainteresovanog lica može izvršiti procenu visine potraživanja za potrebe glasanja, ako to lice dostavi dokaze da visina potraživanja navedena u unapred pripremljenom planu reorganizacije nije tačna.”

Stav 3. briše se.

Dosadašnji st. 4. i 5. postaju st. 3. i 4.

Dosadašnji stav 6. briše se.

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 5. reči: „čl. 161. do 164.” zamenjuju se rečima: „čl. 161. - 164b”, a reči: „postupak stečaja” zamenjuju se rečima: „prethodni postupak stečaja”.

U dosadašnjem stavu 8, koji postaje stav 6. posle reči: „plana reorganizacije” dodaje se zapeta i reči: „kao i troškove prethodnog postupka stečaja”.

Član 53.

U članu 161. stav 1. reči: „stečajni dužnik,” brišu se, a tačka na kraju zamenjuje se zapestom i dodaju reči: „ako na prvom poverilačkom ročištu nije doneto rešenje o bankrotstvu.”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„U slučaju da predlagač plana reorganizacije nije stečajni upravnik, stečajni upravnik ima obavezu da aktivno saraduje sa ovlašćenim predlagačem i da mu pruži podatke o imovini i obavezama stečajnog dužnika, kao i sve druge podatke od značaja za pripremu plana reorganizacije stečajnog dužnika.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3. reči: „koji predlože stečajni upravnik ili stečajni dužnik” zamenjuju se rečima: „koji predloži stečajni upravnik”.

Član 54.

U članu 162. st. 2. i 3. brišu se.

Član 55.

Naziv člana 163. menja se i glasi: „Utvrđivanje tačnosti podataka, izmena i odbacivanje predloga plana reorganizacije”.

U članu 163. posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Predlagač je ovlašćen da u istom stečajnom postupku, po prijemu primedaba poverilaca i u roku iz člana 164a stav 2. ovog zakona, samo jednom izvrši izmenu plana reorganizacije (u obliku prečišćenog teksta), sa jasnom naznakom da je u pitanju izmenjeni plan.”

U dosadašnjem stavu 2. koji postaje stav 3. u tački 2) tačka na kraju zamenjuje se tačkom zapestom, a posle tačke 2) dodaje se tačka 3), koja glasi:

„3) planom nisu obuhvaćeni poverioci koji bi, da su obuhvaćeni planom, mogli da svojim glasanjem utiču na odluku o usvajanju plana.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4. reč: „podnosilac” zamenjuje se rečju: „predlagač”.

Član 56.

Naziv člana i član 164. menjaju se i glase:

„Zakazivanje i oglašavanje ročišta za razmatranje i glasanje o planu reorganizacije

Član 164.

Stečajni sudija zakazuje i održava ročište za razmatranje predloga plana reorganizacije i glasanje od strane poverilaca u roku od 90 dana od dana podnošenja predloga plana reorganizacije.

Plan reorganizacije sud, bez odlaganja, dostavlja registru privrednih subjekata, kao i drugom odgovarajućem registru radi objavljivanja na internet strani tog registra.

Oglas o ročištu za razmatranje plana reorganizacije i glasanju od strane poverilaca sud objavljuje na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda, u „Službenom glasniku Republike Srbije” i u jednom visokotiražnom listu koji se distribuira na celoj teritoriji Republike Srbije.

U oglasu se navodi poslovno ime i matični broj stečajnog dužnika, ime, odnosno poslovno ime predlagača, dan i mesto održavanja ročišta i postupak glasanja, kao i način na koji se sva zainteresovana lica mogu upoznati sa sadržinom plana.

Oglas iz stava 3. ovog člana mora da sadrži i poziv zainteresovanim licima da sve primedbe na predlog plana reorganizacije kojima osporavaju sadržinu plana reorganizacije ili osnov ili visinu planom obuhvaćenih potraživanja dostave nadležnom sudu u roku od 15 dana od dana objavljivanja oglasa u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Stečajni sudija može naložiti podnosiocu predloga da oglas iz stava 3. ovog člana objavi i u drugim domaćim i međunarodnim sredstvima informisanja.”

Član 57.

Posle člana 164. dodaju se naziv člana i član 164a, koji glase:

„Primedbe na plan i izmene plana reorganizacije

Član 164a

Primedbe zainteresovanih lica dostavljene sudu po isteku roka iz člana 164. stav 5. ovog zakona neće biti uzete u razmatranje od strane suda.

Predlagač plana je u obavezi da odgovor na primedbe zainteresovanih lica dostavi sudu u roku od 15 dana od isteka roka iz člana 164. stav 5. ovog zakona.

Odgovori na primedbe dostavljeni po isteku roka iz stava 2. ovog člana neće biti uzeti u razmatranje od strane suda.

Ročište za glasanje o planu reorganizacije ne može se održati pre isteka roka od 60 dana od dana podnošenja plana reorganizacije sudu.

U slučaju da predlagač sudu dostavi izmenjeni plan reorganizacije u skladu sa članom 163. stav 2. ovog zakona, postupak će se nastaviti po tako izmenjenom planu, pri čemu je sud dužan da sastavi i objavi oglas o održavanju ročišta za

odlučivanje o predlogu i glasanje o planu u skladu sa članom 164. st. 3-6. ovog zakona.

Izmenjeni plan reorganizacije sud bez odlaganja dostavlja registru privrednih subjekata, odnosno drugom odgovarajućem registru radi objavljivanja na internet strani tog registra.”

Član 58.

Naziv člana 165. menja se i glasi: „Pravo glasa i klase poverilaca”.

U članu 165. stav 5. menja se i glasi:

„Razlučni poverilac, odnosno drugo zainteresovano lice, ovlašćen je da sudu za potrebe procene iz stava 4. ovog člana dostavi procenu vrednosti opterećene imovine izrađenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja). Ako je sudu dostavljena samo jedna procena, stečajni sudija će procenu verovatnoće namirenja razlučnog potraživanja iz opterećene imovine utvrditi na osnovu te procene. U slučaju sumnje u dostavljenu procenu, stečajni sudija može naložiti da se angažuje drugo ovlašćeno stručno lice (procenitelj), koji će izvršiti novu procenu. Za iznos potraživanja koji stečajni sudija proceni, na osnovu obrazložene ocene svih dostavljenih procena, da se razlučni poverioci ne mogu namiriti iz opterećene imovine, razlučni poverioci ostvaruju pravo glasa u okviru klase potraživanja u koju bi njihovo potraživanje bilo razvrstano da ne postoji predmetno obezbeđenje.”

U stavu 8. broj: „200” zamenjuje se brojem: „100”, broj: „20.000” zamenjuje se brojem: „50.000”, a posle reči: „sredstava za” dodaje se reč: „prethodnu”.

St. 9-15. brišu se.

Član 59.

Posle člana 165. dodaje se naziv člana i član 165a, koji glasi:

„Glasanje i usvajanje plana reorganizacije

Član 165a

Pre početka glasanja, sud obaveštava sve prisutne na ročištu o rezultatima glasanja pismenim putem (glasanje u odsustvu).

Plan reorganizacije se smatra usvojenim u jednoj klasi poverilaca ako su za plan reorganizacije glasali poverioci koji imaju običnu većinu potraživanja od ukupnih potraživanja poverilaca u toj klasi.

Klasa poverilaca čija potraživanja prema planu reorganizacije treba da budu u potpunosti izmirena u novcu pre početka primene plana reorganizacije ne glasa za plan reorganizacije, odnosno smatra se da je plan reorganizacije u toj klasi usvojen.

Plan reorganizacije se smatra usvojenim ako ga na propisani način prihvate sve klase koje glasaju o planu i ako je u skladu sa odredbama ovog zakona.

Danom početka primene plana reorganizacije smatra se dan određen planom reorganizacije, s tim da taj dan ne može nastupiti pre dana pravnosnažnosti rešenja o potvrđivanju plana reorganizacije, niti po isteku roka od 30 dana od dana pravnosnažnosti tog rešenja.

Ako se u stečajnom postupku podnese više od jednog plana reorganizacije, o njima se glasa po redosledu podnošenja, a usvojenim se smatra plan reorganizacije koji je prvi izglasan.

Ako plan reorganizacije, osim plana iz člana 158. ovog zakona, ne dobije potreban broj glasova, nad stečajnim dužnikom sprovodi se bankrotstvo.”

Član 60.

U članu 167. stav 4. reči: „Donošenjem rešenja” zamenjuju se rečima: „Pravnosnažnošću rešenja”, a posle reči: „plana reorganizacije” dodaju se reči: „u stečaju,”.

Stav 5. menja se i glasi:

„Stečajni dužnik je ovlašćen da pre ili nakon isteka roka za sprovođenje plana reorganizacije podnese predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije, pod uslovima propisanim ovim zakonom.”

Član 61.

Naziv člana 170. menja se i glasi: „Izuzetak od primene drugih propisa”.

U članu 170. reči: „hartija od vrednosti” zamenjuju se rečju: „prospekta”, a posle reči: „ponišćavanje akcija” dodaju se reči: „i zaštitu poverilaca u slučaju smanjenja osnovnog kapitala”.

Član 62.

U članu 173. stav 1. tačka 2) posle reči: „plana reorganizacije” dodaju se reči: „ili ako je takvo postupanje, odnosno nepostupanje planom reorganizacije utvrđeno kao stečajni razlog”.

U stavu 2. posle reči: „došlo do” dodaju se reči: „neke od sledećih posledica”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„U slučaju iz stava 1. ovog člana, stečajni sudija tokom prethodnog stečajnog postupka može angažovati stručno lice ili imenovati privremenog stečajnog upravnika radi utvrđivanja činjenica od značaja za ocenu postojanja stečajnog razloga.”

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.

Član 63.

U članu 187. stav 1. reč: „stav 4.” zamenjuje se rečju: „stav 3.”.

Član 64.

U članu 188. stav 1. tačka 2) reč: „stav 4.” zamenjuje se rečju: „stav 3.”.

Član 65.

Podzakonski akti doneti na osnovu ovlašćenja iz Zakona o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 - dr. zakon, 71/12 - US i 83/14), uskladiće se sa odredbama ovog zakona u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 66.

Stečajni postupci koji do dana stupanja na snagu ovog zakona nisu okončani okončaće se po propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona, osim što će se na unovčenje stečajne mase u stečajnim postupcima pokrenutim u skladu sa Zakonom o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS”, br. 84/04 i 85/05 - dr. zakon) i Zakonom o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 - dr. zakon, 71/12 - US i 83/14), primenjivati nacionalni standardi za upravljanje stečajnom masom doneti u skladu sa ovlašćenjem iz člana 65. ovog zakona.

Član 67.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. stav 1, tač. 2) i 7) Ustava Republike Srbije. Prema pomenutom članu, Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje postupak pred sudovima i drugim državnim organima, odgovornost i sankcije za povredu zakona, drugih propisa i opštih akata, uređuje i obezbeđuje svojinske i obligaciono-pravne odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ovim predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju (u daljem tekstu: Izmene i dopune zakona) unapređuju se zakonske odredbe sadržane kako u Zakonu o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 - dr. zakon i 71/12 - US), tako i u Zakonu o izmenama i dopunama Zakona o stečaju („Službeni glasnik RS”, broj 83/14). Međutim, ovim Izmjenama i dopunama zakona uvode se i novi instituti i implementiraju odredbe kojima se obezbeđuju uslovi za adekvatniju i bolju primenu već postojećih instituta, efikasnije sprovođenje stečajnog postupka i poboljšanje namirenja poverilaca.

Iako je Zakon o izmenama i dopunama Zakona o stečaju usvojen i stupio na snagu 2014. godine („Službeni glasnik RS”, broj 83/14 - u daljem tekstu: Izmene Zakona o stečaju iz 2014. godine), prelaznim i završnim odredbama tog zakona predviđeno je da će se stečajni postupci, koji su na dan početka primene zakona u toku, nastaviti po propisima koji su važili do dana početka primene zakona. Usled navedenog, svi tada postojeći stečajni postupci nastavljeni su u skladu sa do tada važećim propisima, iz kog razloga poboljšana rešenja uvedena tim zakonom nisu imala uticaj na postojeće stečajne postupke. Ipak, na osnovu stečajne prakse iskristalisala su se pitanja koja su, i pre usvajanja Zakona o stečaju iz 2014. godine, izazivala nedoumice, različita tumačenja i različitu primenu u praksi. Uočeni su i identifikovani problemi i situacije u praktičnoj primeni dosadašnjih zakonskih rešenja, zbog čega se, na prvom mestu, želelo da nova rešenja pomognu praksi i neposrednoj primeni propisa i pruže jasne okvire postupanja, ali i da bolje definišu i balansiraju prava i obaveze učesnika u stečajnom postupku sa načelnom hitnosti u sprovođenju stečaja. Pored toga, potreba za poboljšanjem položaja obezbeđenih poverilaca, prevashodno razlučnih, dovela je do novih instituta, predloženih nakon svestrane analize iskustava iz uporednih zakonskih rešenja i uporedne prakse, koja su prilagođena specifičnostima domaćeg zakonodavstva, kao i domaćem okruženju i domaćem poslovnom ambijentu.

Ovim Izmjenama i dopunama zakona zadržane su odredbe koje su za cilj imale sprečavanje zloupotreba, odnosno isključenje mogućnosti korupcije, ali su istovremeno dodatno unapređene i uvedene nove, čime se ostalo na smeru odlučnog sprovođenja borbe protiv korupcije i sprečavanja zloupotreba. Negativna iskustva iz stečajnih postupaka u prethodnom periodu pokazala su se kao podstrekač jasnog regulisanja ovog pitanja. Pored toga, transparentnost stečajnog postupka je u potpunosti zadržana kao jedno od vodećih načela, ali i unapređena ovim Izmjenama i dopunama zakona kojima se za učesnike u stečajnom postupku predviđa niz prava i obaveza i dodatno uređuje procedura, posebno u postupku raspravljanja o planovima reorganizacije. Učešće ovlašćenih procenitelja, odnosno sudskih veštaka odgovarajuće struke, uvedeno je kao obaveza u cilju dokazivanja vrednosti imovine stečajnog dužnika, a posebno založene imovine i vrednosti založnog prava.

Ove Izmene i dopune zakona, pored pomenutih zadržavanja dosadašnjih propisa, uvodi i niz novih pravila i usmerava stečajni postupak ka efikasnom i rasterećenom postupku ostvarivanja prava poverilaca, uz zaštitu interesa i očuvanje položaja stečajnog dužnika u pogledu mogućnosti za sprovođenje reorganizacije kao načina ozdravljenja i ponovnog uvođenja u pravni promet kao aktivnog privrednog društva. U jednom delu, ove Izmene i dopune zakona imaju za cilj i poboljšanje položaja obezbeđenih poverilaca - razlučnih i založnih poverilaca. Razlučni poverioci su poverioci stečajnog dužnika koji imaju založno pravo, zakonsko pravo zadržavanja ili pravo namirenja na stvarima i pravima o kojima se vode javne knjige ili registri i imaju pravo na prvenstveno namirenje iz sredstava ostvarenih prodajom imovine, odnosno naplate potraživanja na kojoj su stekli to pravo. Sa druge strane, založni poverioci su lica koja imaju založno pravo na stvarima ili pravima stečajnog dužnika o kojima se vode javne knjige ili registri, ali nemaju novčano potraživanje prema stečajnom dužniku koje je tim založnim pravom obezbeđeno.

Ovim izmenama i dopunama zakona položaj razlučnih i založnih poverilaca je poboljšan i to tako što je, na prvom mestu, razlučnim poveriocima priznato pravo učešća u odboru poverilaca čiji je jedan član sada iz reda razlučnih poverilaca, na koji način je obezbeđeno učešće i ovih poverilaca u odlučivanju o pitanjima iz nadležnosti odbora poverilaca. Pored pomenutog, Izmene i dopune zakona sadrže i niz drugih predloga u cilju poboljšanja položaja razlučnih, odnosno založnih poverilaca, od kojih je jedan od značajnijih dodatne razrada već postojećeg prava razlučnih (a sada i založnih) poverilaca da predlože ukidanje zabrane izvršenja i namirenja u pogledu založene imovine stečajnog dužnika u cilju realizacije potraživanja koje je tim založnim pravom obezbeđeno, o čemu odlučuje sud, a u slučaju da su tačno određeni uslovi za ukidanje pomenute zabrane ispunjeni, razlučni, odnosno založni poverilac postupak namirenja sprovodi samostalno i van stečaja, u skladu sa opštim pravilima o namirenju vansudskim ili sudskim putem (dakle, na isti način kao da založni dužnik nije u stečaju). Ovo pravo, kako će u kasnijem tekstu biti detaljnije obrazloženo, omogućeno je za tačno određeni period vremena (koji se u opravdanim slučajevima može jedanput produžiti), nakon čega se - u slučaju da imovina nije unovčena - zabrana izvršenja i namirenja ponovo uspostavlja automatski. Na ovaj način, pored prethodno pomenutog cilja unapređenja položaja obezbeđenih poverilaca, postiže se i efikasnost stečajnog postupka kao i rasterećenje stečajnog upravnika od sprovođenja radnji prodaje imovine stečajnog dužnika koja je opterećena zalogom u slučaju, primera radi, kada je na osnovu procene vrednosti založene imovine očigledno da će celokupna ostvarena cena biti upotrebljena za namirenje razlučnog, odnosno založnog poverioca. Projekcija je da bi ovakvo rešenje podstaklo poslovni ambijent u trenutku kada je spremnost finansijskih institucija, prevashodno banaka, da finansiraju privredu na niskom nivou. Naime, praksa iz prethodnog perioda koja je rezultirala velikim brojem nenaplativih kredita, koji su obezbeđeni imovinom ili imovinskim celinama privrednih subjekata, a usled koje nenaplativosti je i broj stečajnih postupaka povećan, učinila je subjekte manje spremnim da se upuste u značajne finansijske aranžmane čak i u slučajevima mogućnosti obezbeđenja zalogom na imovini ili imovinskoj celini dužnika. Strategijom rešavanja problematičnih kredita, predviđeno je unapređenje stečajnog okvira, kao jednog od ključnih faktora rešavanja problematičnih kredita, pri čemu se pošlo od toga da položaj obezbeđenog poverioca ne bi trebalo da bude lošiji u odnosu na ostale poverioce i specifičnost njegovog prava, sve u cilju sprečavanja smanjene naplate. Pored toga, očekuje se i da uvedeni model prava obezbeđenih poverioca da zahtevaju ukidanje mere zabrane izvršenja i naplate radi samostalnog sprovođenja postupka namirenja svog potraživanja pospeši i tržište problematičnih kredita.

Ovim Izmjenama i dopunama zakona uvode se i određene druge izmene kojima se omogućava zaštita zakonom priznatih prava razlučnih poverilaca, ali uvode i dodatna prava u onim slučajevima u kojima je zakonodavac zaključio da je to opravdano potrebno radi zaštite njihovih legitimnih interesa ili radi izbalansiranog rešavanja

problema potencijalnog sukoba interesa sa drugim učesnicima u postupku (stečajni poverioci, stečajni upravnik itd). Istovremeno, u zakonom tačno određenim opravdanim slučajevima, propisan je i njihov jednak tretman sa stečajnim (neobezbeđenim) poveriocima (primera radi, prilikom delimične deobe kada prethodno založena imovina nije u celosti unovčena).

Izmene koje su predložene u vezi sa postupkom unovčenja imovine odnosno njene prodaje idu za tim da se sam postupak, kao i pravna sredstva koja stoje na raspolaganju svim učesnicima, jasnije urede. Time se postiže bolja procesna ekonomija i puno poštovanje ustavnog prava na pravno sredstvo i pravično suđenje, uz posebnu zaštitu obezbeđenih poverilaca imajući u vidu dosadašnja iskustva sa primenom Zakona o stečaju gde su takvi poverioci neretko bili u nezavidnom položaju, te prinuđeni da značajno duže nego što je razumno opravdano čekaju na prodaju i namirenje iz predmeta obezbeđenja. Dodatnim pravilima o pravu na prebijanje sa obezbeđenim potraživanjem, pravu preče kupovine i pravu na davanje saglasnosti na prodaju ispod 50% procenjene vrednosti imovine (u slučaju prodaje pravnog lica ili imovinske celine), njihov položaj je poboljšan u skladu sa najboljom praksom uporednih rešenja. Novim pravilima pojednostavljaju se pravni lekovi u vezi sa sprovedenom prodajom, a pravo na pristup sudu proširuje na sva zainteresovana lica, uključujući i učesnike u postupku prodaje. Na ovaj način se postiže veća pravna sigurnost u postupku stečaja za sve učesnike, a povećava se i dostupnost kredita i sniženje rizika za obezbeđene zajmodavce (prevashodno banke) što treba da doprinese i nižim kamatnim stopama i manjim zahtevima za davanje obezbeđenja, što sve dalje povećava kreditni kapacitet privrednih subjekata i poboljšava njihove perspektive za finansiranje obrtnog kapitala i investicija.

Ove Izmene i dopune zakona sadrže i izmene i dopune odredbi koje regulišu postupak reorganizacije u stečaju i prethodni stečajni postupak u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije (u daljem tekstu: UPPR). Postojeća pravila dodatno su pojašnjena, čime je izbegnuta potreba za tumačenjem, a time i uskraćena mogućnost razlike u primeni propisa. Pojedina dosadašnja zakonska rešenja, uz različito tumačenje i različitu praktičnu primenu, dovodila su do dugotrajnih postupaka i višestrukog produženja rokova za podnošenje ili izmene planova reorganizacije. Ovim zakonom jasno je predviđen rok za podnošenje plana reorganizacije i jasno je propisana mogućnost samo jedne izmene plana reorganizacije (bilo u okviru postupka stečaja, bilo za unapred pripremljeni plan reorganizacije). Imajući u vidu dosadašnju praksu, nova zakonska rešenja bi ukinula mogućnost višemesečnih (ili višegodišnjih) trajanja stečajnih postupaka tokom kojih su rokovi podnošenja planova reorganizacije produžavani, predlozi planova reorganizacije više puta menjani bez donošenja konačne odluke po takvim predlozima, i tim odlagano donošenje rešenja o bankrotstvu i unovčenje imovine (a samim tim i namirenje poverilaca), pri čemu efekat instituta reorganizacije nije postizan ili je postizan samo formalno, što nije u skladu sa ciljem koji je zakonodavac imao prilikom propisivanja takvih normi.

Sve ove izmene bi trebalo da doprinesu značajnom ubrzanju postupka i postizanju veće procesne discipline svih učesnika, a sve u skladu sa ciljem poboljšanja procesne ekonomije. Nova pravila treba da omoguće lakše finansiranje dužnika (i u reorganizaciji u stečaju i u okviru UPPR) što je od značaja za uspešnost sprečavanja prestanka poslovanja dužnika i za zadržavanje proizvodnje i zaposlenih radnika, kroz dodatnu zaštitu takvih kredita i zajmova u bilo kom budućem stečajnom postupku (što treba da omogući bankama i drugim zajmodavcima da lakše odobravaju takve kredite odnosno zajmove, što do sada nije bio slučaj).

Sveukupnost rešenja ovih Izmena i dopuna zakona takođe je u skladu sa regulatornom reformom koja se sprovodi u Republici Srbiji, posebno u oblasti poboljšanja poslovnog ambijenta i pospešivanja domaće privrede, a njegova rešenja usaglašena su i sa Strategijom za rešavanje neneplativih kredita koju je 2015. godine usvojila Vlada Republike Srbije.

Pored toga, ove Izmene i dopune zakon prate rešenja uporednih zakonodavstava, uzimajući u obzir Direktivu Evropske unije 1346/2000 od 29. maja 2000. godine¹ (dalje: Direktiva EU), koju bi Republika Srbija bila u obavezi da implementira u narednom periodu.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Predlogom zakona vrši se izmena i dopuna Zakona o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 - dr. zakon, 71/12 - US i 83/14 u daljem tekstu: važeći Zakon).

Članom 1. menja se član 1. Zakona o stečaju u stavu 3. tako što se precizira definicija bankrotstva, pod kojim se, prema predloženom rešenju, podrazumeva namirenje poverilaca iz vrednosti celokupne imovine stečajnog dužnika, odnosno iz vrednosti stečajnog dužnika kao pravnog lica. Predloženim rešenjem precizira se oblik i način namirenja poverilaca u stečajnom postupku i to tako što se definiše da se poverioci namiruju iz vrednosti imovine stečajnog dužnika, odnosno stečajnog dužnika kao pravnog lica, umesto do sada predviđene definicije da se namirenje poverilaca vrši prodajom. Ovakva izmena je jezičko preciziranje u cilju jasnijeg tumačenja i primene propisa, između ostalog i sa razloga što se namirenje može postići i prodajom stečajnog dužnika kao pravnog lica, a treba da reflektuje i nova rešenja po kojima se razlučni, odnosno založni poverioci, pod određenim uslovima, mogu namiriti i iz vrednosti opterećene imovine mimo stečajnih pravila (kada može doći i do preuzimanja imovine u vlasništvo shodno opštim pravilima namirenja obezbeđenih potraživanja).

Članom 2. predviđeno je brisanje stava 3. člana 22. važećeg Zakona, imajući u vidu da je izmenama drugih zakona organizacija iz člana 19. stav 2. ovog zakona postala ista institucija (Agencija za licenciranje stečajnih upravnika) koja vrši poslove ovlašćene organizacije iz člana 20. stav 2. važećeg Zakona.

Članom 3. izvršena je dopuna člana 28. i to novim st. 2, 3. i 4. Predloženim dopunama je izvršena izmena postojećih rešenja. Preduzimanje pravnog posla davanja u zakup imovine stečajnog dužnika opterećene razlučnim ili založnim pravom je ograničeno saglasnošću razlučnih, odnosno založnih poverilaca za slučajeve kada je predmet zakupa opterećen razlučnim, odnosno založnim pravom. Imajući u vidu da su razlučni, odnosno založni poverioci legitimno zainteresovani za očuvanje predmeta obezbeđenja svog potraživanja, kao i za njegovo što je moguće ranije unovčenje, ovakva saglasnost se pokazuje kao potrebna budući da se radi o pravnom poslu kojim se predmet zaloge daje na korišćenje trećem licu, čime se potencijalno, tokom trajanja zakupa, umanjuje njegova vrednost. Dodatno, davanje u zakup *de facto* najčešće odlaže unovčenje takve imovine (usled toga što se na taj način neretko finansiraju fiksni mesečni troškovi stečajnog postupka), što je direktno suprotno načelu hitnosti stečajnog postupka i legitimnim interesima razlučnog, odnosno založnog poverioca (koji nemaju nikakvu korist od izdavanja u zakup, već korist ostvaruje stečajna masa), pa se suprotstavljeni interesi razlučnih, odnosno založnih poverilaca sa jedne strane i stečajnog upravnika i stečajnih poverilaca, sa druge strane, mogu izbalansirati na način da se stečajnom upravniku ne uskrati pravo na davanje u zakup imovine pod razlučnim, odnosno založnim pravom, ali da se to njegovo pravo uslovi saglasnošću razlučnih, odnosno založnih poverilaca. U cilju izbegavanja mogućnosti zloupotrebe predloženog prava od strane onih razlučnih odnosno založnih poverilaca koji nemaju osnova da očekuju bilo kakve namirenje iz vrednosti takve imovine (budući da je njihovo pravo obezbeđenja nižeg reda prioriteta), predviđeno je da se saglasnost traži samo od razlučnog, odnosno založnog poverioca koji učini verovatnim da njegovo obezbeđeno potraživanje može namiriti iz opterećene imovine (bilo delimično, bilo u celosti), shodnom primenom odredbe člana 35. stav 3. koja propisuje kako se to može činiti za potrebe glasanja

¹ Council Regulation (EC) No 1346/2000 of 29 May 2000 on insolvency proceedings

na skupštini poverilaca. Dakle, preduslov za korišćenje ovog prava jeste dokazivanje verovatnoće namirenja iz imovine koja je predmet izdavanja u zakup. Na taj način se predupire mogućnost zloupotrebe ovog prava. Istim članom je dalje predviđen mehanizam kojim je jasno normirano postupanje u slučaju izostanka takve saglasnosti, te je predviđena i neoboriva pretpostavka postojanja saglasnosti razlučnog, odnosno založnog poverioca za izdavanje u zakup u slučaju da se isti, iz bilo kog razloga, ne izjasni po primljenom obaveštenju stečajnog upravnika o davanju u zakup opterećene imovine na kojoj odnosni poverilac ima založno pravo u propisanom roku od osam dana. Dakle, ovako postavljenim rešenjem se obezbeđuje efikasnost postupka pribavljanja saglasnosti, gde se obaveza postupanja nameće upravo nesaglasnim razlučnim, odnosno založnim poveriocima, a ne obavezuje se stečajni upravnik da aktivno pribavlja takve saglasnosti (što može biti dugotrajan postupak, posebno u slučaju razlučnih odnosno založnih poverilaca koji su privredna društva sa kompleksnom strukturom odlučivanja, poput banaka). Predviđeni rok od 8 dana za izjašnjenje obezbeđenog poverioca je u duhu hitnosti stečajnog postupka, ali se smatra da je, s obzirom na obavezu razlučnog, odnosno založnog poverioca da dokaže da postoji verovatnoća njegovog namirenja iz predmeta zakupa samo putem procene vrednosti te imovine koja nije starija od 12 meseci, eventualno produženje tog roka za dodatnih 30 dana u cilju pribavljanja takve procene opravdano praktičnim razlozima i da je u skladu sa osnovnim principom da se stranci u postupku mora omogućiti mogućnost efikasnog korišćenja prava koje joj zakon priznaje. Preostale izmene u ovom članu izvršene su u cilju ujednačavanja sa izmenjenim i dopunjenim stavovima.

Članom 4. izvršeno je u članu 29. stav 7. važećeg Zakona usklađivanje pozivanja na odredbu stava 6. istog člana, kao rezultat izmena i dopuna Zakona iz 2014. godine.

Članom 5. izmenjen je član 32. važećeg Zakona u stavu 3. tako što je brisan deo odredbe kojim je predviđeno da se razrešenje stečajnog upravnika od strane odbora poverilaca može sprovesti samo ako „postoje drugi razlozi koji su u vezi ispunjavanjem obaveza stečajnog upravnika“. U svetlu predložene izmene, pošlo se od toga da odboru poverilaca - kao organu stečajnog postupka koji predstavlja i zastupa interese poverilaca (prema izmenama koje se predlažu ovim zakonom, odbor poverilaca treba da uključi i članove koji predstavljaju i zastupaju i interese razlučnih poverilaca) koji su zainteresovani za efikasno sprovođenje stečajnog postupka - treba obezbediti nesmetano pravo da bez formalnih ograničenja razmatra postupanje stečajnog upravnika i kroz pravo na razrešenje stečajnog upravnika i imenovanje novog obezbedi efikasnije vođenje stečajnog postupka, budući da se stečaj pre svega sprovodi u cilju namirenja poverilaca i zakon stoga ostavlja upravo organu postupka koji predstavlja interese poverilaca da nesmetano i bez obaveze bilo kakvog dokazivanja kršenja propisa odluči o tome da li je zadovoljan radom stečajnog upravnika ili eventualno smatra da postoji neki drugi stečajni upravnik koji taj posao može raditi efikasnije. Brisanjem stava 4, u svetlu takve logike, omogućava se odboru poverilaca da realizuje ovo pravo tokom celokupnog stečajnog postupka, umesto isključivo na prvom poverilačkom ročištu ili u roku od 30 dana nakon prvog poverilačkog ročišta. Na taj način, omogućena je dodatna kontrola nad radom i postupanjem stečajnog upravnika, čime se dodatno obezbeđuje i transparentnost postupka, ali i to da stečajni upravnici, umesto samo prema sudu, postupaju odgovorno i prema poveriocima kao konačnim korisnicima njihovih profesionalnih usluga. U praksi se, naime, pokazalo da ova odredba (kako pre tako i nakon izmena iz 2014. godine) nije u dovoljnoj meri korišćena, što se pripisuje tome da odbori poverilaca nisu spremni da na samom početku stečajnog postupka menjaju stečajne upravnike bez ikakvog razloga, pri čemu gubitak takvog prava može delovati demotivišuće na stečajne upravnike da tokom celog postupka zadovoljavaju najviše standarde profesije i obezbede dobru saradnju i komunikaciju sa odborom poverilaca kao operativnim poverilačkim organom postupka. Preostale izmene u ovom članu izvršene su u skladu sa prethodno pomenutim brisanjem stava 4.

Članom 6. u članu 33. stav 1. važećeg Zakona izvršeno je usklađivanje pozivanja na odredbu člana 29. stav 6. istog zakona, kao rezultat izmena i dopuna Zakona iz 2014. godine.

Članom 7. brisana je odredba stava 4. člana 35. važećeg Zakona, čime se išlo za tim da se zakonski obezbedi da će prva sednica skupštine poverilaca uvek biti održana na prvom poverilačkom ročištu, a što predstavlja i usklađivanje sa odredbom stava 1. člana 36. važećeg Zakona, kojom je predviđeno da se rešenjem o otvaranju stečajnog postupka istovremeno saziva i (prva) sednica skupštine poverilaca. Na ovaj način je isključena mogućnost da prvu sednicu skupštine poverilaca zakazuju druga lica osim stečajnog sudije (stečajni upravnik, poverioci sa određenom visinom potraživanja) i to pre održavanja prvog poverilačkog ročišta, što je u praksi stvaralo probleme u smislu organizacije i održavanja takve sednice, kao i obezbeđivanja zakonitosti njenog rada (pre svega po pitanju prava glasa poverilaca, budući da samo stečajni sudija može utvrditi verovatnoću postojanja spornih ili neprijavljenih potraživanja za svrhe glasanja na sednici skupštine poverilaca. Inače, već je i postojećim zakonskim rešenjem u članu 36. stav 1. utvrđeno da prvu sednicu skupštine poverilaca saziva stečajni sudija rešenjem o otvaranju stečajnog postupka, pa se na taj način usklađuju različite norme važećeg zakona. Dalje održavanje sednica se sprovodi u skladu sa odredbama važećeg Zakona. Izmenom u dosadašnjem stavu 10. omogućeno je efikasnije sprovođenje stečajnog postupka, na način što je predviđena obična većina prisutnih poverilaca kao neophodna za donošenje odluka. Time je omogućeno brže odlučivanje od strane skupštine poverilaca i sprečena mogućnost zloupotreba, dok se istovremeno postiže povećanje zainteresovanosti poverilaca za učešće u skupštini poverilaca. Izmena u dosadašnjem članu 11. je sprovedena u cilju pravno-tehničkog preciziranja norme. Preostale izmene u ovom članu su izvršene u cilju usklađivanja numeracije stavova sa predloženim brisanjem stava 4. ovog člana.

Članom 8. izvršena je izmena odredbe stava 4. u članu 36. tako što je predviđeno da će stečajni sudija doneti rešenje o bankrotstvu, ukoliko stečajni poverioci za čija potraživanja se učini verovatnim da iznose više od 50% (umesto dosadašnjih 70%) ukupnih potraživanja stečajnih poverilaca odluče da se stečajni postupak odmah nastavi bankrotstvom. Time je omogućeno da se odluka o bankrotstvu donese uvek kada za sprovođenje reorganizacije nije zainteresovana barem obična većina stečajnih poverilaca, što je i logično budući da se u tom slučaju opravdano može pretpostaviti da ne bi postojala ni potrebna većina za izglasavanje bilo kog plana reorganizacije u klasi stečajnih poverilaca.

Član 9. predviđa izmenu u članu 37. stav 1. tačka 2) i to tako što je skupština poverilaca, prema predloženom, ovlašćena da bira i opoziva samo članove odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca. S obzirom da je predlogom člana 10. predviđeno da je jedan član odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca, koji je i biran od strane razlučnih poverilaca, pristupilo se predloženoj izmeni, kako bi se izvršilo ujednačavanje i usaglašavanje predloženih izmena i kako bi se sprečile zloupotrebe u stečajnom postupku u smislu učešća razlučnih poverilaca u odboru poverilaca.

Član 10. predviđa izmenu člana 38. u stavu 1. i to tako što je predviđeno da skupština poverilaca na prvom poverilačkom ročištu bira samo članove odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca. Kao i kod prethodnog obrazloženja, i ovim je izvršeno usklađivanje sa daljim izmenama i dopunama, prevashodno izmenama i dopunama predviđenim kroz član 10. ovog zakona. Istovremeno, kroz stav 1. je izvršeno i pojašnjenje u cilju preciziranja mogućnosti da se za članove odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca biraju oni obezbeđeni u odnosu na neobezbeđeni deo potraživanja. Dopunom izvršenom kroz nov stav 2. predviđeno je da stečajni sudija posebnim zaključkom konstatuje sastav odbora poverilaca iz reda stečajnih poverilaca. Na ovaj način se postiže veća pravna sigurnost i transparentnost postupka. Izmenom broja članova odbora poverilaca, umesto

dosadašnjih devet na sedam, kao maksimalnog, uvažena je činjenica učešća razlučnih poverilaca u odboru poverilaca, čime broj članova u suštini ostaje nepromenjen. Izmene u st. 3. i 4. izvršene su usled izmena stava 1, kako je prethodno obrazloženo. Izmene dosadašnjeg stava 8. predložene su u cilju smanjenja troškova koje članovi odbora poverilaca imaju dostavljanjem kontakt podataka svim poveriocima stečajnog dužnika, imajući u vidu da ovaj broj može biti izuzetno veliki. Pored toga, predloženo je uvođenje obaveze dostavljanja ne samo elektronske adrese za komunikaciju, već i drugih kontakt podataka: adresa i telefon, čime se sprečavaju moguće zloupotrebe od strane pojedinih članova odbora poverilaca i povećava fleksibilnost u radu odbora poverilaca. Izmjena stava 10. predložena je u cilju usaglašavanja predloženih rešenja i stava 1. istog člana. U cilju sprečavanja zloupotrebe položaja člana odbora poverilaca i povećanja efikasnosti stečajnog postupka, predviđeno je da stečajni sudija može razrešiti člana odbora poverilaca koji ne izvršava obaveze propisane zakonom ili za slučaj da je član odbora poverilaca izabran suprotno odredbama zakona. Pored toga, na ovaj način se povećava aktivno učešće poverilaca izabranih u odbor poverilaca, čime se ovom organu omogućava i da doprinese efikasnom sprovođenju postupka. Izmenom dosadašnjeg stava 11. omogućeno je da i član odbora poverilaca, čije je potraživanje osporeno u delu, ali ne u celosti, ostane član odbora poverilaca. Predloženom izmenom se sprečava promena članova odbora poverilaca koja je moguća u relativno kratkom roku nakon formiranja istog. S obzirom da članstvo u odboru poverilaca nije uslovljeno visinom potraživanja odnosnog člana odbora poverilaca, nema osnova da članstvo u odboru poverilaca prestane ukoliko je potraživanje tog poverioca samo delimično osporeno. Na ovaj način se omogućava i veća pravna sigurnost organa stečajnog postupka i smanjuje, moguća, zavisnost članstva u odboru poverilaca od postupanja stečajnog upravnika. Izmenom dosadašnjeg stava 12. izvršeno je usaglašavanje sa stavom 1. istog člana i sa izmenama i dopunama u pogledu prava razlučnih poverilaca na učešće u odboru poverilaca. Predloženim brisanjem stava 13. vrši se usklađivanje imajući u vidu predlog dopune odredbom člana 38b. Brisanje ovog stava je i u smislu sistemskog uređivanja zakonskih odredbi, imajući u vidu predlog dopune važećeg zakona kroz odredbu 38a.

Članom 11. predviđena je dopuna kroz čl. 38a i 38b. Predloženim članom 38a regulisano je pitanje izbora i učešća razlučnih poverilaca u odboru poverilaca. Osim što predstavlja konkretno sprovođenje neposredno većeg učešća i poboljšanje položaja razlučnih poverilaca, ovom odredbom se postupanje razlučnih poverilaca prilikom izbora člana odbora poverilaca reguliše s obzirom na specifičnost njihovog prava i položaja. Ovim zakonom je predviđeno da razlučni poverioci, bez obzira da li su do dana održavanja poverilačkog ročišta podneli prijavu potraživanja, biraju jednog člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca. Procena verovatnoće namirenja potraživanja razlučnog poverioca se vrši u skladu sa važećim stavom 3. člana 35. Zakona o stečaju, a razlučni poverioci glasaju srazmerno visini dela potraživanja za koji stečajni sudija utvrdi da postoji verovatnoća njegovog namirenja iz opterećene imovine. Odluka se donosi većinom glasova prisutnih razlučnih poverilaca. Predloženom dopunom je dato pravo razlučnim poveriocima da, u svakom trenutku, mogu razrešiti izabranog člana odbora poverioca i izabrati novog člana. U slučaju, pak, da članu odbora poverilaca prestane članstvo u odboru poverilaca, ovi su dužni da u roku od 30 dana od takvog prestanka članstva, izaberu novog člana. U cilju sprečavanja zloupotreba, predviđeno je da će odbor poverilaca, ukoliko razlučni poverioci ne izaberu novog člana i o tome dostave obaveštenje, kooptirati novog člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca. Alternativno, opet u cilju sprečavanja zloupotreba, predviđeno je da će odbor poverilaca izabrati člana iz reda stečajnih poverilaca, ukoliko kooptirani ili drugi određeni razlučni poverilac ne prihvati izbor odbora poverilaca. Predloženi član 38a predviđa novi model sastava i izbora odbora poverilaca, dajući pravo učešća razlučnim poveriocima, čime se obezbeđuje i adekvatna zastupljenost poverilaca u odboru

poverilaca. Uvažena je činjenica i stavljen je akcenat na tome da su različni poverioci - poverioci stečajnog dužnika koji prema istom imaju potraživanje, sa specifičnošću da je takvo potraživanje obezbeđeno. Sa druge strane, preciznim mehanizmom izbora člana odbora poverilaca iz reda različitih poverilaca, sprečene su mogućnosti zloupotrebe ovog prava i zastoja u formiranju organa stečajnog postupka.

Ovaj zakon kroz novi član 38b reguliše situaciju kada na prvom poverilačkom ročištu nisu izabrani članovi odbora poverilaca. Član je predložen i koncipiran na način da se pravo stečajnih poverilaca, kao većinskih u odboru poverilaca, u potpunosti realizuje kroz četiri stečajna poverioca koja će vršiti dužnost članova odbora poverilaca i jednog različitog poverioca sa najvećim iznosom potraživanja za koji postoji verovatnoća namirenja iz opterećene imovine, po proceni stečajnog sudije. Na ovaj način obezbeđeno je većinsko učešće stečajnih poverilaca, ali i učešće različitih poverilaca, a zadržana je zabrana učešća u odboru poverilaca licima povezanim sa stečajnim dužnikom. Članom je regulisana i situacija kada stečajni dužnik nema različne poverioce, u kom slučaju dužnost članova odbora poverilaca vrši pet stečajnih poverilaca.

Članom 12. predviđena je dopuna člana 39. u stavu 2. na način da se članu odbora poverilaca iz reda različitih poverilaca daje pravo da zahteva održavanje sednice odbora poverilaca. Na ovaj način se učešće različitog poverioca u odboru poverilaca čini efikasnijim, jer se sprečava da ovo učešće bude samo formalnog karaktera, bez mogućnosti vršenja konkretnih radnji. Izmena u stavu 3. predložena je u smislu prethodno obrazložene izmene stava 2. U pogledu predložene izmene stava 5, prisustvo stečajnog upravnika na sednicama odbora poverilaca je svedeno isključivo na situacije kada je takvo prisustvo neophodno iz zakonom predviđenih razloga.

Na ovaj način se rad odbora poverilaca čini nezavisnijim i onemogućava bilo kakav uticaj stečajnog upravnika na rad i odlučivanje odbora poverilaca. Važeći stav 5 nije precizan na način kako se to čini predloženom izmenom, pa iz istog se prilikom tumačenja nije moglo zaključiti da li je odbor poverilaca obavezan da pozove stečajnog upravnika na sednice odbora poverilaca ili ne. Predloženom izmenom ove nedoumice u tumačenju su otklonjene, kao i uloga stečajnog upravnika na sednicama odbora poverilaca.

Članom 13. predložena je izmena člana 45. u stavu 5. i to tako što je predviđeno da će stečajni sudija, po službenoj dužnosti, izvršiti ispravku prethodno donetog zaključka koji sadrži očiglednu tehničku ili slovnu grešku. Imajući u vidu ovakav karakter greške sadržane u zaključku, ispravka istog bi se trebala sprovesti bez odlaganja po službenoj dužnosti, odnosno i bez posebnog zahteva stranaka ili drugog zainteresovanog lica. Pored toga, važećim zakonom je predviđeno podnošenje zahteva za ispravku, što za posledicu ima preduzimanje radnji u cilju odlučivanja o takvom zahtevu. Predložena izmena je i u smeru obezbeđivanja ekonomičnosti postupka.

Članom 14. je predložena izmena u stavu 4. člana 49. Zakona o stečaju i to tako što je precizirano u kojim slučajevima različni poverioci mogu ostvariti pravo na namirenje kao stečajni poverioci. Postojećim stavom 4. je predviđeno da se različni poverioci mogu odreći svog statusa različitog poverioca, kao i da pravo namirenja kao stečajni poverioci mogu steći ako bez svoje krivice ne mogu namiriti svoje različno potraživanje. Predloženom dopunom je precizirano podnošenje izjave o odricanju od statusa različitog poverioca, utvrđivanjem da se ista može podneti i u slučaju sprovođenja delimične deobe, a pre unovčenja imovine na kojoj ovi poverioci imaju različno pravo. Predložena dopuna je rezultat zahteva stečajne prakse, usmerena isključivo na preciziranje i razrešenje situacija koje su se u praksi javile.

Član 15. predlaže dopunu kroz novi član 53a Zakona o stečaju kojim se reguliše pitanje ko može vršiti procenu vrednosti u stečajnom postupku. Dopuna je predložena u smislu očekivanog donošenja zakona o ovlašćenim proceniteljima, ali je predviđeno da procenu, za slučaj nedonošenja, odnosno do donošenja pomenutog

zakona, može vršiti sudski veštak odgovarajuće struke upisan u nadležni registar. U cilju smanjenja troškova učesnika u postupku, predviđena je mogućnost da već izrađena procena starija od 12 meseci ostaje na snazi uz pisanu potvrdu da je procena važeća, a koja potvrda ne sme biti starija od 12 meseci. Ovakvu potvrdu je potrebno da izda upravo ovlašćeni procenitelj, odnosno sudski veštak odgovarajuće struke upisan u nadležni registar.

Članom 16. predlaže se izmena u članu 57. stav 2. važećeg Zakona kojom se omogućava pravo žalbe na rešenje o odbačaju predloga za pokretanje stečajnog postupka, čime se omogućava poštovanje dvostepenosti u odlučivanju i davanje prava na pravni lek predlagaču stečaja.

Članom 17. predložena je višestruka izmena člana 62. Na prvom mestu, izvršeno je preciziranje tačke 2) stava 2. pomenutog člana 62, i to tako da se na precizan način predviđa da stečajni sudija može izreći meru zabrane plaćanja bez saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, umesto dosadašnje zabrane isplata, i to ako, u trenutku donošenja rešenja o pokretanju prethodnog stečajnog postupka, poslovni računi stečajnog dužnika nisu blokirani usled izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate. Na ovaj način je izvršeno dvojako preciziranje: (a) umesto dosadašnje zabrane isplata, predloženo je propisivanje zabrane plaćanja. Dakle, ovakva zabrana plaćanja bi uključivala ali se ne bi ograničavala na isplate, (b) mera se donosi za slučaj da računi stečajnog dužnika nisu blokirani u trenutku donošenja pomenutog rešenja. Predlog dopune člana novim stavovima predstavlja dalje preciziranje sa ciljem omogućavanja stečajnom dužniku da vrši plaćanja sa računa, kao i da nesmetano obavlja planiranje plaćanja, međutim, uz imperativno propisan mehanizam kojim se sprečavaju zloupotrebe i nekontrolisana plaćanja. Predloženo rešenje podrazumeva da stečajni sudija, u slučaju da su računi stečajnog dužnika u blokadi, donosi rešenje kojim dozvoljava plaćanja sa računa stečajnog dužnika, pri čemu (u samom rešenju) određuje namene za koje se plaćanja mogu vršiti, uz obavezu da svako konkretno plaćanje bude odobreno od strane stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, u obliku davanja saglasnosti. Dakle, svrha ovako predloženog mehanizma rešenja jeste da se dozvole i omoguće plaćanja sa blokiranih računa stečajnih dužnika, ali i da se odrede namene za koje se plaćanja mogu vršiti, pri čemu se - u cilju izbegavanja zloupotreba, zahteva saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika za svako konkretno plaćanje. Stečajni sudija u samom rešenju određuje da li se zahteva saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika za vršenje plaćanja za odobrene namene.

Članom 18. predviđene su izmene i dopune člana 63. u st. 1. i 2, a koje su rezultat predloženih izmena i dopuna člana 62. Predloženim izmenama i dopunama se vrši preciziranje i harmonizacija odredbi zakona.

Članom 19. predviđena je izmena člana 70. stav 1. tačka 8) na način da se dodatno precizira vreme održavanja prve sednice skupštine poverilaca.

Članom 20. predložena je dopuna člana 73. novim st. 2. i 3. Predloženim stavom 2. predviđeno je da pravne posledice otvaranja stečajnog postupka, u slučaju da je rešenje o otvaranju stečajnog postupka po žalbi ukinuto, a u ponovnom postupku stečajni postupak ponovo otvoren, nastaju danom kada je prvo rešenje istaknuto na oglasnoj tabli suda. Na ovaj način su izbegnuta različita tumačenja efekata pravnih posledica otvaranja stečajnog postupka koje su prethodno nastupile u slučajevima ukidanja rešenja o otvaranju stečajnog postupka i, istovremeno, sprečeno ponavljanje eventualno prethodno preduzetih radnji. Predloženim stavom 3. precizirano je, u cilju izbegavanja različitih tumačenja, da u slučaju ukidanja rešenja o otvaranju stečajnog postupka, stečajni upravnik nastavlja da obavlja funkciju privremenog stečajnog upravnika do donošenja rešenja po predlogu za otvaranje stečajnog postupka.

Članom 21. predložena je izmena stava 2. člana 93. kojom izmenom se odredbe usaglašavaju sa zakonom kojim se uređuje parnični i izvršni postupak, imajući u vidu

pravna dejstva obustave i prekida postupka. Ovim članom je predviđena i dopuna kroz novi stav 3. kojim je predviđen, odnosno preciziran status postupaka iz stava 1 na dan zaključenja stečajnog postupka. Ovom dopunom predviđeno je da se ovi postupci obustavljaju, što je odgovarajuća pravna posledica činjenice zaključenja stečajnog postupka.

Članom 22. izvršena je dopuna člana 93. i to tako što su predloženi novi čl. 93a, 93b, 93b i 93g. Članom 93a stav 2. predložena je mogućnost ukidanja mere obezbeđenja zabrane ili privremenog odlaganja sprovođenja izvršenja prema stečajnom dužniku, uključujući i zabranu ili privremeno odlaganje koje se odnosi na ostvarivanje prava razlučnih i založnih poverilaca iz tačke 4) stav 2. člana 62. važećeg Zakona. Na ovaj način data je mogućnost samom razlučnom, odnosno založnom poveriocu da sprovede postupak namirenja svog potraživanja iz obezbeđene imovine. U cilju zabrane zloupotreba istim stavom 2. predloženog člana 93a predviđeni su uslovi pod kojima se odluka o ukidanju mera obezbeđenja može doneti, a koji se tiču opasnosti očuvanja bezbednosti ili vrednosti predmetne imovine. S tim u vezi, kao dodatni mehanizam sprečavanja zloupotreba predloženo je pravo da se, umesto odluke o ukidanju mera obezbeđenja ili zabrane izvršenja i namirenja, odredi neka druga adekvatna mera kojom se postiže zaštita imovine stečajnog dužnika i prava razlučnog, odnosno založnog poverioca. Članom 93b predložena je mogućnost ukidanja mere obezbeđenja iz člana 62. stav 2. tačka 4) ili zabrane izvršenja ili namirenja iz člana 93. stav 1. u odnosu na imovinu koja je predmet obezbeđenja i to na period od 6 meseci, ako je potraživanje založnog ili razlučnog poverioca dospelo delimično ili u celosi i ako je vrednost predmetne imovine manja od iznosa obezbeđenog potraživanja. Ovakva odluka se može doneti samo u pogledu imovine koja nije od ključnog značaja za reorganizaciju, odnosno prodaju stečajnog dužnika kao pravnog lica. U oba prethodno opisana slučaja, članom 93v predložen je mehanizam po kojem stečajni sudija odlučuje po predlogu razlučnog, odnosno založnog poverioca. Predloženo je da stečajni sudija donosi odluku u roku od 15 dana od dana podnošenja predloga, dok - u slučaju usvajanja takvog predloga, a nakon pravosnažnosti rešenja o usvajanju, stečajni sudija objavljuje i oglas o ukidanju pomenutih mera, čime se ide u smeru transparentnosti postupka i pouzdanja trećih lica u objavljene podatke. Dozvoljeno je pravo žalbe isključivo zainteresovanim licima: stečajnom upravniku, odboru poverilaca i razlučnom, odnosno založnom poveriocu koji ima razlučno, odnosno založno pravo na imovini koja je predmet odnosnog rešenja. Predlogom člana 93v stav 6. je istovremeno izvršeno i preciziranje prava razlučnih, odnosno založnih poverilaca, kako bi se otklonile pravne nedoumice i eventualno različita tumačenja u vezi sa primenom čl. 93a i 93b. Posledice propuštanja unovčenja imovine od strane razlučnog, odnosno založnog poverilaca uređene su predlogom člana 93g. U slučaju da razlučni, odnosno založni poverilac propusti da unovči imovinu koja je predmet rešenja o ukidanju mera zabrane izvršenja i namirenja iz čl. 93a ili 93b u roku od devet meseci od pravosnažnosti rešenja, stečajni sudija po službenoj dužnosti donosi rešenje kojim će konstatovati da je mera zabrane izvršenja i namirenja u odnosu na tu imovinu ponovo uspostavljena. Dozvoljena je mogućnost produženja roka za dodatna tri meseca, za slučaj da razlučni, odnosno založni poverilac dokaže da je postupak namirenja iz obezbeđene imovine započet, konkretno da je objavljen oglas o prodaji. Predlogom ovih članova uveden je potpuno novi model mogućnosti namirenja obezbeđenih poverilaca, čime je, između ostalog, izvršeno unapređenje celokupnog mehanizma unovčenja imovine stečajnog dužnika. Obezbeđeni poverioci dobijaju mogućnost da samostalno sprovedu postupak namirenja svog potraživanja iz imovine na kojoj imaju zalogu. Uvažavajući postupke unovčenja imovine predviđene posebnim zakonima, radnje koje se moraju preduzeti u tom postupku i sudsku praksu, predloženo je da rok, u okviru kojeg se dozvoljava namirenje neposredno od strane obezbeđenih poverilaca, bude devet meseci. U slučaju da razlučni i založni poverioci ne sprovedu namirenje u tom periodu, ovo pravo im se

uskraćuje, osim u slučajevima podnošenja predloga za produženje roka. Ova mogućnost produženja roka na predlog razlučnog i založnog poverioca je predviđena kao rezultat velikog broja slučajeva iz prakse, koji pokazuju da se postupak unovčenja imovine može, iz različitih razloga, odužiti. Predloženi model rasterećuje postupak stečaja, troškovi stečajnog postupka se značajno smanjuju, a stečajni upravnik u potpunosti može nastaviti sprovođenje postupka u odnosu na preostalu imovinu. U odnosu na konkretnu imovinu koja je predmet odluke o ukidanju mera obezbeđenja, stečajni upravnik nastavlja sa unovčenjem posle roka od devet, odnosno dvanaest meseci. Na taj način je očuvano načelo hitnosti stečajnog postupka. Dodatno, brojni slučajevi iz prakse su pokazali da se i u okviru samog stečajnog postupka, unovčenje imovine stečajnog dužnika sprovodi u roku koji višestruko prelazi rok od devet meseci. Pored navedenog, predloženo rešenje predstavlja i približavanje uporednim zakonskim rešenjima i praksi na osnovu tih rešenja, koja su pokazala da je rezultat ovog modela efikasniji stečajni postupak, izbegavanje nedoumica u pogledu obima imovine stečajnog dužnika, ostvarivanje prava obezbeđenih poverilaca u toku stečajnog postupka. Posebno u vezi poslednjeg treba naglasiti da obezbeđeni poverioci, i nakon pokretanja stečajnog postupka, zadržavaju svoje pravo prioritnog namirenja iz obezbeđene imovine, pa je predloženi model u potpunosti u skladu sa položajem i pravima obezbeđenih poverilaca i u stečajnom postupku. Pored toga, očekuje se da namera i zainteresovanost ovih poverilaca za namirenje sopstvenog potraživanja kroz obezbeđenu imovinu doprinese efikasnosti sprovođenja modela u praksi. Pored ostalih, predviđeni model predstavlja približavanje domaćeg zakonodavstva Direktivi EU koja prepoznaje i konstatuje specifičnosti položaja obezbeđenih poverila, uz uvažavanje njihovog prava na odvojeno, odnosno izdvojeno namirenje kroz vrednost založene imovine.

Članom 23. predlažu se izmene u odredbama člana 95. kojima se pravo davaoca finansijskog lizinga u vezi sa adekvatnom zaštitom imovine upodobljava izmenama izvršenim u članu 93. i novim čl. 93a-93g (u vezi sa analognim pravom razlučnog, odnosno založnog poverioca), čime se vrši usaglašavanje odredbi člana 95. sa pomenutim odredbama zakona.

Članom 24. predložena je dopuna člana 104. stav 1. tačka 3) na koji način je izvršeno faktičko preciziranje postojećeg zakonskog rešenja. S obzirom da pitanje posledica ništavosti pravnih poslova, pri čemu je ništavost utvrđena sudskom odlukom, nije predviđeno postojećim zakonskim rešenjima, ovako predloženim preciziranjem se uklanja pravna praznina i sprečavaju razlike u tumačenjima i primeni zakona. Dodatnom izmenom ovog člana predložena je dopuna kroz novu tačku 5), kojom se zakonskim normiranjem obezbeđuje sigurnost dodatnih sredstava stečajnom dužniku nakon pokrenutog postupka stečaja ili tokom izvršenja plana reorganizacije, i to na taj način što se pravo prioriteta utvrđuje u korist poslova finansiranja stečajnog dužnika kroz kredit ili zajam pri čemu se ovakvim poslovima priznaje status obaveza koje terete stečajnu masu u bilo kom budućem stečajnom postupku nad istim stečajnim dužnikom. Pri tome, uvodi se obaveza takvog poverioca da o postojanju ovakvih obaveza obavesti stečajnog upravnika u roku od 30 dana od dana objave oglasa o otvaranju postupka stečaja u „Službenom glasniku RS“, uz zaprečenu sankciju gubitka prava na kamatu (za period nakon otvaranja stečaja) u slučaju kršenja te obaveze, imajući u vidu da je neophodno da stečajni upravnik ima pravovremenu informaciju da li je neka obaveza stekla status obaveze stečajne mase koju je on dužan da isplati u najkraćem mogućem periodu, kako bi se izbegli troškovi u vidu kamate za stečajnu masu (a s obzirom da takve obaveze nisu predmet prijave potraživanja).

Članom 25. predložena je izmena člana 105. stav 2. i to tako što je preuzimanje stečajne mase uređeno na precizniji način. Predloženom izmenom izvršeno je definisanje lica koje odbija da izvrši predaju stvari koje drži bez pravnog osnova, a koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika. U ovom predlogu sadržano je definisanje da

se mere prinude radi sprovođenja izvršenja mogu sprovesti u odnosu na svako treće lice koje drži stvar bez pravnog osnova ili po osnovu pravnog posla čija je važnost prestala i odbije da izvrši predaju te stvari, čime je brisana dosada predviđena mogućnost da se u ovom položaju nađe sam stečajni dužnik, jer se takva situacija pokazala kao suvišna, imajući u vidu ovlašćenja stečajnog upravnika. Dodatno, ukazala se potreba da se precizira da se radi o stvari koje treće lice (a) drži bez pravnog odnosa ili (b) drži po osnovu pravnog posla čija je važnost prestala, čime se postiže pravna sigurnost trećih lica u pogledu prava stečenih na stvarima stečajnog dužnika. Takođe je precizirano i procesno sredstvo kojim se omogućava sprovođenje prinudnog izvršenja, kao i pravo žalbe trećeg lica u odnosu na koje se ove radnje prinudnog izvršenja preduzimaju, što je u skladu sa ustavnim načelom dvostepenosti, a posebno značajno imajući u vidu moguća dejstva ove odredbe u praksi.

Članom 26. predložena je dopuna člana 113. stav 2. na način da je stečajni upravnik dužan da utvrdi i redosled namirenja razlučnih, odnosno založnih poverilaca, što se pokazalo neophodnim normiranjem. Dodatno, utvrđivanje redosleda namirenja obezbeđenih poverilaca u korelaciji je sa već predviđenom obavezom utvrđivanja isplatnog reda u odnosu stečajna potraživanja.

U članu 27. izvršeno je preciziranje odredbe člana 116. stav 2. tako što je navedeno da se odluka suda donosi zaključkom.

Članom 28. izvršeno je preciziranje člana 117. stav 1. na način da se poveriocima osporenih potraživanja ukazuje, ne samo na mogućnost nastavka parničnog postupka u cilju utvrđivanja svog potraživanja, već i nastavka započetog arbitražnog postupka. Dakle, i u slučaju pokrenutog arbitražnog postupka, isti se nastavlja, odnosno ukoliko parnični ili arbitražni postupak nisu pokrenuti, poverilac će biti upućen na parnicu. Namera predloženih izmena i dopuna je smanjenje broja sudskih sporova i rešavanje već započetih arbitražnih postupaka kroz isti. Pored toga, daljim izmenama kroz predloženi stav 2. izvršeno je preciziranje i to tako što je normirano da poverilac koji nije pokrenuo parnični ili nastavio započeti parnični ili arbitražni postupak u cilju utvrđivanja svog potraživanja, gubi svojstvo poverioca, ali samo u odnosu na osporeno potraživanje. Različita rešenja u praksi i osporavanje svojstva poverioca, poveriocima koja prema stečajnom dužniku imaju više potraživanja a ne samo potraživanje u pogledu kojeg nije pokrenut odgovarajući postupak, uslovili su normiranje ove situacije.

Članom 29. predložena je izmena člana 117a stav 2. što je rezultat jezičkog usklađivanja sa odredbama posebnih zakona. U cilju pojašnjenja i preciziranja položaja prijemnika potraživanja, utvrđeno je pravo prijemnika da traži ispravku konačne liste utvrđenih potraživanja, i to nakon zaključenja ugovora o prenosu potraživanja. Ovakvo rešenje je rezultat položaja prijemnika, koji postaje poverilac stečajnog dužnika u odnosu na preneto potraživanje.

Članom 30. predložena je dopuna člana 118. stav 1, u smislu prethodno obrazložene mogućnosti vođenja arbitražnog postupka.

Članom 31. predviđena je dopuna člana 119. novim stavom 5. kojim je precizirano koji pravni poslovi ne mogu biti predmet pobijanja. Ovakvo preciziranje se pokazalo neophodnim usled činjenice broja parničnih postupaka pobijanja pravnih radnji, kao i jasnog razlikovanja pravnih poslova podobnih za pobijanje.

Članom 32. predložena je dopuna člana 123. stav 1. i to na način da je precizirano da se radnjama namernog oštećenja poverilaca smatraju i pravni poslovi, odnosno pravne radnje stečajnog dužnika preduzeti bez naknade ili uz neznatnu naknadu. Ovakvo normiranje je u skladu sa važećim odredbama zakona i predstavlja uvođenje pravnih poslova, odnosno pravnih radnji preduzetih bez naknade ili uz neznatnu naknadu u one koje se mogu pobijati, ukoliko je postojala namera stečajnog dužnika da ošteti poverioce, što je saugovaraču stečajnog dužnika bilo poznato.

Članom 33. predloženo je brisanje člana 124, što je, uz izmene člana 123, rezultat sagledavanja prakse stečajnih postupaka i postupanja stečajnih upravnika. Praksa je pokazala da postoji veliki broj sudskih postupaka pokrenutih upravo na osnovu ove

odredbe važećeg zakona, čak i u slučajevima kada nisu ispunjeni ni objektivni uslovi primene ove odredbe. Na taj način, neopravdano se uvećavaju troškovi stečajnog postupka, a umanjuje pravna sigurnost i položaj eventualnih poverilaca iz ovih pravnih poslova. U cilju da se i kod takvih poslova za uspešno pobijanje mora dokazivati ispunjenost određenih uslova ili postojanje namere, predložena je izmena čl. 123. i 124.

Članom 34. predložena je izmena člana 126. stav 1. tačka 1) i to tako što su u krug poslova koji se ne mogu pobijati uvedeni i poslovi zaključivanja ugovora o kreditu, odnosno zajmu i obezbeđenja ovih poslova, koji su preduzeti u toku stečajnih postupaka ili kao mera realizacije plana reorganizacije. Istovremeno iz ovog kruga su isključeni poslovi i radnje preduzeti u cilju izvršenja usvojenog plana reorganizacije, a posle otvaranja stečajnog postupka. To dalje znači da je na ovaj način dozvoljeno da se pravni poslovi i pravne radnje, za koje postoji sumnja, mogu pobijati u redovnom parničnom postupku, čime se ide u cilju sprečavanja zloupotreba.

Članom 35. predložena je izmena u članu 131. stav 2. Zakona o stečaju kojom se brišu tač. 1), 3) i 4) kao nesaglasne postojećem konceptu stečajnog postupka, budući da tokom stečajnog postupka stečajni dužnik nema posebne organe zastupanja već ga zastupa stečajni upravnik. U tom smislu, svi uslovi za proglašenje bankrotstva koji imaju veze sa postupanjem stečajnog dužnika se uklanjaju iz zakonskog teksta. Ovakva rešenja su bila preuzeta u zakonski tekst iz prethodno postojećeg Zakona o stečaju iz 2004. godine u kojem je postojao propisani postupak za stečaj preduzetnika, ali je taj koncept izmenjen važećim Zakonom o stečaju iz 2009. godine. Međutim, ove odredbe su bile preuzete iz Zakona o stečaju iz 2004. godine bez adekvatnih izmena. Dodatno, izmenama u stavu 3. daje se pravo žalbe na rešenje o proglašenju bankrotstva i svim ovlašćenim predlagačima plana reorganizacije, što je logično imajući u vidu da se proglašavanjem bankrotstva oni lišavaju svog prava na podnošenje plana reorganizacije, koje im je zakon priznao. Na ovaj način omogućava se pravo na pravno sredstvo i ovlašćenom predlagaču plana reorganizacije, koji ima legitiman interes da se stečaj sprovede reorganizacijom i pravo na dvostепенost odlučivanja po njegovom predlogu.

Članom 36. predlažu se izmene člana 132. Zakona o stečaju kojima se jasno razdvaja definicija načina unovčenja imovine (prodaja celokupne imovine, prodaja imovinske celine, prodaja pojedinačne imovine i prodaja pravnog lica) od metoda prodaje (javno nadmetanje, javno prikupljanje ponuda i neposredna pogodba), čime se dalje postiže jasnije i konzistentnije omogućavanje prava na pravno sredstvo u vezi sa postupanjem stečajnog upravnika i odlukama stečajnih organa. U stavu 1. regulišu se načini unovčenja imovine. Izmenama u stavu 2. jasno se propisuje obaveza stečajnog upravnika da pribavi procenu celishodnosti primene bilo kog načina unovčenja koji nije prodaja pojedinačne imovine (prodaja celokupne imovine, prodaja imovinske celine i prodaja pravnog lica) u odnosu na prodaju pojedinačne imovine, čime se postiže cilj da stečajni upravnik mora opravdati razlozima celishodnosti (postizanja veće cene) bilo koji način prodaje koji nije pojedinačna prodaja. Dodatno, propisuje se obaveza dostavljanja takve procene svakom založnom i razlučnom poveriocu, što do sada nije bio slučaj. Ovo je neophodno budući da je izmenama stava 3. dato izričito pravo svakom takvom poveriocu (koji ima založno, odnosno razlučno pravo na imovini koja je obuhvaćena predloženom prodajom) da uloži primedbu na način unovčenja imovine (ako smatra da razlozi celishodnosti ne nalažu prihvatanje načina unovčenja koji predlaže stečajni upravnik), u kom slučaju sud donosi poseban zaključak kojim utvrđuje celishodnost predloženog načina prodaje i, kao vrlo važno za transparentnost celog postupka prodaje, utvrđuje (unapred) odgovarajući deo kupoprodajne cene na koji založni, odnosno razlučni poverilac ima pravo (u procentima, budući da u tom trenutku cena za prodatu imovinu nije poznata). Izmenama u stavu 3. jasno su definisani metodi prodaje (javno nadmetanje, javno prikupljanje ponuda i neposredna pogodba). Izmenama stava 9. (koji postaje stav 10) uvodi se obaveza pribavljanja saglasnosti

obezbeđenog poverioca na prodaju imovine pod teretom pod određenim, striktno propisanim uslovima, koji između ostalog pretpostavljaju da prethodno nije pokušana prodaja metodom javnog nadmetanja ili javnim prikupljanjem ponuda (druga dva uslova su da je imovina koja se prodaje predmet založnog, odnosno razlučnog prava i da predložena kupoprodajna cena, odnosno njen deo u odnosu na koji postoji pravo prvenstvenog namirenja tog poverilaca, ne pokriva celokupan iznos obezbeđenog potraživanja). Konačno, briše se raniji stav 10. koji je predviđao obavezu pribavljanja mišljenja Komisije za zaštitu konkurencije, budući da je dosadašnja praksa stečaja pokazala da se u ovakvim situacijama nije vršila analiza same transakcije kupoprodaje u smislu propisa o zaštiti konkurencije, već davalo mišljenje Komisije koje nije oslobađalo učesnike u transakciji da svakako postupe u skladu sa propisima o zaštiti konkurencije, čime se propisivanje ovakve obaveze u Zakonu o stečaju pokazalo kao dodatni administrativni trošak. Brisanjem ove odredbe učesnici u transakciji ne oslobađaju se primene propisa o zaštiti konkurencije, ali se uklanja nepotrebno dupliranje administrativnih zahteva. Ostale postojeće odredbe ovog člana nisu menjane, već su preuzete u novom tekstu ovog člana, koji sada nosi naziv „Način unovčenja i metod prodaje”.

Članom 37. predlažu se izmene člana 133. važećeg zakona kojima se u stavu 1. izjednačavaju prava u postupku prodaje imovine založnih i razlučnih poverilaca, tako što se i jednim i drugima daje pravo da dobiju obaveštenje o nameravanoj prodaji imovine pod teretom, a izmenama u stavu 2. briše se nepotreban tekst norme. Novim stavom 3. obavezuje se stečajni upravnik da obaveštenje dostavi i Agenciji za licenciranje stečajnih upravnika, čime se omogućava toj organizaciji da poboljša vršenje svojih nadzornih ovlašćenja u vezi sa postupanjem stečajnih upravnika uzimajući u obzir i ovakve dodatne informacije, što će u odnosu na dosadašnju praksu stvoriti preduslove da ta agencija prati i najavljeno sprovođenje prodaja i da sve takve prodaje i sama oglašava na svojoj internet prezentaciji, što bi trebalo da stvori jedinstveni forum za oglašavanje prodaje imovine u stečaju i da pomogne u poboljšanju uspešnosti unovčenja takve imovine. Izmenama ranijeg stava 4. (koji postaje stav 5) pojednostavljuju se pravna sredstva koja stoje na raspolaganju različitim, odnosno založnim poveriocima u pogledu planirane prodaje tako što se predlog za povoljniji način unovčenja zamenjuje primedbom na predloženu prodaju, čime se postiže preciziranje norme budući da po primedbi odlučuje uvek stečajni sudija (dosadašnja praksa je pokazala da se ovo pravo na predlaganje povoljnijeg načina unovčenja nije tumačilo kao pravo na predlaganje pojedinačne prodaje u odnosu na prodaju pravnog lica ili imovinske celine, što je sada izmenama normi zakona o prodaji imovine razjašnjeno i jasno definisano, a tumačenja u stečajnoj praksi pomenutog predloga išla su i u smeru da o istom odlučuje stečajni upravnik, što nije imalo praktičnog smisla i što je činilo ovo pravno sredstvo nedelotvornim). Izmene ovog stava predviđaju i da se primedba može uložiti i na metod prodaje. Stav 5. (koji postaje stav 6) menja se na način da napravi razliku između prava na primedbu koje imaju različiti, odnosno založni poverioci (po stavu 4. koji postaje stav 5, kako je gore objašnjeno) od prava na primedbu koje imaju ostali učesnici u stečajnom postupku (odbor poverilaca, svaki poverilac i sva ostala zainteresovana lica za predmetnu imovinu), budući da se njihovo pravo na primedbu vezuje za nepoštovanje bilo koje odredbe Zakona o stečaju ili nacionalnih standarda. Ovakvo rešenje efektivno omogućava pravo na pravno sredstvo i zainteresovanim ponuđačima odnosno potencijalnim kupcima imovine koja se nudi na prodaju (što je uređeno i stavom 13), što je do sada bilo neregulisano i stvaralo značajne probleme u praksi (zainteresovani ponuđač nije imao nikakvu mogućnost da primedbuje na nezakonito postupanje stečajnog upravnika koji, recimo, pogoduje nekog od ponuđača). Pri tome, sada je izmenama stava 6. (koji postaje stav 7) napravljena značajna promena u toku samog postupka, zabranom da se prodaja sprovede pre donošenja odluke stečajnog sudije po svakoj uloženoj primedbi (nezavisno od toga kakva će odluka biti), čime će stečajni upravnici biti prinuđeni da poštuju rokove za

dostavu obaveštenja o prodaji jer će postojati efikasna indirektna sankcija odlaganja prodaje ako, recimo, učesnici u postupku ne budu imali zakonom predviđeni rok za ulaganje takve primedbe na raspolaganju. Ovim se postiže i efikasnije odlučivanje stečajnog suda o primedbama, budući da je praksa pokazala da to nije uvek bio slučaj i da u određenim situacijama u praksi do održavanja prodaje uopšte nije odlučeno o primedbi ili predlogu za povoljnije unovčenje, kada je nadalje odluka po tom pitanju postajala bespredmetna (jer se prodaja nije mogla poništiti). Izmenama stava 7. (koji postaje stav 8) uvodi se obaveza stečajnog upravnika da o sprovedenoj prodaji obavesti i svakog razlučnog, odnosno založnog poverioca. Brisanjem stava 8. uklonjeno je pravno sredstvo - prigovor na izvršenu prodaju, kao nedelotvorno, budući da je jedino moglo da dovede do odgovornosti stečajnog upravnika za štetu, što nije bilo od koristi u praksi budući da takva odgovornost svakako mora biti predmet utvrđivanja u posebnoj parnici. Sa druge strane, izmenama stava 11. (koji postaje stav 12) jasno se uređuje postupak nakon sprovedene prodaje, uvođenjem obaveze stečajnog sudije da donese rešenje o sprovedenoj prodaji, te propisivanjem da je takvo rešenje (a ne kupoprodajni ugovor) pravni osnov za sticanje svojine (*iustus titulus*), a novim stavom 13. izričito se propisuje pravo žalbe koje imaju sva zainteresovana lica (dakle, i nezadovoljni učesnici u prodaji). Na ovaj način, omogućava se pravo na žalbu i za učesnike u prodaji (pravo na pravno sredstvo), što će sa jedne strane donekle usporiti sprovođenje aktivnosti nakon sprovedene prodaje, ali će istovremeno stvoriti pretpostavke da se u skladu sa zakonom uskrati pravo takvim učesnicima na vođenje posebne parnice za osporavanje sprovedene prodaje (bilo poništajem, bilo utvrđenjem ništavosti), što je u dosadašnjoj praksi bio izvor značajne pravne nesigurnosti. Značajno je napomenuti da odredba novog stava 13. ne predviđa obavezu lične dostave rešenja svim učesnicima u prodaji, već samo razlučnim, odnosno založnim poveriocima (i organima postupka), dok za sva ostala zainteresovana lica rok za žalbu počinje da teče objavom na oglasnoj tabli suda (čime se rešava i dosadašnja nekonzistentna praksa prvostepenih sudova u pogledu obaveze lične dostave ovakvih rešenja).

Članom 38. predlaže se novi član 133a Zakona o stečaju koji uvodi obavezu stečajnog upravnika da svaki deo imovine ponudi na prodaju u roku od šest meseci od proglašenja bankrotstva (stav 1), uz mogućnost produženja roka još jedanput za još šest meseci u slučaju postojanja opravdanih razloga koje ceni stečajni sudija (stav 2) i čija odluka u formi rešenja podleže pravu na žalbu. Stavom 3. predviđa se zastoj takvog roka u slučaju ukidanja mere zabrane izvršenja i namirenja u skladu sa novim čl. 93a i 93b, dok stav 4. omogućava da taj rok počne da teče tek nakon pravnosnažnog okončanja postupka za vraćanje imovine i obeštećenje (ako je ta imovina predmet takvog postupka).

Članom 39. predloženo je brisanje stava 3. u članu 135. Zakona o stečaju što je u skladu sa gore pomenutim pristupom po kojem se više ne zahteva sprovođenje posebne procedure pribavljanja mišljenja Komisije za zaštitu konkurencije, mimo postupka propisanog propisima o zaštiti konkurencije.

Članom 40. predlaže se brisanje stava 5. u članu 136. Zakona o stečaju sa razloga uvođenja posebnog člana 136a koji će ubuduće regulisati pitanja prava prioriteta obezbeđenih poverilaca u slučaju unovčenja imovine pod teretom. Dodatno, u stavu 7. dosadašnje pozivanje na ugovor o prodaji kao osnov za izmene registrovanih podataka u javnim registrima zamenjuje se pozivanjem na član 133. stav 13. zakona, po kojem se sve takve promene vrše na osnovu rešenja stečajnog suda, u skladu sa gore pomenutom koncepcijom promene pravnog osnova za prenos svojine sa ugovora na sudsko rešenje.

Članom 41. predlažu se novi čl. 136a, 136b, 136v i 136g. Novim članom 136a preuzeto je postojeće pravilo člana 136. stav 5. o pravu prioriteta obezbeđenih poverilaca, ali je i dodatno razrađeno u smislu da se primenjuje i na druge načine unovčenja (osim prodaje pravnog lica) kao što su prodaja celokupne imovine stečajnog dužnika i prodaja imovinske celine. Time je kodifikovana već postojeća

sudska praksa u ovakvim slučajevima, ali je istovremeno uvedeno jasno upućivanje na procenu koja se obavezno pribavlja pre sprovođenja prodaje u smislu člana 132. stav 3. zakona, čime se postiže dodatna pravna sigurnost učesnika u postupku, a posebno obezbeđenih poverilaca, imajući u vidu određene probleme koji su uočeni u praksi, a pre svega dosadašnje nejasno pravo obezbeđenih poverilaca na pravno sredstvo u pogledu same procene koja prethodi prodaji, kao i na odluke stečajnog upravnika o načinu raspodele sredstava od prodaje.

Novi član 136b predviđa novo pravo obezbeđenog poverioca da prebije svoje obezbeđeno potraživanje sa kupoprodajnom cenom, za slučaj da je on najbolji ponudilac u postupku prodaje i da je izabran za kupca imovine. Propisana su posebna pravila za dve moguće situacije - kada je obezbeđeno potraživanje veće od kupoprodajne cene (odnosno onog njenog dela na kojem pravo prioriteta ima obezbeđeni poverilaca) i kada je obezbeđeno potraživanje manje od kupoprodajne cene (odnosno onog njenog dela na kojem pravo prioriteta ima obezbeđeni poverilaca). U oba slučaja obezbeđeni poverilaca ima obavezu da položi iznos svih troškova koji se moraju izmiriti iz kupoprodajne cene (što uključuje i nagradu stečajnog upravnika), kako bi se obezbedila njihova nesmetana naplata. Dodatno, u prvom slučaju, obezbeđeni poverilac kao kupac imovine odnosno pravnog lica ima obavezu da položi preostali deo kupoprodajne cene iz kojeg nema pravo prioritetnog namirenja (odnosno iznos razlike između onog dela na kojem ima pravo prioritetnog namirenja i ukupne cene) kako bi se obezbedilo namirenje obezbeđenih poverilaca nižeg reda prioriteta, odnosno naplata onog dela cene koji pripada stečajnoj masi). U drugom slučaju, obezbeđeni poverilac ima obavezu da doplati razliku do punog iznosa kupoprodajne cene (odnosno iznos razlike između njegovog obezbeđenog potraživanja i ukupne cene).

Novi član 136v propisuje obavezu pribavljanja saglasnosti razlučnog, odnosno založnog poverioca u slučaju prodaje pravnog lica, celokupne imovine ili imovinske celine kada je deo kupoprodajne cene koji prema proceni celishodnosti otpada na imovinu koja je predmet razlučnog, odnosno založnog prava niži od 50% procenjene vrednosti te imovine. Međutim, ovo pravo ima samo onaj razlučni, odnosno založni poverilac koji, shodnom primenom člana 35. stav 3. Zakona o stečaju, učini verovatnim da se njegovo obezbeđeno potraživanje može namiriti delom ili u celosti iz opterećene imovine ako bi se ona prodavala pojedinačno (pod uslovom da se ne namiruje u celosti, u kom slučaju se smatra da nema interes za davanje takve saglasnosti). Pri tome, ovaj član je istovremeno kodifikovao već postojeće pravilo iz Nacionalnog standarda broj 5 o obavezi pribavljanja saglasnosti odbora poverilaca na svaku takvu prodaju (uz razliku da se sada takva saglasnost ne traži za pojedinačnu prodaju imovine). Dodatno, stavom 2. izričito je propisana obaveza stečajnog upravnika da svaku takvu ponudu prihvati, ako su je prihvatili i odbor poverilaca i razlučni, odnosno založni poverilac (u slučajevima kada je njegova saglasnost potrebna). Time se uklanja dosadašnji uzrok pravne nesigurnosti, gde nije bilo jasno u praksi da li je stečajni upravnik dužan da takvu ponudu prihvati ili je slobodan u oceni da li je to u interesu stečajne mase odnosno poverilaca stečajnog dužnika, što je stvaralo preveliku dozu diskrecije na njegovoj strani i omogućavalo zloupotrebe i odugovlačenja prodajnog postupka.

Novi član 136g uvodi pravo preče kupovine u korist razlučnog, odnosno založnog poverioca za imovinu koja je pod teretom i koja je predmet prodaje putem neposredne pogodbe. Time se dodatno štiti njegova pozicija za one situacije kada nema javnog postupka oglašavanja prodaje, a bez oštećenja stečajne mase budući da je takav poverilac, ako želi da se koristi ovim pravom, dužan da ponudi najmanje iste uslove koje je ponudio najbolji ponuđač. Dodatno, imajući u vidu raširenu praksu banaka (kao najčešćih obezbeđenih poverilaca) da, sa razloga regulatornih ograničenja, ustanovljavaju posebna privredna društva za svrhe otkupa potraživanja ili imovine koja je predmet obezbeđenja u slučajevima prinudne naplate ili stečaja, stavom 2. omogućeno je banci da pravo iz stava 1. koristi i preko povezanog lica (u

smislu zakona kojim se uređuju privredna društva). Konačno, stavom 3. uređena je situacija u kojoj je razlučni, odnosno založni poverilac, koristeći se pravom iz člana 133. stav 7. Zakona o stečaju, uložio primedbu na predloženu prodaju, pa se predviđa da rok za vršenje prava preče kupovine počinje da teče tek od dana dostavljanja odluke suda po toj primedbi takvom poveriocu.

Članom 42. predlažu se izmene člana 139. u stavu 3. kojima se dodaje nova tačka 4a) kojom se obavezuje stečajni upravnik da u nacrtu za glavnu deobu predvidi i sredstva koja su rezervisana za eventualnu isplatu protivnika pobijanja, koji po osnovu pravnosnažno okončane pobje parnice u korist stečajnog dužnika imaju pravo da svoje protivpotraživanje prijave kao stečajni poverioci i nakon roka za podnošenje prijave potraživanja.

Članom 43. predlaže se dopuna postojeće odredbe člana 144. stav 2. Zakona o stečaju, tako što se omogućava da se pristupi završnoj deobi i u slučaju da su u stečajnom postupku namirena potraživanja poverilaca u celosti, sa pripadajućim kamatama. Ovim se omogućava okončanje postupka i kada nije prethodno pokušano unovčenje sve imovine stečajnog dužnika, a imajući u vidu da je u takvoj situaciji ispunjen cilj stečaja - namirenje poverilaca.

Članom 44. menja se član 147. važećeg Zakona u skladu sa izmenom izvršenom u članu 144, koji sada predviđa da se eventualno neunovčena imovina prilikom završne deobe može preneti na članove stečajnog dužnika kao privrednog društva, pri čemu se ostavlja pravo svakom od tih članova da se izjasne da ne žele da prihvate takvu raspodelu imovine. Time se sprečava da se na neko lice (člana stečajnog dužnika) prenese imovina (odnosno idealni suvlasnički deo) uprkos njegovoj volji. Predložena izmena u stavu 4. istog člana, kojom se kao preduslov za prevremenu isplatu članovima stečajnog dužnika, zahteva da je utvrđeno da svi poverioci (a ne samo stečajni) mogu da budu namireni iz preostalih novčanih sredstava u deobnoj masi, ima za cilj da se izbegne ovakva raspodela u situacijama kada nije unovčena imovina koja je pod razlučnim pravom (budući da se može desiti da se razlučni poverilac ne namiri u celosti iz takve imovine, a takav poverilac ima pravo da se za ostatak potraživanja smatra kao stečajni poverilac), osim ako se ne rezervišu potrebna sredstva za eventualnu isplatu razlučnog poverioca u deobnoj masi.

Članom 45. predlaže se da se u članu 148. stav 2. doda dodatni uslov za zaključenje stečajnog postupka u slučajevima kada je unovčena sva imovina i preostale su samo parnice u toku, a to je da je prethodno doneto rešenje o glavnoj deobi. Ovim se rešava praktično pitanje koje se postavilo u sudskoj praksi i izbegavaju problemi sa naknadno pronađenom imovinom, kada mora postojati rešenje o glavnoj deobi po kojem bi se takva imovina raspodelila poveriocima.

Članom 46. predlaže se izmena člana 155. stav 1. kojom se briše napomena da se reorganizacija sprovodi posebno ako postoje ekonomsko opravdani uslovi za nastavak poslovanja stečajnog dužnika, pri čemu ne postoje konkretni uslovi i merila u odnosu na koja bi se uopšte utvrdilo postojanje ekonomski opravdanih uslova za nastavak dužnikovog poslovanja. Na taj način izbegavaju se eventualna različita tumačenja odnosno relativizacija osnovnog uslova za sprovođenje reorganizacije, a to je da se time obezbeđuje povoljnije namirenje poverilaca u odnosu na bankrotstvo.

Članom 47. predlažu se izmene člana 156. stav 1. kojima se vrše pravno-tehnička pojašnjenja i preciziranja teksta norme o sadržini plana reorganizacije. Posebno, izmenama tačke 10) propisuje se obaveza navođenja postupka za promenu nezavisnog stručnog lica, pošto se u praksi to postavilo kao pitanje imajući u vidu značajnu dužinu rokova za sprovođenje plana reorganizacije. U tački 13) precizirano je da se procena namirenja za slučaj reorganizacije i za slučaj bankrotstva mora izraditi od strane ovlašćenog procenitelja, čime se omogućava jasnija primena norme iz člana 155. Zakona o stečaju u smislu da takva procena mora pokazati da je reorganizacija povoljnija za poverioce od bankrotstva, da ne sme biti starija od 12

meseci i da mora biti pripremljena u skladu sa pravilima koja propisuju nacionalni standardi (koji bi, nakon izmena, trebalo da propišu jasnija pravila o načinu na koji se procenjuje stepen namirenja za slučaj reorganizacije i slučaj bankrostva, u smislu vrednosti budućeg namirenja na određeni dan i poređenja dva scenarija na uporediv način). Pri tome, brisanje tačke 19) je nužna posledica prerađenog teksta ovog dela norme, budući da se predviđa izrada i dostavljanje samo jedne procene imovine za ove svrhe. Izmenama u stavu 2. u pogledu sadržine unapred pripremljenog plana reorganizacije tekst dela norme iz tačke 2) prilagođen je konceptu po kojem se zahteva određena vrsta jasne (iako neobavezujuće) podrške većinskih poverilaca predloženom planu reorganizacije kao uslov za njegovo podnošenje sudu. Brisana je tačka 4) imajući u vidu da je praksa pokazala da nema nikakvu praktičnu vrednost za sud ili poverioce, a tačka 5) u vezi sa mišljenjem revizora na finansijske izveštaje predlagača plana je precizirana kako bi se izbegla različita tumačenja koja su se u stečajnoj praksi pojavljivala u pogledu ove obaveze predlagača plana.

Članom 48. predlaže se izmena člana 157. stav 1. kojom se vrše pravno-tehnička preciziranja ove norme, uz brisanje tač. 11) i 13) koje su se u praksi pokazale kao neadekvatne ili neprimenjive. U stavu 2. odredba koja je davala mogućnost stečajnom sudiji da zatraži novu procenu vrednosti kapitala izmenjena je tako da se od predlagača plana (u kojem je jedna od mera reorganizacije i konverzija potraživanja u kapital) zahteva da inicijalno, prilikom podnošenja plana sudu, dostavi takvu procenu, ne stariju od šest meseci. Time se postiže bolja procesna ekonomija i omogućava poveriocima da se od početka upoznaju sa nalazima takve procene i da na istu, prema potrebi, podnesu odgovarajuće primedbe. Predloženo je brisanje st. 4-7 usled primene izmenjenog pristupa u vezi sa obavezom pribavljanja mišljenja Komisije za zaštitu konkurencije o kojem je bilo reči gore. Raniji stav 8. koji postaje stav 4. izmenjen je tako što se, takođe iz razloga procesne ekonomije, sada od predlagača plana zahteva da saglasnost nadležne organizacije (Agencije za licenciranje stečajnih upravnika) pribavi i sudu dostavi uz inicijalno podneti predlog sa planom reorganizacije, a ne kao što je do sada bio slučaj naknadno, tokom sudskog postupka.

Članom 49. predlaže se izmena člana 158. stav 5. kojom se vrši brisanje tačke 4) budući da je taj razlog za odbačaj predloga za pokretanje stečaja u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije (nadalje: „UPPR”) već sadržan u tački 1) istog stava. Dodaju se novi st. 8-10 kojima se uređuju situacije konkurentnih predloga za stečaj, koje su do sada bile pravna praznina i bile na različit način rešavane u sudskoj praksi. Konkretno, kodifikovana je dosadašnja sudska praksa po kojoj predlog stečajnog dužnika za pokretanje stečaja u skladu sa UPPR ima prednost u odnosu na običan predlog za pokretanje stečaja koji podnosi poverilac (nezavisno od vremena podnošenja predloga, pod pretpostavkom naravno da po predlogu poverioca nije odlučeno), uz predviđanje jasnog prava predlagača da, u slučaju odbijanja, odnosno odbačaja predloga za pokretanje stečaja u skladu sa UPPR, ponovo podnese novi takav predlog. Međutim, propisano je da u takvom slučaju prednost ima predlog za pokretanje stečaja podnet od strane poverioca, ako vremenski prethodi predlogu stečajnog dužnika.

Članom 50. predlaže se izmena člana 159. stav 1. kojom je obaveza pozivanja poverilaca na ročište za glasanje o predlogu UPPR proširena na sve poverioce, čime je usklađena sa praksom po kojoj se poziv upućuje samo putem oglasa upućenog svim poveriocima. Novim stavom 2. propisano je da se ročište za glasanje o UPPR održava u roku od 90 dana od donošenja rešenja o pokretanju prethodnog postupka. Ovaj rok (zajedno sa izmenama dosadašnjeg stava 9) ima za svrhu da omogućiti da se blagovremeno pre dana održavanja ročišta sprovedu sve potrebne radnje, uključujući objavu oglasa u „Službenom glasniku Republike Srbije”, dostavu primedbi poverilaca i davanje odgovora predlagača na takve primedbe, kao i pripremu i dostavljanje eventualne izmene plana reorganizacije, a sve u cilju poboljšanja procesne ekonomije i sprečavanja višestrukih odlaganja ročišta do kojih u praksi

dolazi usled kratkog roka u kojem se ročišta zakazuju u praksi. U dosadašnjem stavu 7. koji postaje stav 8. izmene u tački 2) preciziraju da su osnov ili visina potraživanja samo jedan od osnova osporavanja samog UPPR, kako bi se predupredila različita tumačenja samih učesnika u postupku koja su bila prisutna u dosadašnjoj praksi, obavezuju se zainteresovana lica da primedbe na plan dostavljaju samo nadležnom sudu (a ne i stečajnom upravniku) što je i do sada bila preovlađujuća praksa, a vrši se i usklađivanje sa novim članom 159a. Briše se obaveza predlagača na davanje odgovora na primedbe, budući da je to predmet regulisanja novog člana 159a. U dosadašnjem stavu 9. koji postaje stav 10. najkraći period koji mora da protekne od rešenja o pokretanju prethodnog postupka do dana održavanja ročišta povećan je na 60 dana, iz već pomenutih razloga procesne ekonomije.

Članom 51. uvode se novi čl. 159a i 159b. Novim članom 159a se detaljnije u odnosu na važeći Zakon uređuje postupak davanja i odgovaranja na primedbe poverilaca u vezi sa UPPR. Rok za podnošenje primedbi iz člana 159. proglašen je za prekluzivan, propisana je jasna obaveza predlagača da na svaku primedbu odgovori u roku od 15 dana (dosadašnji rok osam dana), uz propisivanje prekluzivnosti i tog roka. Posebno, stavom 4. pravo predlagača na izmene podnetog UPPR tokom postupke ograničeno je na samo jednu izmenu, čime bi trebalo da se u bitnom poboljša procesna ekonomija i skрати vreme trajanja ovakvih postupaka u budućnosti. Stavom 5. preciziraju se dodatna pravila u slučaju dostavljanja izmenjene verzije UPPR (u smislu jasnog isključenja obaveze dostavljanja izjava većinskih poverilaca, kao i predviđanja obaveze na objavu novog oglasa o održavanju ročišta u svemu u skladu sa pravilima o objavi inicijalnog oglasa po članu 159. st. 4-9, čime bi trebalo da se suzi prostor za različita tumačenja posledica podnošenja izmenjene verzije UPPR i omogući efikasno sprovođenje postupka po tako izmenjenom UPPR.

Novim članom 159b u stavu 1. uređuje se mogućnost da stečajni sudija angažuje stručno lice u cilju provere tačnosti podataka iz UPPR, ali i radi obavljanja drugih poslova koje sud može odrediti rešenjem. U odnosu na rešenje iz postojećeg zakona, nije predviđena mogućnost angažovanja stečajnog upravnika za ove svrhe jer je zaključeno da provera tačnosti podataka iz plana predstavlja usko stručnu aktivnost za koju je potrebno angažovati stručno lice (procenitelj, veštak itd). U istom stavu propisano je da trošak takvog angažovanja ima status troška prethodnog postupka. Stavom 2. istog člana obavezno je stručno lice da svoja izjašnjenja (izveštaje) dostavlja sudu najkasnije osam dana pre dana održavanja ročišta za glasanje o UPPR, čime se postiže bolja procesna ekonomija i omogućava pravično suđenje jer se svim učesnicima u postupku omogućava da se uvidom u spise predmeta blagovremeno pre ročišta upoznaju sa takvim izjašnjenjima stručnog lica. Stavom 3. ovog člana propisana je mogućnost određivanja mere obezbeđenja u prethodnom postupku po predlogu stečajnog dužnika ili po službenoj dužnosti, koja sada, pored zabrane izvršenja i namirenja koja je jedino predviđena postojećim zakonskim rešenjem, obuhvata i imenovanje privremenog stečajnog upravnika, zabranu plaćanja sa računa (bez saglasnosti privremenog stečajnog upravnika ili stečajnog sudije), zabranu raspolaganja imovinom stečajnog dužnika (bez saglasnosti privremenog stečajnog upravnika ili stečajnog sudije) i zabranu sprovođenja prinudne naplate od strane NBS. Važno je napomenuti da sve ove komponente zajedno čine meru obezbeđenja i samo se tako (zajedno) mogu i odrediti od strane suda. Stav 4. ovog člana propisuje posledice povrede mere obezbeđenja, na isti način kao što to čini i postojeći zakon u članu 62. stav 3. za povredu mera obezbeđenja određenih u prethodnom stečajnom postupku. Stav 5. propisuje dužinu trajanja mere obezbeđenja od najviše šest meseci, uz mogućnost da ista bude ukinuta i pre isteka tog roka. Stavom 6. stečajni sudija je obavezan da uz određivanje mere zabrane isplate sa računa odredi i namene za koje se mogu vršiti određena plaćanja uz saglasnost stečajnoj sudije. St. 7. i 8. dodatno preciziraju mehanizam sprovođenja ove mere u pogledu blokiranih računa i postupanja NBS.

Konačno, stavom 9. predviđeno je da sudija može zakazati i održati posebno ročište radi odlučivanja po predlogu za određivanje ove mere.

Članom 52. predlaže se izmena člana 160. u stavu 2. kojom je predviđena mogućnost (za razliku od do sada postojeće obaveze) da stečajni sudija izvrši procenu visine potraživanja za potrebe glasanja. Ovo stoga što je praksa primene ove odredbe iz postojećeg zakona pokazala da nije u skladu sa načelom procesne ekonomije da se uvek pristupa proceni visine potraživanja na ovaj način. Obaveza pribavljanja novog izveštaja nezavisnog revizora iz stava 3. ovog člana brisana je, budući da je zaključeno da uz sve ostale izmene postupka po UPPR taj postupak ne bi trebalo da traje duže od devet meseci, a da bi i u tom slučaju ovakva obaveza mogla dodatno da produži postupak. Odredbom novog stava 3. stečajni sudija je obavezan da procenu visine potraživanja za potrebe glasanja vrši na osnovu dostavljene procene, ali je istovremeno ovlašćen da naloži i novu procenu od strane ovlašćenog stručnog lica u slučaju sumnje. Predlaže se brisanje postojećeg stava 6. koji predviđa odgovornost podnosioca UPPR za dovođenje u zabludu sudije, budući da se u praksi pokazao kao neprimenjiv. Izmene u postojećim st. 7. i 8. koji postaju st. 6. i 7. su pravno-tehničke prirode i unete su radi poboljšanja konzistentnosti teksta normi.

Članom 53. predlažu se izmene člana 161. u st. 1. i 3. kojima se uklanjaju pravo stečajnog dužnika da podnese plan reorganizacije u stečaju, što je do sada bio izvor različitih tumačenja i primene u praksi, budući da je zaključeno da nema potrebe ostaviti takvo pravo prethodnom poslovodstvu stečajnog dužnika mimo njegovih vlasnika (pri čemu je od značaja i podatak da je poslovodstvo pre stečaja imalo priliku da podnese UPPR, pa se može tvrditi da nije neophodno da sada u stečaju ponovo ima slično pravo kroz plan reorganizacije u stečaju). Novim stavom 2. propisuje se obaveza stečajnog upravnika na saradnju sa ovlašćenim predlagачima plana reorganizacije u stečaju u pogledu dostave svih potrebnih informacija, što je neophodno imajući u vidu da neki od ovlašćenih predlagачa nemaju uvid u sve detalje u pogledu poslovanja dužnika, niti u sva dokumenta i podatke koji su od značaja za pripremu zakonitog plana reorganizacije.

Članom 54. predlaže se u članu 162. brisanje st. 2. i 3. čime se rok za podnošenje plana ograničava na inicijalnih 90 dana i postiže bolja procesna ekonomija. Zaključeno je da je taj period dovoljan za svakog ovlašćenog predlagачa plana da razmotri mogućnosti za reorganizaciju i pripremi plan reorganizacije koji će u tom roku podneti sudu, posebno imajući u vidu izmene člana 163. kojima je u novom stavu 2. jasno propisano pravo predlagачa plana reorganizacije u stečaju da plan jednom izmeni (i to bez ograničenja u pogledu sadržine odnosno mera reorganizacije).

Članom 55. u članu 163. dodaje se novi stav 2. kojim se kao razlog za odbačaj predloga plana reorganizacije u stečaju dodaje taj da planom nisu obuhvaćeni poverioci koji bi, da su obuhvaćeni planom, mogli da svojim glasanjem utiču na odluku o usvajanju plana (po ugledu na razlog za odbačaj predloga za pokretanje stečaja u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije iz člana 158. stav 5. tačka 2) važećeg Zakona.

Članom 56. predlažu se izmene člana 164. kojima se uređuju pitanja od značaja za raspravu i održavanje ročišta o planu reorganizacije. Izmene stava 1. menjaju rok za održavanje ročišta sa najviše 20 dana na najviše 90 dana, a sve kako bi se tokom postupka omogućili razumni rokovi za pregled plana reorganizacije od strane poverilaca i drugih učesnika u postupku, ulaganje primedbi i davanje odgovora na iste, sve po ugledu na procesna pravila za UPPR. Izmene stava 2. obavezuju sud da plan reorganizacije dostavi samo nadležnom registru, pri čemu je brisana obaveza da se taj plan dostavi i svim poveriocima i osnivačima stečajnog dužnika (koja obaveza se najčešće nije poštovala u praksi, a zauzet je stav da se svi ti učesnici u postupku mogu upoznati sa podnetim planom putem objave oglasa koji je sud dužan

da objavi u skladu sa detaljnim pravilima novih st. 3-6. (sve po ugledu na pravila o objavi oglasa za ročište za glasanje o UPPR iz člana 159. zakona).

Članom 57. dodaje se novi član 164a kojim se u st. 1-3. propisuju detaljna pravila o rokovima za dostavljanje primedbi poverilaca na plan reorganizacije i odgovora predlagača na iste, sve po ugledu na pravila koja važe za UPPR u članu 159a. Stavom 4. propisan je najkraći rok za održavanje ročišta za glasanje o planu od 60 dana, koji ima za cilj da omogući razumne rokove za učesnike u postupku da razmotre predloženi plan i da sudu dostave primedbe na isti, kao i za predlagača da na primedbe odgovori. Stav 5. propisuje pravilo o nastavku postupka u slučaju podnošenja izmenjenog plana reorganizacije u skladu sa novim stavom 2. člana 163. Izmene stava 6. su pravno-tehničke prirode, a stav 7. brisan je postojeći stav 5. ovog člana budući da su detaljna pravila o objavi oglasa propisana u novim st. 3-6. člana 164.

Članom 58. vrše se izmene u postojećem stavu 5. člana 165. Zakona kojima se pored razlučnog poverioca i zainteresovanim licima priznaje pravo na dostavu nezavisne procene vrednosti za potrebe procene prava glasa razlučnih poverilaca. Obrisana je mogućnost da sudija naloži pribavljanje nove procene preko privremenog stečajnog upravnika, kako bi se poboljšala procesna ekonomija i imajući u vidu iskustva iz prakse u primeni ovog dela norme, gde sudije nisu imale nikakvo jasno pravilo o tome na koji način će po pribavljanju treće procene vrednosti u konačno ceniti sve takve procene. Stoga je zaključeno da je celishodnije da sudija takvu konačnu ocenu donosi na osnovu dve već dostavljene procene (od strane predlagača plana u okviru plana i od strane razlučnog poverioca, odnosno zainteresovanog lica). Slično, brisan je deo teksta postojeće norme ovog stava po kojem je bilo potrebno pribaviti i izjašnjenje privremenog stečajnog upravnika, budući da je zaključeno da isti nema potrebne stručne kvalifikacije da bi se posebno izjašnjavao o procenama koje su pripremila ovlašćena stručna lica (u skladu sa ranije pomenutim izmenama odredbi o sadržini plana reorganizacije, kojima je uvedena takva obaveza i za predlagača plana). Preostale izmene ovog stava su pravno-tehničke prirode, a izmenama u stavu 8. omogućava se da se administrativna klasa potraživanja formira od potraživanja kojih je najmanje 100 (do sada 200) i koja iznose najviše 50.000 dinara (do sada 20.000 dinara), čime se omogućava šira primena ove norme i lakše formiranje administrativne klase potraživanja, čime se olakšava položaj obično najugroženijih poverilaca (radnika i malih dobavljača), a pojednostavljuje i ubrzava sprovođenje samog postupka. Istovremeno, radi očuvanja legitimnih interesa poverilaca prvog i drugog isplatnog reda, izmenama u istom stavu precizira se da se prethodno moraju isplatiti svi poverioci klasa ova dva isplatna reda. Preostali st. 9-15. brišu se budući da su predmet uređivanja novog člana 165a.

Članom 59. dodaje se novi član 165a. Novim članom 165a koji nosi naziv „Glasanje i usvajanje plana reorganizacije” preuzima se deo postojećih odredbi člana 165. i to st. 9-15. uz određene pravno-tehničke izmene (u cilju bolje preglednosti i podele odredbi zakona po logičkim celinama, imajući u vidu da je postojeći član 165. zakona imao 15 stavova). Od važnijih izmena preuzetih odredbi treba pomenuti izmenu u postojećem stavu 13. člana 165. čiji je tekst preuzet u stavu 5. novog člana 165a po kojoj je period u kojem nastupa dan početka primene plana reorganizacije produžen sa najviše 15 na najviše 30 dana od dana pravosnažnosti rešenja kojim se potvrđuje sam plan. Konačno, suštinska izmena postojećeg pravila iz stava 15. člana 165. sprovedena je u tekstu stava 7. novog člana 165a gde je ukinuta mogućnost za stečajni sud da predlagaču plana koji nije dobio dovoljan broj glasova i čiji plan nije izglasan odobri dodatih 30 dana za pripremu izmenjenog plana reorganizacije. Ovakvo dosadašnje rešenje je bilo nauštrb procesne ekonomije i nije se pokazalo kao efikasno u praksi, budući da ne motivise predlagača da predloži plan koji će poverioci biti spremni da većinski prihvate, a istovremeno ne obezbeđuje u najvećem broju slučajeva da u drugom pokušaju bude postignuto izglasavanje plana i stoga

samo omogućava odugovlačenje postupka, što dalje odlaže sprovođenje unovčenja imovine nakon proglašenja bankrotstva.

Članom 60. predlažu se izmene člana 167. stav 4. važećeg Zakona kojim se prestanak svih posledica otvaranja stečajnog postupka vezuje za dan pravnosnažnosti rešenja o potvrđivanju usvojenog plana reorganizacije, za razliku od dosadašnjeg rešenja koje je taj momenat vezivalo za dan donošenja prvostepenog rešenja, čime je usklađen zakonski tekst sa već odavno ustanovljenom praksom sudova po kojoj se postupak stečaja obustavlja tek po pravnosnažnosti tog rešenja. Postojeći stav 5. briše se jer se ta norma pokazala kao neprimenjiva u praksi, a novim stavom 5. izričito je propisano da je stečajni dužnik ovlašćen da pre ili nakon isteka roka za sprovođenje plana reorganizacije sudu podnese predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa UPPR, čime je popunjena postojeća pravna praznina u pogledu takvog prava stečajnog dužnika i stvorena mogućnost da se tokom perioda primene plana reorganizacije (koji može biti višegodišnji) ili čak i po njegovom isteku omogući predlaganje i usvajanje novog plana reorganizacije (UPPR), pod uslovima iz zakona, čime se nadomešćuje nepostojanje fleksibilnosti postojećeg mehanizma koji ne omogućava nikakve izmene jednom usvojenog plana reorganizacije. Na taj način, privredna društva koja posluju na osnovu jednom usvojenog plana reorganizacije dobijaju mogućnost da svojim poveriocima (kako onima iz plana, tako i novim) predlože ponovno uređivanje dužničko-poverilačkih odnosa na nešto drugačiji način, koji može da odlika novonastale okolnosti u međuvremenu od vremena pripreme i usvajanja prethodnog plana reorganizacije. Time se ne dira u već jednom uređene dužničko-poverilačke odnose poverilaca i samog dužnika po postojećem planu reorganizacije (taj plan nastavlja da postoji i obavezuje sva lica na koja se odnosi), ali ti poverioci sada imaju pravo da zajedno sa eventualnim novim poveriocima tog privrednog društva drugačije preurede svoje odnose sa dužnikom.

Članom 61. vrše se pravno-tehničke izmene u članu 170. kojima se isključuje primena određenih odredbi zakona kojim se uređuju hartije od vrednosti (izdavanje prospekta umesto sadašnjeg teksta koji se poziva na izdavanje hartija od vrednosti, što je pogrešno budući da se samo izdavanje hartija od vrednosti vrši u skladu sa tim propisima, a intencija je da se isključi samo obaveza izdavanja prospekta za te hartije od vrednosti kao nesaglasna pravnoj prirodi stečajnog postupka), kao i isključenje primene propisa o privrednim društvima u delu u kojem regulišu slučajevne poništavanja akcija i zaštitu poverilaca u slučaju smanjenja osnovnog kapitala, kao nesaglasna pravnoj prirodi i postupku reorganizacije (pri čemu je uzeto u obzir da se zaštita poverilaca u takvom slučaju ostvaruje po pravilima stečajnog postupka, pred stečajnim sudom).

Članom 62. vrše se izmene člana 173. stav 1. kojima se proširuje krug stečajnih razloga i na one koje stečajni dužnik i poverioci utvrde u samom planu reorganizacije (tačka 2). Dodatno, u stavu 2, u uvodnoj rečenici, pojašnjava se da su uslovi iz tač. 1)-3) dati alternativno, a ne kumulativno. Dodaje se novi stav 3. po kojem je sudija u ovom prethodnom stečajnom postupku za ispitivanje uslova za otvaranje stečaja ovlašćen da angažuje ovlašćeno stručno lice ili privremenog stečajnog upravnika radi ocene postojanja stečajnog razloga.

Čl. 63. i 64. - u čl. 187. i 188. vrši se usklađivanje pozivanja na druge odredbe zakona kao posledica izmena i dopuna izmene zakona iz 2014. godine.

Članom 65. uvodi se obaveza nadležnih organa da podzakonske akte koji su doneti na osnovu ovlašćenja iz Zakona o stečaju usklade sa odredbama u roku od šest meseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 66. predstavlja prelaznu odredbu po kojoj svi postojeći stečajni postupci nastavljaju da se vode u skladu sa propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona, s tim što se izuzetno uvodi obaveza primene nacionalnih standarda (koji će biti doneti na osnovu ovlašćenja iz člana 65. ovog zakona) na sve postojeće postupke pokrenute u skladu sa Zakonom o stečajnom postupku

(„Službeni glasnik RS”, br. 84/04 i 85/05 - dr. zakon) i Zakonom o stečaju i to isključivo po pitanjima unovčenja stečajne mase.

Članom 67. propisuje se da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Predlaže se donošenje ovog zakona po hitnom postupku u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS”, broj 20/12 – prečišćeni tekst). Razlog za donošenje zakona po hitnom postupku jeste implementiranje novih rešenja u što kraćem roku. Imajući u vidu da je veliki broj zakonskih rešenja koncipiran i predložen s obzirom na zahteve koji su se pojavili u praktičnoj primeni dosadašnjeg zakona, opravdano je uvođenje nove regulative u najkraćem roku kako bi se otklonile sve pravne praznine i neujednačena primena zakona u praksi.

PREGLED ODREDBA
ZAKONA O STEČAJU KOJE SE MENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

I. OSNOVNE ODREDBE

1. Predmet

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi i način pokretanja i sprovođenja stečaja nad pravnim licima.

Stečaj se, u smislu ovog zakona, sprovodi bankrotstvom ili reorganizacijom.

Pod bankrotstvom se podrazumeva namirenje poverilaca ~~predajom~~ IZ VREDNOSTI celokupne imovine stečajnog dužnika, odnosno stečajnog dužnika kao pravnog lica.

Pod reorganizacijom se podrazumeva namirenje poverilaca prema usvojenom planu reorganizacije i to redefinisanjem dužnikopoverilačkih odnosa, statusnim promenama dužnika ili na drugi način koji je predviđen planom reorganizacije.

Imenovanje stečajnog upravnika u stečaju društvenih i državnih preduzeća

Član 22.

U postupku sprovođenja stečaja nad pravnim licem koje je sa većinskim javnim ili društvenim kapitalom, kao i u slučaju kada se tokom stečajnog postupka promeni

vlasnička struktura stečajnog dužnika tako da stečajni dužnik postane pravno lice sa većinskim javnim kapitalom, za stečajnog upravnika stečajni sudija imenuje organizaciju iz člana 19. stav 2. ovog zakona.

Na obavljanje poslova stečajnog upravnika od strane organizacije iz stava 1. ovog člana ne primenjuju se odredbe člana 20. i čl. 23. do 26. ovog zakona.

~~Organizacija iz stava 1. ovog člana dužna je da ovlašćenoj organizaciji dostavlja tromesečne izveštaje o toku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, kao i drugu dokumentaciju propisanu ovim zakonom i nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom, u cilju vođenja statistike stečajnih postupaka za teritoriju Republike Srbije.~~

Preduzimanje radnji od izuzetnog značaja

Član 28.

Radnje koje preduzima stečajni upravnik, a koje imaju ili mogu imati značajan uticaj ili posledice na stečajnu masu, kao što su uzimanje kredita ili zajma, nabavka opreme veće vrednosti, izdavanje u zakup i druge slične radnje (u daljem tekstu: radnje od izuzetnog značaja), mogu se preduzeti uz obaveštavanje stečajnog sudije i uz dobijanje saglasnosti odbora poverilaca. Pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika podnošenjem tužbi ili na drugi način ne smatra se radnjom od izuzetnog značaja.

AKO SE U ZAKUP IZDAJE IMOVINA KOJA JE OPTEREĆENA RAZLUČNIM ILI ZALOŽNIM PRAVOM, STEČAJNI UPRAVNIK JE DUŽAN DA OBAVEŠTENJE O TOME DOSTAVI I RAZLUČNOM, ODNOSNO ZALOŽNOM POVERIOCU, A TAKVA RADNJA SE MOŽE PREDUZETI SAMO UZ DOBIJANJE SAGLASNOSTI RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA KOJI, SHODNOM

PRIMENOM ČLANA 35. STAV 3. OVOG ZAKONA, UČINI VEROVATNIM DA SE NJEGOVO OBEZBEĐENO POTRAŽIVANJE MOŽE NAMIRITI IZ OPTEREĆENE IMOVINE DELIMIČNO ILI U CELOSTI.

SMATRAĆE SE DA JE SAGLASNOST IZ STAVA 2. OVOG ČLANA DATA AKO SE RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC, U ROKU OD OSAM DANA OD PRIJEMA PISANOG ZAHTEVA STEČAJNOG UPRAVNIKA ZA DAVANJE TAKVE SAGLASNOSTI, O TOME NE IZJASNI DOSTAVOM PODNESKA SUDU.

NA ZAHTEV RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA USLED POTREBE PRIBAVLJANJA NOVE PROCENE VREDNOSTI PREDMETNE IMOVINE, SUD MOŽE PRODUŽITI ROK IZ STAVA 3. OVOG ČLANA JEDNOM ZA NAJVIŠE 30 DANA.

Radnje od izuzetnog značaja u toku prethodnog stečajnog postupka stečajni upravnik preduzima uz saglasnost stečajnog sudije.

Stečajni upravnik je dužan da pismenim putem obavesti o nameravanoj radnji od izuzetnog značaja stečajnog sudiju najkasnije 15 dana pre preduzimanja te radnje, kao i da svim članovima odbora poverilaca, odnosno stečajnom sudiji u slučaju ~~iz stava 2-~~ IZ STAVA 5. ovog člana, uputi zahtev za davanje saglasnosti za preduzimanje te radnje u istom roku.

U slučajevima izuzetne hitnosti rok ~~iz stava 3-~~ IZ STAVA 6. ovog člana može biti i kraći, ali ne kraći od tri dana, pod uslovom da nijedan član odbora poverilaca pismenim putem ili na sednici odbora poverilaca ne prigovori takvom roku dostavljanja.

Smatraće se da je odbor poverilaca saglasan sa predloženom radnjom, ako je o njoj obavешten u roku ~~iz SKLADU SA~~ st. 3. i 4. ovog člana i ako na obavешtenje stečajnog upravnika nije reagovao u roku od osam dana od dana prijema obavешtenja osporavanjem predložene ili predlaganjem druge radnje.

Izveštavanje

Član 29.

Stečajni upravnik dostavlja tromesečne pisane izveštaje o toku stečajnog postupka i o stanju stečajne mase odboru poverilaca, stečajnom sudiji i ovlašćenoj organizaciji u roku od 20 dana od dana isteka tromesečnog perioda.

Stečajni upravnik je dužan da izveštaje iz stava 1. ovog člana stečajnom sudiji dostavi u pisanom obliku, a odboru poverilaca i ovlašćenoj organizaciji elektronskim putem.

Ovlašćena organizacija je dužna da izveštaje, odmah po dostavljanju, objavi na svojoj internet strani.

Na zahtev odbora poverilaca ili poverilaca čija su ukupna utvrđena ili osporena potraživanja veća od 20% od ukupnog iznosa prijavljenih potraživanja stečajnih poverilaca, stečajni upravnik je dužan da dostavlja i mesečne i druge izveštaje.

Troškove pripreme i dostavljanja izveštaja iz stava 2. ovog člana snosi podnosilac zahteva, a u slučaju odbora poverilaca stečajna masa.

Tromesečni izveštaj naročito sadrži:

- 1) spisak imovine koja je prodana, prenesena ili na drugi način otuđena;
- 2) spisak gotovinskih priliva i odliva učinjenih u toku prethodna tri meseca;
- 3) početno i krajnje stanje na računu stečajnog dužnika;
- 4) spisak obaveza stečajnog dužnika;
- 5) spisak angažovanih stručnjaka i iznosa koji su im isplaćeni.

Privremeni stečajni upravnik dostavlja poseban pisani izveštaj o toku prethodnog stečajnog postupka licima iz stava 1. ovog člana, koji naročito sadrži podatke ~~iz stava 5-~~ IZ STAVA 6. tač. 1) do 4) ovog člana.

Stečajni upravnik dostavlja završni račun stečajnom sudiji, odboru poverilaca i ovlašćenoj organizaciji.

Obrazac i način dostavljanja izveštaja iz stava 1. ovog člana bliže propisuje ovlašćena organizacija.

Razrešenje

Član 32.

Stečajni sudija po službenoj dužnosti ili na predlog odbora poverilaca razrešava stečajnog upravnika ako utvrdi da stečajni upravnik:

- 1) ne ispunjava svoje obaveze;
- 2) ne poštuje rokove određene ovim zakonom;
- 3) postupa pristrasno u odnosu na pojedine poverioce;
- 4) po proteku jedne godine od ročišta za ispitivanje potraživanja nije preduzeo odgovarajuće mere radi unovčenja imovine koja ulazi u stečajnu masu, osim kada je preduzimanje takvih mera bilo sprečeno višom silom ili nepredvidivim okolnostima;
- 5) nije osigurao imovinu za slučaj nastupanja štete posle dva upozorenja stečajnog sudije ili odbora poverilaca;
- 6) nije tražio saglasnost ili nije postupio po dobijenoj saglasnosti u svim slučajevima gde je ovim zakonom propisana obavezna saglasnost odbora poverilaca.

Stečajni sudija po službenoj dužnosti razrešava stečajnog upravnika ako je brisan iz imenika stečajnih upravnika, kao i u drugim slučajevima propisanim ovim zakonom.

Na predlog odbora poverilaca za razrešenje i istovremeno imenovanje novog stečajnog upravnika za koji se izjasnilo najmanje tri četvrtine članova odbora, stečajni sudija razrešava stečajnog upravnika i kada ne postoje razlozi za razrešenje iz stava 1. ovog člana ~~ali postoje drugi razlozi koji su u vezi sa ispunjavanjem obaveza stečajnog upravnika~~ i istim rešenjem imenuje predloženog stečajnog upravnika, osim u slučaju kada je za stečajnog upravnika imenovana organizacija koja je posebnim zakonom određena da obavlja poslove stečajnog upravnika.

~~Predlog iz stava 3. ovog člana može se podneti na prvom poverilačkom ročištu ili najkasnije u roku od 60 dana od dana održavanja prvog poverilačkog ročišta.~~

Pre donošenja odluke o razrešenju iz stava 1. ovog člana, stečajni sudija će omogućiti stečajnom upravniku da se izjasni o razlozima za razrešenje.

Stečajni sudija odluku o razrešenju iz stava 1. ovog člana bez odlaganja dostavlja ovlašćenoj organizaciji.

Stečajni upravnik se razrešava i na lični zahtev.

Odredbe ovog člana shodno se primenjuju i na razrešenje privremenog stečajnog upravnika.

Primopredaja

Član 33.

Po razrešenju, stečajni upravnik i novoimenovani stečajni upravnik izvršiće, bez odlaganja, primopredaju celokupne imovine i dokumentacije. Stečajni upravnik koji je razrešen dužan je da izveštaj o toku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od dana otvaranja stečajnog postupka do dana razrešenja dostavi stečajnom

sudiji i odboru poverilaca. Izveštaj o toku stečajnog postupka i stanju stečajne mase sadrži sve podatke iz člana 29. ~~stav 5. STAV 6.~~ ovog zakona.

Obaveza iz stava 1. ovog člana u pogledu predaje dokumentacije važi i za treća lica, ako se dokumentacija stečajnog dužnika nalazi u njihovom posedu u trenutku razrešenja stečajnog upravnika.

Ako stečajni upravnik koji je razrešen ili lice iz stava 2. ovog člana odbije primopredaju imovine ili dokumentacije ili odugovlači sa tom primopredajom, stečajni sudija će na zahtev novoimenovanog upravnika bez odlaganja naložiti primopredaju pod pretnjom prinudnog izvršenja.

U slučaju nepostupanja po nalogu iz stava 3. ovog člana stečajni sudija će prema stečajnom upravniku koji je razrešen ili licu iz stava 2. ovog člana sprovesti mere prinude radi izvršenja.

Razrešeni stečajni upravnik i lice iz stava 2. ovog člana odgovaraju za štetu nastalu usled neblagovremene primopredaje.

2.3. Skupština poverilaca

Formiranje i rad skupštine poverilaca

Član 35.

Skupština poverilaca formira se na prvom poverilačkom ročištu.

Skupštinu poverilaca čine svi stečajni poverioci, nezavisno od toga da li su do dana održavanja skupštine podneli prijavu potraživanja.

Razlučni poverioci mogu učestvovati u skupštini poverilaca samo do visine potraživanja za koju učine verovatnom da će se pojaviti kao stečajni poverioci. Verovatnost neobezbeđenog potraživanja razlučni poverioci mogu dokazivati dostavljanjem procene vrednosti imovine koja predstavlja predmet razlučnog prava. Procena vrednosti predmeta razlučnog prava mora da bude sačinjena od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja) i ne može biti starija od 12 meseci.

~~Prvu sednicu skupštine poverilaca zakazuje:~~

~~1) stečajni upravnik;~~

~~2) stečajni poverioci čija su ukupna potraživanja veća od 20% od ukupnog iznosa potraživanja svih stečajnih poverilaca.~~

~~Na prvoj sednici skupštine poverilaca vrši se izbor predsednika skupštine poverilaca i članova odbora poverilaca koji su dužni da u roku od osam dana od dana izbora stečajnom sudiji dostave svoju kontakt adresu, telefon i adresu elektronske pošte.~~ NA PRVOJ SEDNICI SKUPŠTINE POVERILACA VRŠI SE IZBOR PREDSEDNIKA SKUPŠTINE POVERILACA I ČLANOVA ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA.

Zakazivanje i vođenje kasnijih sednica skupštine poverilaca, obaveštavanje o njima i određivanje dnevnog reda vrši predsednik skupštine poverilaca na predlog stečajnih poverilaca.

Ako predsednik skupštine poverilaca u roku od pet dana od dana dobijanja predloga stečajnih poverilaca ne zakaže skupštinu poverilaca, stečajni poverioci čija su ukupna potraživanja veća od 20% od ukupnog iznosa potraživanja svih stečajnih poverilaca mogu da zakažu skupštinu poverilaca i predlože dnevni red.

Stečajni poverioci se o održavanju skupštine poverilaca i o dnevnom redu obaveštavaju isticanjem obaveštenja na oglasnoj i elektronskoj tabli suda i objavljivanjem oglasa u dva visokotiražna dnevna lista koji se distribuiraju na celoj teritoriji Republike Srbije, osim ako skupština poverilaca ne donese odluku o drugačijem načinu obaveštavanja.

Na skupštini poverilaca se glasa srazmerno visini potraživanja.

Skupština poverilaca odlučuje ~~dvotrećinskom~~ većinom glasova prisutnih poverilaca, osim u slučaju glasanja o bankrotstvu stečajnog dužnika na prvom poverilačkom ročištu.

Ako broj stečajnih poverilaca nije veći od pet, ~~skupština poverilaca ima položaj~~ SVI POVERIOCI SU ČLANOVI odbora poverilaca, ali se glasanje u ovako formiranom odboru vrši srazmerno visini potraživanja.

Poveriocima čija su potraživanja osporena u celosti i koji nisu pokrenuli parnicu u zakonom predviđenom roku i o tome obavestili stečajnog upravnika prestaje svojstvo poverioca, a time i članstvo u skupštini poverilaca.

Prvo poverilačko ročište

Član 36.

Prvo poverilačko ročište se zakazuje rešenjem o otvaranju stečajnog postupka, kojim se saziva i sednica skupštine poverilaca.

Prvo poverilačko ročište održava se najkasnije u roku od 40 dana od dana otvaranja stečajnog postupka.

Na ročištu iz stava 1. ovog člana raspravlja se o izveštaju o ekonomskofinansijskom položaju stečajnog dužnika i proceni stečajnog upravnika da li postoji mogućnost reorganizacije stečajnog dužnika.

Ako na ročištu stečajni poverioci za čija potraživanja se učini verovatnim da iznose više od ~~70%~~ 50% ukupnih potraživanja stečajnih poverilaca odluče da se stečajni postupak odmah nastavi bankrotstvom stečajnog dužnika, stečajni sudija donosi rešenje o bankrotstvu.

Stečajni upravnik na početku ročišta daje stečajnom sudiji i prisutnim stečajnim poveriocima pregled svih potraživanja o kojima na dan održavanja ročišta ima saznanje, procenu njihove osnovanosti i visine, kao i iznos procentualnog učešća u odnosu na ukupna potraživanja stečajnih poverilaca.

Stečajni upravnik na početku ročišta daje stečajnom sudiji i prisutnim poveriocima pregled svih potraživanja poverilaca koji su lica povezana sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona.

Stečajni upravnik dužan je da pregled iz stava 5. ovog člana dostavi stečajnom poveriocu na njegov zahtev i pre dana održavanja prvog poverilačkog ročišta, uz napomenu da takav pregled može biti izmenjen do održavanja ročišta.

Delokrug skupštine

Član 37.

Skupština poverilaca:

1) donosi odluku o bankrotstvu stečajnog dužnika u skladu sa članom 36. stav 4. ovog zakona;

2) bira i opoziva predsednika skupštine poverilaca i ~~odbor poverilaca~~ ČLANOVE ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA;

3) razmatra izveštaje stečajnog upravnika o toku stečajnog postupka i o stanju stečajne mase;

4) razmatra izveštaje odbora poverilaca;

5) vrši druge poslove određene ovim zakonom.

2.4. Odbor poverilaca

Izbor odbora poverilaca

Član 38.

~~Skupština poverilaca na prvom poverilačkom ročištu bira odbor poverilaca~~
 ČLANOVE ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA, UKLJUČUJUĆI I RAZLUČNE POVERIOCE IZ ČLANA 35. STAV 3. OVOG ZAKONA.

STEČAJNI SUDIJA ZAKLJUČKOM KONSTATUJE KOJI POVERIOCI SU ČLANOVI ODBORA POVERILACA U SMISLU STAVA 1. OVOG ČLANA.

Broj članova odbora poverilaca određuje skupština poverilaca, s tim što taj broj ne može biti veći od ~~devet~~ SEDAM članova i što uvek mora biti neparan.

Članovi odbora poverilaca IZ STAVA 1. OVOG ČLANA mogu biti stečajni poverioci, bez obzira na visinu svog potraživanja.

Stečajni poverilac može sebe ili drugog stečajnog poverioca predložiti za člana odbora poverilaca IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA.

Poverioci koji su istovremeno zaposleni ili bivši zaposleni kod stečajnog dužnika ne mogu imati više od jednog člana odbora poverilaca.

Poverioci koji nisu lica povezana sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, a koji su međusobno povezana lica u smislu zakona kojim se uređuju privredna društva ne mogu imati više od jednog člana odbora poverilaca.

Poverioci koji su lica povezana sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, osim lica koja se u okviru svoje redovne delatnosti bave davanjem kredita, ne mogu biti članovi odbora poverilaca.

~~Svi članovi odbora poverilaca dužni su da sudu, stečajnom upravniku i svim poveriocima dostave elektronsku adresu za komunikaciju.~~ SVI ČLANOVI ODBORA POVERILACA DUŽNI SU DA SUDU I STEČAJNOM UPRAVNIKU DOSTAVE KONTAKT ADRESU, TELEFON I ELEKTRONSKU ADRESU ZA KOMUNIKACIJU.

Članovi odbora poverilaca biraju predsednika odbora poverilaca.

~~Člana odbora poverilaca razrešava skupština poverilaca ili stečajni sudija ukoliko ne izvršava obaveze propisane ovim zakonom.~~ ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA RAZREŠAVA SKUPŠTINA POVERILACA.

STEČAJNI SUDIJA MOŽE RAZREŠITI ČLANA ODBORA POVERILACA UKOLIKO NE IZVRŠAVA OBAVEZE PROPISANE OVIM ZAKONOM ILI UKOLIKO JE IZABRAN SUPROTNO ODREDBAMA OVOG ZAKONA.

Članu odbora poverilaca čije je potraživanje ~~stečajni upravnik osporio u celosti ili u delu koji predstavlja najmanje dve trećine prijavljenog potraživanja~~ OSPORENO U CELOSTI i koji nije pokrenuo parnicu u zakonom predviđenom roku i o tome obavestio stečajnog upravnika ili je takva parnica pravosnažno okončana u korist stečajnog dužnika prestaje članstvo u odboru poverilaca.

~~Ako stečajni sudija ili skupština poverilaca razreši člana odbora poverilaca ili član odbora poverilaca da ostavku na članstvo u tom odboru ili ako članu odbora poverilaca prestane članstvo u tom odboru u skladu sa stavom 7. ovog člana, odbor poverilaca može da kooptira novog člana odbora poverilaca kome mandat traje do prvog narednog zasedanja skupštine poverilaca na kojoj će se izabrati novi član tog odbora.~~

AKO STEČAJNI SUDIJA ILI SKUPŠTINA POVERILACA RAZREŠI ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA ILI ČLAN ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA DA OSTAVKU NA ČLANSTVO U TOM ODBORU ILI AKO ČLANU ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA PRESTANE ČLANSTVO U TOM ODBORU U SKLADU SA STAVOM 13. OVOG ČLANA, ODBOR POVERILACA MOŽE DA KOOPTIRA NOVOG ČLANA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA KOME MANDAT TRAJE DO PRVOG NAREDNOG ZASEĐANJA SKUPŠTINE POVERILACA NA KOJOJ ĆE SE IZABRATI NOVI ČLAN TOG ODBORA.

~~Ako se na prvom poverilačkom ročištu ne formiraju poverilački organi, dužnost odbora poverilaca vrši pet poverilaca, osim lica povezanih sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, čija su pojedinačna neobezbeđena potraživanja najveća prema pregledu potraživanja formiranom za potrebe glasanja na prvom poverilačkom ročištu.~~

IZBOR ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA

ČLAN 38A

NA PRVOM POVERILAČKOM ROČIŠTU RAZLUČNI POVERIOCI BIRAJU JEDNOG ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA.

PRAVO GLASA U SMISLU STAVA 1. OVOG ČLANA IMAJU SVI RAZLUČNI POVERIOCI, NEZAVISNO OD TOGA DA LI SU DO DANA ODRŽAVANJA SKUPŠTINE POVERILACA PODNELI PRIJAVU POTRAŽIVANJA.

ZA SVRHU OSTVARIVANJA PRAVA GLASA RAZLUČNIH POVERILACA STEČAJNI SUDIJA VRŠI PROCENU VEROVATNOĆE NAMIRENJA NJIHOVOG POTRAŽIVANJA IZ OPTEREĆENE IMOVINE, SHODNOM PRIMENOM ČLANA 35. STAV 3. OVOG ZAKONA.

RAZLUČNI POVERIOCI GLASAJU SRAZMERNO VISINI ONOG DELA SVOG POTRAŽIVANJA ZA KOJI STEČAJNI SUDIJA UTVRDI DA POSTOJI VEROVATNOĆA NJEGOVOG NAMIRENJA IZ OPTEREĆENE IMOVINE, U SMISLU STAVA 3. OVOG ČLANA, A ODLUKA SE DONOSI VEĆINOM GLASOVA PRISUTNIH RAZLUČNIH POVERILACA.

RAZLUČNI POVERIOCI MOGU NA SVOM SASTANKU U BILO KOM TRENUTKU RAZREŠITI ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA I IZABRATI NOVOG ČLANA ODBORA POVERILACA.

U SLUČAJU DA ČLAN ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA DA OSTAVKU NA ČLANSTVO U ODBORU POVERILACA ILI TOM POVERIOCU IZ DRUGIH RAZLOGA PRESTANE ČLANSTVO U ODBORU POVERILACA, RAZLUČNI POVERIOCI DUŽNI SU DA NA SASTANKU KOJI ĆE BITI ODRŽAN U ROKU OD 30 DANA OD DANA PRESTANKA ČLANSTVA U ODBORU POVERILACA IZABERU NOVOG ČLANA TOG ODBORA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA.

SASTANAK RAZLUČNIH POVERILACA U SMISLU ST. 5. I 6. OVOG ČLANA MOGU ZAKAZATI RAZLUČNI POVERIOCI KOJI IMAJU RAZLUČNA POTRAŽIVANJA VEĆA OD 20% OD UKUPNOG IZNOSA RAZLUČNIH POTRAŽIVANJA.

RAZLUČNI POVERIOCI IZ STAVA 7. OVOG ČLANA DUŽNI SU DA:

- 1) OBAVEŠTENJE O ZAKAZANOM SASTANKU DOSTAVE STEČAJNOM SUDIJI NAJKASNIJE 15 DANA PRE DANA ODRŽAVANJA TOG SASTANKA;
- 2) OGLAS O ZAKAZANOM SASTANKU OBJAVE U DVA VISOKOTIRAŽNA LISTA KOJI SE DISTRIBUIRAJU NA CELOJ TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE, NAJKASNIJE 15 DANA PRE DANA ODRŽAVANJA SASTANKA.

RAZLUČNI POVERIOCI NA SASTANKU IZ ST. 5. I 6. OVOG ČLANA BIRAJU RAZLUČNOG POVERIOCA KOJI ĆE VODITI TAJ SASTANAK.

AKO RAZLUČNI POVERIOCI U ROKU IZ STAVA 6. OVOG ČLANA NE IZABERU ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA I U ISTOM ROKU O TOME NE OBAVEŠTE STEČAJNOG SUDIJU I ODBOR POVERILACA, ODBOR POVERILACA MOŽE DA KOOPTIRA NOVOG ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA, ODNOSNO STEČAJNIH POVERILACA AKO NIJEDAN RAZLUČNI POVERILAC NE PRIHVATI TAKAV IZBOR, KOME MANDAT TRAJE DO PRVOG NAREDNOG SASTANKA RAZLUČNIH POVERILACA U SMISLU STAVA 5. OVOG ČLANA NA KOJEM ĆE SE

IZABRATI NOVI ČLAN ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA.

FORMIRANJE ODBORA POVERILACA OD STRANE SUDA

ČLAN 38B

AKO SE NA PRVOM POVERILAČKOM ROČIŠTU NE IZABERU ČLANOVI ODBORA POVERILACA:

1) DUŽNOST ČLANOVA ODBORA POVERILACA IZ REDA STEČAJNIH POVERILACA VRŠE ČETIRI STEČAJNA POVERILACA, OSIM LICA KOJA U SMISLU ČLANA 38. OVOG ZAKONA NE MOGU BITI ČLANOVI ODBORA POVERILACA, ZA KOJA STEČAJNI SUDIJA ZAKLJUČKOM KOJI DONOSI NA TOM ROČIŠTU UTVRDI DA POSEDUJU NAJVEĆA POJEDINAČNA NEOBEZBEĐENA POTRAŽIVANJA;

2) DUŽNOST ČLANA ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA VRŠI RAZLUČNI POVERILAC ZA KOJEG STEČAJNI SUDIJA ZAKLJUČKOM IZ TAČKE 1) OVOG STAVA UTVRDI, SHODNOM PRIMENOM ČLANA 35. STAV 3. OVOG ZAKONA, DA POSEDUJE NAJVEĆI IZNOS POTRAŽIVANJA ZA KOJI POSTOJI VEROVATNOĆA NAMIRENJA IZ OPTEREĆENE IMOVINE.

U SLUČAJU IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, AKO STEČAJNI DUŽNIK NEMA RAZLUČNIH POVERILACA, DUŽNOST ČLANOVA ODBORA POVERILACA VRŠI PET POVERILACA, OSIM LICA KOJA U SMISLU ČLANA 38. OVOG ZAKONA NE MOGU BITI ČLANOVI ODBORA POVERILACA, ZA KOJA STEČAJNI SUDIJA ZAKLJUČKOM KOJI DONOSI NA TOM ROČIŠTU UTVRDI DA POSEDUJU NAJVEĆA POJEDINAČNA POTRAŽIVANJA.

Način odlučivanja odbora poverilaca

Član 39.

Radom odbora poverilaca rukovodi predsednik odbora poverilaca koji zakazuje sednice odbora poverilaca.

Predsednik odbora poverilaca je dužan da zakaže sednicu odbora poverilaca kada to traži više od polovine članova tog odbora, KAO I KADA TO ZATRAŽI ČLAN ODBORA POVERILACA IZ REDA RAZLUČNIH POVERILACA.

Ako predsednik odbora poverilaca u roku od 15 dana od dana dobijanja predloga

~~više od polovine članova odbora poverilaca~~ IZ STAVA 2. OVOG ČLANA ne zakaže sednicu odbora poverilaca, predlagači mogu da zakažu sednicu odbora poverilaca i predlože dnevni red.

Odluka odbora poverilaca se smatra donetom kada je za tu odluku glasalo više od polovine svih članova odbora poverilaca. U slučaju jednakog broja glasova odlučujući glas je glas predsednika odbora poverilaca.

~~Sednicama odbora poverilaca prisustvuje stečajni upravnik na poziv odbora poverilaca. Stečajni upravnik nema pravo glasa.~~ SEDNICAMA ODBORA POVERILACA PRISUSTVUJE STEČAJNI UPRAVNIK NA POZIV ODBORA POVERILACA, SAMO AKO JE POTREBNO DA U VEZI SA PREDLOŽENIM DNEVNIM REDOM PRUŽI POTREBNA POJAŠNJENJA ILI INFORMACIJE, ILI AKO JE ZATRAŽENO NJEGOVO IZJAŠNJENJE PO NEKOM PITANJU. STEČAJNI UPRAVNIK NEMA PRAVO GLASA.

Stečajni sudija ne može da prisustvuje sednicama odbora poverilaca.

Umesto člana odbora poverilaca sednicama može prisustvovati i učestvovati u donošenju odluka njegov zastupnik, na osnovu posebnog punomoćja.

Akti u stečajnom postupku

Član 45.

U stečajnom postupku donose se rešenja i zaključci.

Rešenjem se odlučuje u stečajnom postupku.

Zaključkom se odlučuje po primedbama i izdaje nalog službenom licu, organu koji sprovodi stečajni postupak ili trećem licu za izvršenje pojedinih radnji.

Protiv zaključka nije dozvoljena žalba ili prigovor.

Ako zaključak sadrži očiglednu tehničku ili slovnu grešku, stečajni sudija, PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI ILI na zahtev stečajnog upravnika, poverioca ili drugog zainteresovanog lica, bez odlaganja vrši ispravku zaključka, radi otklanjanja greške.

Razlučni i založni poverioci

Član 49.

Razlučni poverioci su poverioci koji imaju založno pravo, zakonsko pravo zadržavanja ili pravo namirenja na stvarima i pravima o kojima se vode javne knjige ili registri i imaju pravo na prvenstveno namirenje iz sredstava ostvarenih prodajom imovine, odnosno naplate potraživanja na kojoj su stekli to pravo.

Razlučni poverioci nisu stečajni poverioci. Ako je iznos njihovog potraživanja veći od iznosa sredstava ostvarenih prodajom imovine na kojoj su stekli razlučno pravo, pravo na namirenje za razliku u visini tih iznosa ostvaruju kao stečajni poverioci.

Razlučna prava stečena izvršenjem ili obezbeđenjem za poslednjih 60 dana pre dana otvaranja stečajnog postupka radi prinudnog namirenja ili obezbeđenja prestaju da važe i takvi poverioci nisu razlučni poverioci. Na osnovu rešenja stečajnog sudije, nadležni organ koji vodi odgovarajuće javne knjige, dužan je da izvrši brisanje ovako stečenih razlučnih prava.

Razlučni poverioci imaju pravo na srazmerno namirenje iz stečajne mase kao stečajni poverioci, ako se odreknu svog statusa razlučnog poverioca ili ako bez svoje krivice ne mogu namiriti svoje razlučno potraživanje, KAO I U SLUČAJU SPROVOĐENJA DELIMIČNE DEOBE PRE UNOVČENJA IMOVINE NA KOJOJ IMAJU RAZLUČNO PRAVO. Pismenu izjavu o odricanju od statusa razlučnog poverioca razlučni poverioci podnose stečajnom sudiji i stečajnom upravniku, istovremeno sa zahtevom za brisanje tereta koji se podnosi nadležnom registru.

Založni poverioci su poverioci koji imaju založno pravo na stvarima ili pravima stečajnog dužnika o kojima se vode javne knjige ili registri, a nemaju novčano potraživanje prema stečajnom dužniku koje je tim založnim pravom obezbeđeno.

Založni poverioci nisu stečajni poverioci i nisu razlučni poverioci.

Založni poverioci su dužni da u roku za podnošenje prijave potraživanja obaveste sud o založnom pravu, uz dostavljanje dokaza o postojanju založnog prava i izjave o iznosu novčanog potraživanja prema trećem licu koje je tim pravom obezbeđeno na dan otvaranja stečajnog postupka, čime stiču svojstvo stranke.

Založni poverioci ne mogu da biraju i da budu birani u skupštinu i odbor poverilaca.

Treća lica

Član 53.

U stečajnom postupku mogu da učestvuju lica koja su solidarni dužnici, jemci,

garanti i slično, na način propisan ovim zakonom.

Lica iz stava 1. ovog člana mogu kao stečajni poverioci zahtevati da im se vrati ono što su za stečajnog dužnika platili pre ili posle dana pokretanja stečajnog postupka, ako imaju regresno pravo prema stečajnom dužniku.

„OVLAŠĆENO STRUČNO LICE (PROCENITELJ) I PROCENA VREDNOSTI

ČLAN 53A

OVLAŠĆENO STRUČNO LICE (PROCENITELJ) U POSTUPKU STEČAJA MORA BITI LICE KOJE POSEDUJE LICENCU ZA VRŠENJE ODGOVARAJUĆE VRSTE PROCENA U SKLADU SA POSEBNIM ZAKONOM.

U SLUČAJU DA ZA VRŠENJE ODGOVARAJUĆE VRSTE PROCENA NIJE DONET POSEBAN ZAKON, POSLOVE OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA MOŽE OBAVLJATI LICE KOJE POSEDUJE ODGOVARAJUĆA ZNANJA I UPISANO JE U LISTU KOJU VODI NADLEŽNI ORGAN ZA VRŠENJE POSLOVA PROCENE, ODNOSNO VEŠTAČENJA.

U SLUČAJEVIMA KADA OVAJ ZAKON PROPISUJE DA PROCENA KOJA SE PODNOSI SUDU NE MOŽE BITI STARIJA OD 12 MESECI, TAJ USLOV SMATRAĆE SE ISPUNJENIM I AKO PODNOSILAC, UZ PROCENU KOJA JE STARIJA OD 12 MESECI, SUDU DOSTAVI PISANU POTVRDU, NE STARIJU OD 12 MESECI, DA JE TA PROCENA I DALJE AŽURNA, IZDATU OD STRANE ISTOG OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA (PROCENITELJA).

Član 57.

Ako predlog za pokretanje stečajnog postupka ne sadrži sve propisane elemente, stečajni sudija će o tome obavestiti predlagača i odrediti rok, koji ne može biti duži od osam dana, u kom je predlagač dužan da predlog za pokretanje stečajnog postupka uredi i da nedostatke otkloni.

Ako predlagač ne postupi po nalogu iz stava 1. ovog člana, stečajni sudija će predlog za pokretanje stečajnog postupka odbaciti rešenjem ~~protiv koga nije dozvoljena žalba.~~

U slučaju iz stava 2. ovog člana troškove postupka snosi predlagač.

Mere obezbeđenja

Član 62.

Stečajni sudija će, po službenoj dužnosti ili na zahtev podnosioca predloga za pokretanje stečajnog postupka, rešenjem o pokretanju prethodnog stečajnog postupka, odrediti mere obezbeđenja radi sprečavanja promene imovinskog položaja stečajnog dužnika, odnosno uništavanja poslovne dokumentacije, ako postoji opasnost da će stečajni dužnik otuđiti imovinu odnosno uništiti dokumentaciju do otvaranja stečajnog postupka.

Stečajni sudija može izreći jednu ili više mera iz stava 1. ovog člana, i to:

1) imenovati privremenog stečajnog upravnika koji će preuzeti sva ili deo ovlašćenja organa stečajnog dužnika;

~~2) zabraniti isplate sa računa stečajnog dužnika bez saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika;~~ 2) ZABRANITI PLAĆANJA SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA BEZ SAGLASNOSTI STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA, AKO U TRENUTKU DONOŠENJA REŠENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA NISU

BLOKIRANI RADI IZVRŠENJA OSNOVA I NALOGA ZA PRINUDNU NAPLATU KOD ORGANIZACIJE KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE;

3) zabraniti raspolaganje imovinom stečajnog dužnika ili odrediti da stečajni dužnik može raspolagati svojom imovinom samo uz prethodno pribavljenu saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika;

4) zabraniti ili privremeno odložiti sprovođenje izvršenja prema stečajnom dužniku, uključujući i zabranu ili privremeno odlaganje koje se odnosi na ostvarivanje prava razlučnih i založnih poverilaca.

AKO SU U TRENUTKU DONOŠENJA REŠENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA BLOKIRANI RADI IZVRŠENJA OSNOVA I NALOGA ZA PRINUDNU NAPLATU KOD ORGANIZACIJE KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE, STEČAJNI SUDIJA MOŽE REŠENJEM IZ STAVA 1. OVOG ČLANA ODREDITI DA SU PLAĆANJA SA RAČUNA DOZVOLJENA UZ SAGLASNOST STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA.

AKO ODREDI MERU IZ STAVA 3. OVOG ČLANA, STEČAJNI SUDIJA UTVRĐUJE REŠENJEM IZ STAVA 1. OVOG ČLANA NAMENE ZA KOJE SE MOGU VRŠITI PLAĆANJA SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA UZ SAGLASNOST STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA.

MERA IZ STAVA 2. TAČKA 4) OVOG ČLANA MOŽE SE IZREČI SAMO AKO JE SUD IZREKAO I MERU IZ STAVA 2. TAČKA 2) OVOG ČLANA, ODNOSNO MERU IZ STAVA 3. OVOG ČLANA.

RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA, KOJI SU NA DAN PODNOŠENJA PREDLOGA ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA BLOKIRANI RADI IZVRŠENJA OSNOVA I NALOGA ZA PRINUDNU NAPLATU KOD ORGANIZACIJE KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE ILI SU BLOKIRANI TOKOM TRAJANJA PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA, OSTAJU BLOKIRANI DO OKONČANJA PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA, OSIM AKO STEČAJNI DUŽNIK NE IZMIRI SVE DOSPELE OBAVEZE NA OSNOVU KOJIH SU OVI RAČUNI BLOKIRANI.

U slučaju povrede zabrane raspolaganja iz stava 2. tačka 3) ovog člana primenjuju se odredbe ovog zakona o pravnim posledicama povrede zabrane raspolaganja posle otvaranja stečajnog postupka.

~~Protiv rešenja iz stava 1. ovog člana nije dozvoljena žalba.~~

Mere iz ~~stava 2.~~ ST. 2. I 3. ovog člana važe do okončanja prethodnog stečajnog postupka i stečajni sudija ih može u bilo koje doba usloviti ili ukinuti.

Mere iz ~~stava 2.~~ ST. 2. I 3. ovog člana mogu biti ukinute ili izmenjene pod uslovima i na način koji su ovim zakonom propisani za ukidanje ili uslovljavanje zabrane izvršenja.

Javnost mera obezbeđenja

Član 63.

Rešenje kojim se određuju mere obezbeđenja iz člana 62. ~~stav 2.~~ ST. 2. I 3. ovog zakona objavljuje se na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda i dostavlja se registru privrednih subjekata, odnosno drugom odgovarajućem registru koji je dužan da bez odlaganja upiše izrečene mere. Sadržina upisanih izrečenih mera objavljuje se i na internet strani tog registra.

Ako se rešenjem iz stava 1. ovog člana određuje mera zabrane isplate sa računa ILI MERA IZ ČLANA 62. STAV 3. OVOG ZAKONA, rešenje se istog dana dostavlja organizaciji koja sprovodi postupak prinudne naplate, koja o tome bez odlaganja obaveštava sve poslovne banke, radi sprečavanja prenosa sredstava i drugih transakcija stečajnog dužnika koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona, ODNOSNO KAKO BI SE OMOGUĆILA PLAĆANJA U SKLADU SA

ODREDBAMA ČLANA 62. STAV 2. TAČKA 3) ILI ČLANA 62. STAV 3. OVOG ZAKONA.

Sadržina rešenja o otvaranju stečajnog postupka

Član 70.

Rešenje o otvaranju stečajnog postupka sadrži:

- 1) naziv i sedište suda koji je doneo rešenje o otvaranju stečajnog postupka;
- 2) matični broj, poslovno ime i sedište stečajnog dužnika;
- 3) postojanje stečajnog razloga;
- 4) odluku o imenovanju stečajnog upravnika, njegovo ime, prezime i adresu;
- 5) poziv poveriocima da u roku koji ne može biti kraći od 30 dana, ni duži od 120 dana od dana objavljivanja oglasa o otvaranju stečajnog postupka u „Službenom glasniku Republike Srbije”, prijave svoja obezbeđena i neobezbeđena potraživanja;
- 6) poziv dužnicima stečajnog dužnika da ispune svoje obaveze prema stečajnoj masi.
- 7) datum, vreme i mesto održavanja ročišta za ispitivanje potraživanja;
- 8) datum, vreme i mesto održavanja prvog poverilačkog ročišta KADA SE ODRŽAVA I PRVA SEDNICA SKUPŠTINE POVERILACA;
- 9) dan objavljivanja oglasa na oglasnoj tabli suda.

Otvaranje stečajnog postupka upisuje se u odgovarajući registar na osnovu rešenja o otvaranju stečajnog postupka.

3. Vreme nastupanja pravnih posledica otvaranja stečajnog postupka

Nastupanje pravnih posledica

Član 73.

Pravne posledice otvaranja stečajnog postupka nastupaju danom objavljivanja oglasa o otvaranju postupka na oglasnoj tabli suda.

AKO JE REŠENJE O OTVARANJU STEČAJNOG POSTUPKA PO ŽALBI UKINUTO, A U PONOVNOM POSTUPKU STEČAJNI POSTUPAK BUDE OTVOREN, PRAVNE POSLEDICE OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA NASTUPAJU DANOM KADA JE PRVO REŠENJE ISTAKNUTO NA OGLASNOJ TABLI SUDA.

U SLUČAJU UKIDANJA REŠENJA O OTVARANJU STEČAJNOG POSTUPKA, STEČAJNI UPRAVNIK NASTAVLJA DA OBAVLJA FUNKCIJU PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA KOJI PREUZIMA SVA OVLAŠĆENJA ORGANA STEČAJNOG DUŽNIKA DO DONOŠENJA NOVOG REŠENJA PO PREDLOGU ZA OTVARANJE STEČAJNOG POSTUPKA.

Pravne posledice otvaranja stečajnog postupka ne nastupaju u slučaju istovremenog otvaranja i obustave stečajnog postupka prema unapred pripremljenom planu reorganizacije.

Zabrana izvršenja i namirenja

Član 93.

Od dana otvaranja stečajnog postupka ne može se protiv stečajnog dužnika, odnosno nad njegovom imovinom, odrediti i sprovesti prinudno izvršenje, niti bilo koja mera postupka izvršenja osim izvršenja koja se odnose na obaveze stečajne mase i troškova stečajnog postupka.

~~Postupci iz stava 1. ovog člana koji su u toku obustavljaju se PREKIDAJU SE. DANOM DONOŠENJA REŠENJA O ZAKLJUČENJU STEČAJNOG POSTUPKA, POSTUPCI IZ STAVA 1. OVOG ČLANA OBUSTAVLJAJU SE.~~

~~U slučaju izricanja mere zabrane izvršenja i namirenja iz člana 62. stav 2. ovog zakona ili u slučaju zabrane izvršenja i namirenja iz stava 1. ovog člana, stečajni dužnik, odnosno stečajni upravnik su dužni da obezbede adekvatnu zaštitu imovine, na način kojim će osigurati da vrednost i stanje imovine ostanu nepromenjeni.~~

~~Stečajni sudija, na pisani zahtev razlučnog poverioca, može da donese odluku o ukidanju ili uslovljavanju mera obezbeđenja iz člana 62. stav 2. tačka 4) ovog zakona ili zabrane izvršenja ili namirenja iz stava 1. ovog člana u odnosu na imovinu koja je predmet razlučnog prava ako:~~

~~1) stečajni dužnik ili stečajni upravnik nisu na adekvatan način zaštitili predmetnu imovinu koja je predmet razlučnog prava tako da je njena bezbednost izložena riziku;~~

~~2) se vrednost predmetne imovine smanjuje, a nema druge mogućnosti da se obezbedi primerena i efikasna zaštita od smanjenja vrednosti imovine.~~

~~Stečajni sudija, na pisani zahtev razlučnog poverioca koji sadrži procenu vrednosti imovine koja je predmet razlučnog prava, sačinjenu od strane ovlašćenog stručnog lica najkasnije godinu dana pre otvaranja stečajnog postupka, donosi odluku o ukidanju ili uslovljavanju mera obezbeđenja iz člana 62. stav 2. tačka 4) ovog zakona ili zabrane izvršenja ili namirenja iz stava 1. ovog člana u odnosu na imovinu koja je predmet razlučnog prava, ako je vrednost predmetne imovine manja od iznosa obezbeđenog potraživanja tog poverioca, a predmetna imovina nije od ključnog značaja za reorganizaciju.~~

~~O zahtevu iz st. 4. i 5. ovog člana stečajni sudija odlučuje u roku od 15 dana od dana prijema zahteva.~~

~~Na predlog razlučnog poverioca, stečajni sudija može da donese odluku o adekvatnoj zaštiti imovine koja je predmet obezbeđenja njegovog potraživanja određivanjem sledećih mera:~~

~~1) isplata redovnih novčanih nadoknada razlučnom poveriocu, čiji je iznos jednak iznosu za koji se umanjuje vrednost imovine ili nadoknada za stvarne ili predviđene gubitke;~~

~~2) zamena imovine ili određivanje dodatne obezbeđene imovine dovoljne da nadoknadi smanjenje vrednosti ili gubitak;~~

~~3) podela prihoda ili dela prihoda dobijenih korišćenjem imovine koja je predmet obezbeđenog potraživanja razlučnom poveriocu, do visine njegovog obezbeđenog~~

~~potraživanja ili predaja sredstava dobijenih otuđenjem ove imovine, ako je imovinu otuđio stečajni dužnik pre ili tokom prethodnog stečajnog postupka;~~

~~4) popravka, održavanje, osiguranje ili mere posebnog obezbeđivanja i čuvanja imovine;~~

~~5) druge zaštitne mere ili druge vrste nadoknada za koje stečajni sudija smatra da će zaštititi vrednost imovine razlučnog poverioca.~~

PROPUŠTANJE ADEKVATNE ZAŠTITE ILI SMANJENJE VREDNOSTI IMOVINE

ČLAN 93A

U SLUČAJU IZRICANJA MERE ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ ČLANA 62. STAV 2. OVOG ZAKONA ILI U SLUČAJU ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ ČLANA 93. STAV 1. OVOG ZAKONA, STEČAJNI DUŽNIK, ODNOSNO STEČAJNI UPRAVNIK SU DUŽNI DA OBEZBEDE ADEKVATNU

ZAŠTITU IMOVINE, NA NAČIN KOJIM ĆE OSIGURATI DA VREDNOST I STANJE IMOVINE OSTANU NEPROMENJENI.

STEČAJNI SUDIJA, NA PREDLOG STEČAJNOG UPRAVNIKA, RAZLUČNOG POVERIOCA ILI ZALOŽNOG POVERIOCA KOJI DOKAŽE DA JE NJEGOVO POTRAŽIVANJE OBEZBEĐENO ZALOŽNIM PRAVOM DOSPELO DELOM ILI U CELOSTI, DONOSI ODLUKU O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA IZ ČLANA 62. STAV 2. TAČKA 4) OVOG ZAKONA ILI ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ ČLANA 93. STAV 1. OVOG ZAKONA, U ODNOSU NA IMOVINU KOJA JE PREDMET OBEZBEĐENJA, NA PERIOD OD ŠEST MESECI POČEV OD DANA OBJAVLJIVANJA OGLASA IZ ČLANA 93V STAV 1. OVOG ZAKONA, AKO:

1) STEČAJNI DUŽNIK ILI STEČAJNI UPRAVNIK NISU NA ADEKVATAN NAČIN ZAŠTITILI PREDMETNU IMOVINU KOJA JE PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA TAKO DA JE NJENA BEZBEDNOST IZLOŽENA RIZIKU ILI

2) SE VREDNOST PREDMETNE IMOVINE SMANJUJE, A NEMA DRUGE MOGUĆNOSTI DA SE OBEZBEDI PRIMERENA I EFIKASNA ZAŠTITA OD SMANJENJA VREDNOSTI IMOVINE.

UMESTO ODLUKE O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA ILI ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ STAVA 2. OVOG ČLANA, STEČAJNI SUDIJA MOŽE DA DONESE ODLUKU O ADEKVATNOJ ZAŠTITI IMOVINE KOJA JE PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA ODREĐIVANJEM JEDNE ILI VIŠE OD SLEDEĆIH MERA:

1) ISPLATA REDOVNIH NOVČANIH NADOKNADA RAZLUČNOM POVERIOCU, ČIJI JE IZNOS JEDNAK IZNOSU ZA KOJI SE UMANJUJE VREDNOST IMOVINE ILI NADOKNADA ZA STVARNE ILI PREDVIĐENE GUBITKE;

2) ZAMENA IMOVINE ILI ODREĐIVANJE DODATNE IMOVINE KOJA ĆE BITI PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA, NA NAČIN DA SE NADOKNADI SMANJENJE VREDNOSTI ILI GUBITAK;

3) ISPLATA DELA PRIHODA DOBIJENIH KORIŠĆENJEM IMOVINE KOJA JE PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA RAZLUČNOM, ODNOSNO ZALOŽNOM POVERIOCU, DO VISINE NJEGOVOG OBEZBEĐENOG POTRAŽIVANJA ILI PREDAJA SREDSTAVA DOBIJENIH OTUĐENJEM OVE IMOVINE, AKO JE IMOVINU OTUĐIO STEČAJNI DUŽNIK PRE ILI TOKOM PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA;

4) POPRAVKA, ODRŽAVANJE, OSIGURANJE ILI MERE POSEBNOG OBEZBEĐIVANJA I ČUVANJA IMOVINE;

5) DRUGE ZAŠTITNE MERE ILI DRUGE VRSTE NADOKNADA ZA KOJE STEČAJNI SUDIJA SMATRA DA ĆE ZAŠTITITI VREDNOST IMOVINE RAZLUČNOG POVERIOCA.

IMOVINA KOJA NIJE OD ZNAČAJA ZA REORGANIZACIJU,
ODNOSNO ZA PRODAJU PRAVNOG LICA

ČLAN 93B

STEČAJNI SUDIJA, NA PREDLOG RAZLUČNOG POVERIOCA ILI ZALOŽNOG POVERIOCA KOJI DOKAŽE DA JE NJEGOVO POTRAŽIVANJE OBEZBEĐENO ZALOŽNIM PRAVOM DOSPELO DELOM ILI U CELOSTI, KOJI SADRŽI PROCENU VREDNOSTI IMOVINE KOJA JE PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA, SAČINJENU OD STRANE OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA (PROCENITELJA), KOJA NIJE STARIJA OD 12 MESECI, DONOSI ODLUKU O UKIDANJU MERA OBEZBEĐENJA IZ ČLANA 62. STAV 2. TAČKA 4) OVOG ZAKONA ILI ZABRANE IZVRŠENJA ILI NAMIRENJA IZ ČLANA 93. STAV 1. OVOG ZAKONA U ODNOSU NA TU IMOVINU NA PERIOD OD ŠEST MESECI POČEV OD DANA OBJAVLJIVANJA OGLASA IZ ČLANA 93V STAV 1.

OVOG ZAKONA, AKO JE VREDNOST PREDMETNE IMOVINE MANJA OD IZNOSA OBEZBEĐENOG POTRAŽIVANJA TOG POVERIOCA.

STEČAJNI SUDIJA NEĆE DONETI ODLUKU O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA AKO STEČAJNI UPRAVNIK DOKAŽE DA JE PREDMETNA IMOVINA OD KLJUČNOG ZNAČAJA ZA REORGANIZACIJU, ODNOSNO ZA PRODAJU STEČAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNOG LICA.

ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA UKIDANJE MERE OBEZBEĐENJA,
ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA

ČLAN 93V

O PREDLOGU IZ ČL. 93A I 93B OVOG ZAKONA STEČAJNI SUDIJA ODLUČUJE REŠENJEM, U ROKU OD 15 DANA OD DANA PRIJEMA PREDLOGA. U SLUČAJU UKIDANJA MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA, STEČAJNI SUDIJA PO PRAVOSNAŽNOSTI TOG REŠENJA OBJAVLJUJE OGLAS O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA SHODNOM PRIMENOM ČLANA 71. STAV 3. OVOG ZAKONA. PREDLAGAČ JE U OBAVEZI DA PO ZAKLJUČKU SUDA PREDUJMI TROŠKOVE OBJAVLJIVANJA OVOG OGLASA, U SUPROTNOM SUD ĆE ODBACITI PREDLOG.

NA REŠENJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA PRAVO ŽALBE IMAJU STEČAJNI UPRAVNIK, ODBOR POVERILACA I RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC KOJI IMA RAZLUČNO, ODNOSNO ZALOŽNO PRAVO NA IMOVINI KOJA JE PREDMET TOG REŠENJA.

LICA POVEZANA SA STEČAJNIM DUŽNIKOM U SMISLU ČLANA 125. OVOG ZAKONA NEMAJU PRAVO NA PODNOŠENJE PREDLOGA IZ ČL. 93A I 93B OVOG ZAKONA, OSIM LICA KOJA SE U OKVIRU SVOJE REDOVNE DELATNOSTI BAVE DAVANJEM KREDITA I ZAJMOVA.

PO PRAVOSNAŽNOSTI REŠENJA O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, STEČAJNI UPRAVNIK NEMA PRAVO DA NA BILO KOJI NAČIN RASPOLAŽE IMOVINOM KOJA JE PREDMET REŠENJA, UKLJUČUJUĆI DAVANJE U ZAKUP ILI OPTEREĆIVANJE TE IMOVINE.

U SLUČAJU DA JE OBJAVLJEN OGLAS ZA PRODAJU IMOVINE KOJA JE PREDMET PREDLOGA IZ ČL. 93A I 93B OVOG ZAKONA, ROK IZ STAVA 1. OVOG ČLANA POČINJE DA TEČE PO NEUSPELOM OKONČANJU TOG POSTUPKA PRODAJE.

EVENTUALNO OSPORAVANJE POTRAŽIVANJA ILI OSPORAVANJE RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA OD STRANE STEČAJNOG UPRAVNIKA, KAO I VOĐENJE PARNICE ZA UTVRĐENJE POSTOJANJA POTRAŽIVANJA ILI POSTOJANJE RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA, NEMA UTICAJA NA PRAVO RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA DA SUDU PREDLOŽI UKIDANJE MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA U SKLADU SA ČL. 93A I 93B OVOG ZAKONA.

POSLEDICE PROPUŠTANJA UNOVČENJA IMOVINE OD STRANE RAZLUČNOG,
ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA

ČLAN 93G

U SLUČAJU DA RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC PROPUSTI DA UNOVČI IMOVINU KOJA JE PREDMET REŠENJA O UKIDANJU MERE OBEZBEĐENJA, ODNOSNO ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA IZ ČL. 93A I 93B OVOG ZAKONA U ROKU OD DEVET MESECI OD PRAVOSNAŽNOSTI TOG REŠENJA, STEČAJNI SUDIJA ĆE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI DONETI REŠENJE

KOJIM ĆE KONSTATOVATI DA JE MERA ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA U ODNOSU NA TU IMOVINU PONOVO USPOSTAVLJENA.

NA PREDLOG RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA KOJI JE PODNET PRE ISTEKA ROKA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, STEČAJNI SUDIJA ĆE PRODUŽITI ROK IZ STAVA 1. OVOG ČLANA JEDNOM ZA TRI MESECA, AKO RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC DOSTAVI DOKAZ DA JE U OKVIRU POSTUPKA UNOVČENJA OBJAVLJEN OGLAS O PRODAJI IMOVINE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA.

PO PRAVNOSNAŽNOSTI REŠENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, STEČAJNI UPRAVNIK STIĆE PRAVO PRODAJE I RASPOLAGANJA IMOVINOM SHODNO ODREDBAMA OVOG ZAKONA.

Finansijski lizing

Član 95.

Ako se stečajni postupak otvori nad primaocem lizinga, davalac lizinga podnosi zahtev da mu se iz stečaja izluči predmet lizinga, pod uslovima iz ovog člana.

Zabrana izvršenja i namirenja iz člana 93. ovog zakona shodno se primenjuje i na ostvarivanje prava davaoca lizinga na izlučenje iz stečaja predmeta lizinga do odluke o bankrotstvu stečajnog dužnika, odnosno do potvrđivanja usvojenog plana reorganizacije. Obaveze stečajnog dužnika prema davaocu lizinga koje dospevaju nakon otvaranja stečajnog postupka smatraju se obavezama stečajne mase.

U slučaju da stečajni dužnik ili stečajni upravnik nisu na adekvatan način zaštitili predmet lizinga tako da je njegova bezbednost izložena riziku davalac lizinga može zahtevati ukidanje ili uslovljavanje mera obezbeđenja, odnosno ukidanje zabrane izvršenja i namirenja.

Na odlučivanje po zahtevu iz stava 3. ovog člana primenjuje se ~~član 93. stav 5.~~ čl. 93A I 93V ovog zakona.

~~Davalac lizinga može zahtevati i primenu mera zaštite iz člana 93. stav 6. tačka 4) i 5) ovog zakona.~~

Stečajni sudija može, na predlog stečajnog upravnika, i pre odluke o bankrotstvu stečajnog dužnika, odnosno usvajanja plana reorganizacije da naloži predaju davaocu lizinga predmeta lizinga koji nije od ključnog značaja za reorganizaciju stečajnog dužnika.

U slučaju odluke o bankrotstvu davalac lizinga ima pravo na izlučenje predmeta lizinga, a stečajni sudija bez odlaganja odlučuje o zahtevu iz stava 1. ovog člana. Ako je izlučni zahtev usvojen, stečajni upravnik je dužan da preda predmet lizinga davaocu lizinga bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od donošenja odluke o bankrotstvu, u suprotnom davalac lizinga ima pravo da zahteva povraćaj državine i izvršenje na predmetu lizinga u skladu sa ugovorom odnosno zakonom. Izuzetno, stečajni sudija može, na predlog stečajnog upravnika i uz saglasnost odbora poverilaca, odbiti izlučni zahtev i odrediti isplatu punog ugovorenog iznosa lizing naknade. Ukoliko takva isplata nije izvršena u roku od 30 dana od donošenja odluke o bankrotstvu, davalac lizinga ima pravo da zahteva povraćaj državine i izvršenje na predmetu lizinga u skladu sa ugovorom odnosno zakonom.

U slučaju reorganizacije, stečajni dužnik odnosno stečajni upravnik je dužan da predmet lizinga preda davaocu lizinga u roku od osam dana od dana potvrđivanja usvojenog plana reorganizacije, ukoliko usvojeni plan reorganizacije ne predviđa nastavak korišćenja predmeta lizinga i plaćanje lizing naknada u skladu sa ugovorom o lizingu.

Ako stečajni dužnik odnosno stečajni upravnik ne izvrši predaju predmeta lizinga u skladu sa stavom 7. ovog člana, odnosno ne izvršava obaveze iz ugovora o lizingu nakon potvrđivanja usvojenog plana reorganizacije, davalac lizinga ima pravo

da zahteva povraćaj državine i izvršenje na predmetu lizinga u skladu sa ugovorom odnosno zakonom.

Obaveze stečajne mase

Član 104.

Obaveze stečajne mase su obaveze:

1) koje su prouzrokovane radnjama stečajnog upravnika ili na drugi način upravljanjem, unovčenjem i podelom stečajne mase, a koje ne spadaju u troškove stečajnog postupka;

2) iz dvostranoteretnog ugovora, ako se njegovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora uslediti nakon otvaranja stečajnog postupka;

3) koje su nastale neosnovanim obogaćenjem stečajne mase, UKLJUČUJUĆI I KAO POSLEDICA NIŠTAVIH PRAVNIH POSLOVA;

4) prema zaposlenima stečajnog dužnika, nastale nakon otvaranja stečajnog postupka-;

5) NASTALE NA OSNOVU KREDITA, ODNOSNO ZAJMA UZETOG U SMISLU ČLANA 27. STAV 2. ILI ČLANA 157. STAV 1. TAČKA 10) OVOG ZAKONA, A POVERILAC PO TOM OSNOVU IMAĆE OBAVEZU DA STEČAJNOG UPRAVNIKA U ROKU OD 30 DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA OGLASA O OTVARANJU STEČAJA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE” OBAVESTI O POSTOJANJU I IZNOSU TAKVIH OBAVEZA, U SUPROTNOM NEĆE IMATI PRAVO NA KAMATU NA TO POTRAŽIVANJE ZA PERIOD TRAJANJA STEČAJNOG POSTUPKA.

Obaveze stečajne mase su i obaveze iz stava 1. ovog člana koje su nastale tokom prethodnog stečajnog postupka ako se stečajni postupak otvori.

2. Upravljanje imovinom i pravima

Preuzimanje stečajne mase

Član 105.

Otvaranjem stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima u državinu celokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja.

Ako ~~stečajni dužnik ili treće lice~~ TREĆE LICE U BILO KOJOJ FAZI POSTUPKA odbije da izvrši predaju stvari koje DRŽI BEZ PRAVNOG OSNOVA ILI PO OSNOVU PRAVNOG POSLA ČIJA JE VAŽNOST PRESTALA, A KOJE ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. Uz nalog za predaju stvari, stečajni sudija može prema ~~stečajnom dužniku ili trećem licu~~ odrediti i mere prinude radi sprovođenja izvršenja. U tom slučaju lice koje je odbilo da preda stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika i koje ne postupi po nalogu suda odgovara za štetu koja je nastala usled takvog postupanja.

ODLUKE IZ STAVA 2. OVOG ČLANA STEČAJNI SUDIJA DONOSI U FORMI REŠENJA, NA KOJE PRAVO ŽALBE IMAJU STEČAJNI UPRAVNIK I TREĆE LICE IZ STAVA 2. OVOG ČLANA.

Ako se u imovini stečajnog dužnika nađu gotov novac, hartije od vrednosti ili dragocenosti, stečajni upravnik određuje način njihovog čuvanja ili ulaganja uz saglasnost odbora poverilaca.

Postupak utvrđivanja potraživanja i lista potraživanja

Član 113.

Posle isteka roka za prijavljivanje potraživanja stečajni sudija dostavlja sve prijave potraživanja stečajnom upravniku.

Stečajni upravnik utvrđuje osnovanost, obim i isplatni red svakog potraživanja i o tome sačinjava listu priznatih i osporenih potraživanja, KAO I REDOSLED NAMIRENJA RAZLUČNIH I ZALOŽNIH POVERILACA.

Potraživanje prijavljeno na osnovu izvršne isprave može se osporiti ako je:

- 1) izvršna isprava ukinuta, poništena, preinačena ili stavljena van snage;
- 2) potraživanje prestalo na osnovu činjenice koja je nastupila nakon izvršnosti;
- 3) protekao rok u kome se po zakonu može tražiti izvršenje;
- 4) potraživanje nije prešlo na stečajnog poverioca, odnosno ako obaveza nije prešla na stečajnog dužnika;
- 5) izvršna isprava takva da bi radnja njenog izvršenja mogla biti predmet pobijanja u skladu sa ovim zakonom.

Stečajni upravnik je dužan da najkasnije deset dana pre dana održavanja ispitnog ročišta dostavi listu potraživanja stečajnom sudiji, koji je dužan da je objavi na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda ili da, ukoliko je lista nesrazmerno velika, na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda istakne obaveštenje o mestu gde se lista nalazi.

Stečajni upravnik je dužan da izvrši ličnu dostavu obaveštenja onim poveriocima čija su potraživanja osporena, najkasnije 15 dana pre održavanja ispitnog ročišta. Na zahtev poverioca čije je potraživanje osporeno, stečajni upravnik je dužan da zajedno sa poveriocem pregleda ponovo njegovu prijavu sa dodatnim dokazima i da posle toga odluči konačno da li će priznati ili osporiti potraživanje.

Ako stečajni upravnik ne postupi u skladu sa stavom 5. ovog člana, poverilac čije potraživanje je osporeno može uložiti primedbu o kojoj odlučuje stečajni sudija.

Ako stečajni upravnik posle ponovnog pregleda prijave promeni svoju odluku, dužan je da ispravi listu iz stava 2. ovog člana.

Utvrđena potraživanja

Član 116.

Potraživanje se smatra utvrđenim ako nije osporeno od strane stečajnog upravnika ili od strane poverilaca do zaključenja ispitnog ročišta.

Stečajni sudija će ZAKLJUČKOM usvojiti konačnu listu na osnovu liste potraživanja koju je sastavio stečajni upravnik i na osnovu izmena unetih na ročištu. Konačna lista sadrži podatke o svim prijavljenim potraživanjima, o tome ko ih je osporio i u kom iznosu su utvrđena, odnosno osporena, kao i potraživanja o kojima će biti donet zaključak o listi utvrđenih i osporenih potraživanja.

Na osnovu konačne liste iz stava 2. ovog člana stečajni sudija donosi zaključak o listi utvrđenih i osporenih potraživanja.

Zaključak o listi utvrđenih i osporenih potraživanja dostavlja se stečajnom upravniku i svakom stečajnom poveriocu i objavljuje se na oglasnoj tabli suda.

Konačna lista kojom se utvrđuje potraživanje i njegov isplatni red obavezujuća je za stečajnog dužnika i za sve stečajne poverioce.

Zaključak iz stava 3. ovog člana dostavlja se stečajnom upravniku i svakom stečajnom poveriocu čije je potraživanje osporeno i koji je upućen na parnicu i objavljuje se na oglasnoj tabli suda.

Stečajni poverilac koji dokaže svoje potraživanje u parnici na koju je upućen, ima pravo da traži ispravljanje konačne liste utvrđenih potraživanja.

Ukoliko je u zaključku o listi utvrđenih i osporenih potraživanja stečajni sudija dao stečajnom upravniku ili poveriocu pogrešan uput na parnicu, lice koje je

pogrešno upućeno na parnicu može podneti zahtev za ispravku zaključka u roku od pet dana od dana prijema zaključka, odnosno od dana objavljivanja zaključka na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda, uz poštovanje propisa kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti, o kome je stečajni sudija dužan da odluči u roku od tri dana.

Do donošenja odluke stečajnog sudije po zahtevu iz stava 8. ovog člana ne teku rokovi za pokretanje ili nastavak parničnih postupaka po uputu stečajnog sudije.

Osporena potraživanja

Član 117.

Poverilac čije je potraživanje osporeno upućuje se na parnicu, odnosno na nastavak prekinutog parničnog ILI ARBITRAŽNOG postupka radi utvrđivanja osporenog potraživanja, koju može da pokrene, odnosno nastavi u roku od 15 dana od dana prijema zaključka iz člana 116. ovog zakona, odnosno od dana isteka roka za medijaciju u skladu sa članom 115. ovog zakona.

~~Poverilac koji nije pokrenuo parnicu ili tražio nastavak prekinute parnice u roku iz stava 1. ovog člana, gubi to pravo i svojstvo stečajnog poverioca.~~
POVERILAC KOJI NIJE POSTUPIO NA NAČIN IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, GUBI TO PRAVO I SVOJSTVO STEČAJNOG POVERIOCA ZA OSPORENO POTRAŽIVANJE.

Poverilac koji je osporio potraživanje drugog poverioca priznato od strane stečajnog upravnika, upućuje se na parnicu, u skladu sa stavom 1. ovog člana. Osporeno

potraživanje smatra se priznatim ako poverilac koji je osporio potraživanje drugog poverioca ne pokrene parnicu u zakonom propisanom roku.

Poverilac koji je upućen na parnicu dužan je da o pokretanju parnice odnosno o nastavku prekinute parnice ILI ARBITRAŽNOG POSTUPKA obavesti postupajućeg stečajnog sudiju u roku od 15 dana od dana pokretanja ili nastavka parnice.

Ako poverilac iz stava 1. ovog člana ne obavesti stečajnog sudiju o pokretanju parnice, odgovoran je za troškove i štetu prouzrokovanu propuštanjem.

U slučaju osporavanja potraživanja prijavljenih na osnovu izvršne isprave stečajni sudija zaključkom upućuje stečajnog upravnika ili poverioca koji je osporio potraživanje na parnicu u skladu sa stavom 1. ovog člana. Osporeno potraživanje smatra se priznatim ako stečajni upravnik ili poverilac ne pokrene parnicu u zakonom propisanom roku.

Prenos potraživanja

Član 117a

Utvrđena i osporena potraživanja u stečajnom postupku mogu biti predmet prenosa.

Ugovor o prenosu potraživanja zaključuju ustupilac i ~~primalac~~ PRIJEMNIK potraživanja, s tim da se potpisi ugovornih strana overavaju u skladu sa zakonom kojim se uređuje overavanje potpisa, rukopisa i prepisa, a stečajni dužnik se pisanim putem obaveštava o izvršenom prenosu.

PRIJEMNIK POTRAŽIVANJA IMA PRAVO DA TRAŽI ISPRAVKU KONAČNE LISTE UTVRĐENIH POTRAŽIVANJA.

~~Primalac ima ista prava kao ustupilac, a dužnik može prema primaocu isticati iste prigovore koje je imao i prema ustupiocu, kao i prigovore koje ima samo u odnosu na primaoca, a u skladu sa ovim zakonom.~~

~~Prenos potraživanja iz stava 1. ovog člana može se vršiti u postupku reorganizacije, a u postupku bankrotstva do donošenja rešenja o glavnoj deobi.~~

Postupak o osporenom potraživanju

Član 118.

~~Ako u trenutku otvaranja stečajnog postupka teče parnica o potraživanju, stečajni upravnik će preuzeti parnicu u stanju u kom se ona nalazi u trenutku otvaranja stečajnog postupka.~~

AKO U TRENUTKU OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA TEČE PARNIČNI ILI ARBITRAŽNI POSTUPAK O POTRAŽIVANJU, STEČAJNI UPRAVNIK ĆE PREUZETI PARNIČNI ILI ARBITRAŽNI POSTUPAK U STANJU U KOM SE ONA NALAZI U TRENUTKU OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA.

Ako se parnica iz stava 1. ovog člana ne vodi pred stečajnim sudom, sud pred kojim se vodi parnica će prekinuti postupak, a po stavljanju predloga za nastavak postupka oglasiće se nenadležnim i predmet ustupiti stečajnom sudu. Protiv rešenja o ustupanju predmeta nije dozvoljena žalba.

Pravnosnažna odluka o osporenom potraživanju ima dejstvo prema stečajnom dužniku i prema svim poveriocima stečajnog dužnika.

Odluka doneta po vanrednom pravnom leku nema dejstvo prema poveriocima u pogledu isplata primljenih na osnovu rešenja o glavnoj deobi.

VIII. POBIJANJE PRAVNIH RADNJI STEČAJNOG DUŽNIKA

Opšti uslovi

Član 119.

Pravne poslove i druge pravne radnje zaključene odnosno preduzete pre otvaranja stečajnog postupka, kojima se narušava ravnomerno namirenje stečajnih poverilaca ili oštećuju poverioci, kao i pravne poslove i druge pravne radnje kojima se pojedini poverioci stavljaju u pogodniji položaj (u daljem tekstu: pogodovanje poverilaca), mogu pobijati stečajni upravnik, u ime stečajnog dužnika i poverioci, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Propuštanje zaključenja pravnog posla odnosno propuštanje preduzimanja radnje, u pogledu pobijanja, izjednačava se sa pravnim poslom odnosno sa pravnom radnjom.

Pobijati se mogu i pravni poslovi, pravne i procesne radnje na osnovu kojih je doneta izvršna isprava ili koje su preduzete po osnovu izvršne isprave ili u postupku prinudnog izvršenja, ako ispunjavaju uslov iz stava 1. ovog člana. Ako zahtev za pobijanje bude usvojen, prestaje dejstvo izvršne isprave prema stečajnoj masi.

Pobijanje se može vršiti od dana otvaranja stečajnog postupka do dana održavanja ročišta za glavnu deobu.

NE MOGU SE POBIJATI UOBIČAJENI PRIGODNI DAROVI, NAGRADNI DAROVI, KAO NI DAROVI UČINJENI IZ ZAHVALNOSTI NITI IZDVAJANJA U HUMANITARNE SVRHE, POD USLOVOM DA SU U VREME KADA SU UČINJENI BILI SRAZMERNI FINANSIJSKIM MOGUĆNOSTIMA STEČAJNOG DUŽNIKA I UOBIČAJENI ZA PRIVREDNU GRANU KOJOJ STEČAJNI DUŽNIK PRIPADA.

Namerno oštećenje poverilaca

Član 123.

Pravni posao odnosno pravna radnja zaključeni odnosno preduzeti u poslednjih pet godina pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka ili posle toga, sa namerom oštećenja jednog ili više poverilaca, mogu se pobijati ako je saugovarač stečajnog dužnika znao za nameru stečajnog dužnika. Znanje namere se pretpostavlja ako je saugovarač stečajnog dužnika znao da stečajnom dužniku pretili nesposobnost plaćanja i da se radnjom oštećuju poverioci, KAO I AKO SU PRAVNI POSAO ODNOSNO PRAVNA RADNJA STEČAJNOG DUŽNIKA PREDUZETI BEZ NAKNADE ILI UZ NEZNATNU NAKNADU.

Obezbeđenje koje je stečajni dužnik dao za zajam, odnosno druge pravne radnje koje u ekonomskom pogledu odgovaraju odobravanju zajmova, licu povezanom sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, osim lica koje se u okviru svoje redovne delatnosti bavi davanjem kredita ili zajmova, u trenutku kada je bilo trajnije nesposobno za plaćanje u smislu ovog zakona ili u roku od godinu dana pre dana otvaranja stečajnog postupanja nad društvom, ne proizvodi pravno dejstvo u postupku stečaja nad društvom.

Ako je stečajni dužnik u poslednjoj godini pre otvaranja stečaja vratio kredit ili zajam licu povezanom sa stečajnim dužnikom u smislu ovog zakona, osim licu koje se u okviru svoje redovne delatnosti bavi davanjem kredita, smatraće se da je izvršio radnju namernog oštećenja poverilaca koja je podobna za pobijanje.

Poslovi i radnje bez naknade ili uz neznatnu naknadu

Član 124.

~~Pravni posao i pravna radnja stečajnog dužnika bez naknade ili uz neznatnu naknadu mogu se pobijati ako su zaključeni odnosno preduzeti u poslednjih pet godina pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka.~~

~~Pravnom radnjom stečajnog dužnika bez naknade smatra se i propuštanje ulaganja žalbe, prigovora, odgovora na tužbu ili izostanak sa ročišta, ako je saugovarač stečajnog dužnika stekao neku imovinsku korist.~~

~~Ne mogu se pobijati uobičajeni prigodni darovi, nagradni darovi, kao ni darovi učinjeni iz zahvalnosti niti izdvajanja u humanitarne svrhe, pod uslovom da su u vreme kada su učinjeni bili srazmerni finansijskim mogućnostima stečajnog dužnika i uobičajeni za privrednu granu kojoj stečajni dužnik pripada.~~

~~Odricanje od nasleđstva smatra se pravnom radnjom stečajnog dužnika bez naknade.~~

Nemogućnost pobijanja

Član 126.

Ne mogu se pobijati pravni poslovi zaključeni odnosno pravne radnje preduzete radi:

1) ~~izvršenja usvojenog plana reorganizacije stečajnog dužnika preduzete posle otvaranja stečajnog postupka;~~

1) UZIMANJA KREDITA ILI ZAJMA U SKLADU SA ČLANOM 27. STAV 2. OVOG ZAKONA I DAVANJE OBEZBEĐENJA PO TOM PRAVNOM POSLU, AKO JE NAKON OBUSTAVE STEČAJNOG POSTUPKA U KOJEM JE TAKAV KREDIT ILI ZAJAM UZET DOŠLO DO OTVARANJA STEČAJA NAD ISTIM STEČAJNIM DUŽNIKOM, KAO I ZAKLJUČIVANJA UGOVORA O KREDITU ILI ZAJMU U SMISLU ČLANA 157. STAV 1. TAČKA 10) OVOG ZAKONA I DAVANJA OBEZBEĐENJA PO TOM PRAVNOM POSLU, AKO JE NAKON OBUSTAVE STEČAJNOG ODNOSNO PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA U KOJEM JE PRAVNO SNAŽNO USVOJEN PLAN REORGANIZACIJE DOŠLO DO OTVARANJA STEČAJA NAD ISTIM STEČAJNIM DUŽNIKOM;

- 2) nastavljanja poslova preduzetih posle otvaranja stečajnog postupka;
- 3) isplate po menicama ili čekovima ako je druga strana morala primiti isplatu da ne bi izgubila pravo na regres protiv ostalih meničnih odnosno čekovnih obveznika.

Pravna radnja odnosno pravni posao koji se smatra uobičajenim, odnosno neuobičajenim namirenjem u smislu ovog zakona ne može se pobijati ako je stečajni dužnik istovremeno ili u kratkom periodu pre ili posle izvršenog pravnog posla odnosno pravne radnje primio jednaku vrednost u vidu protivnagnade od poverioca ili drugog lica, za čiji račun je izvršen pravni posao odnosno pravna radnja.

Pravna radnja odnosno pravni posao koji predstavlja uobičajeno ili neuobičajeno namirenje poverilaca, odnosno kojim se poverioci neposredno oštećuju ne može se pobijati ako je radnja preduzeta, odnosno posao zaključen:

- 1) pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka;
- 2) na osnovu okvirnog ugovora iz člana 82. stav 3. ovog zakona;
- 3) u skladu sa uobičajenom poslovnom praksom za izvršavanje ugovora takve vrste.

IX. UNOVČENJE I DEOBA STEČAJNE MASE, NAMIRENJE I ZAKLJUČENJE STEČAJNOG POSTUPKA

1. Unovčenje stečajne mase

Rešenje o bankrotstvu i unovčenju imovine

Član 131.

Stečajni sudija donosi rešenje o bankrotstvu ako:

- 1) je očigledno da u roku za podnošenje plana reorganizacije stečajni dužnik ne pokazuje interesovanje za reorganizaciju;
- 2) na prvom poverilačkom ročištu za to glasa odgovarajući broj stečajnih poverilaca, u skladu sa članom 36. stav 4. ovog zakona;
- 3) stečajni dužnik ne saraduje sa stečajnim upravnikom ili odborom poverilaca radi ispunjavanja objektivnih zahteva za pružanje podataka i obaveštenja u skladu sa odredbama ovog zakona;
- 4) stečajni dužnik ne izvršava naloge stečajnog sudije;
- 5) nijedan plan reorganizacije nije podnet u propisanom roku;
- 6) nijedan plan reorganizacije nije usvojen na ročištu za razmatranje plana reorganizacije.

U slučaju iz stava 1. tač. 5) i 6) ovog člana stečajni sudija je dužan da rešenje o bankrotstvu stečajnog dužnika donese narednog dana po isteku propisanog roka za podnošenje plana reorganizacije, odnosno na ročištu na kome plan nije usvojen ili najkasnije u roku od dva dana od dana održavanja tog ročišta.

Protiv rešenja iz stava 1. ovog člana žalbu mogu izjaviti stečajni upravnik i odbor poverilaca I OVLAŠĆENI PREDLAGAČ PLANA REORGANIZACIJE.

Način unovčenja

Član 132.

po donošenju rešenja o bankrotstvu, stečajni upravnik započinje i sprovedi prodaju celokupne imovine ili dela imovine stečajnog dužnika.

Stečajni upravnik dužan je da izvrši procenu celishodnosti prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, odnosno celokupne imovine stečajnog dužnika u odnosu na prodaju imovine stečajnog dužnika u delovima i da o tome obavesti odbor poverilaca. Prodaja imovine vrši se javnim nadmetanjem, javnim prikupljanjem ponuda ili

~~neposrednom pogodbom, u skladu sa ovim zakonom i u skladu sa nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom.~~

~~Uz saglasnost odbora poverilaca stečajni upravnik može angažovati domaća ili strana lica stručna za vršenje prodaja javnim nadmetanjem ako je predmet prodaje umetničko delo, odnosno drugi specifičan predmet prodaje za koji postoji specijalizovano tržište ili ako smatra da će se takvim angažovanjem ostvariti veća javnost prodaje i povoljnije unovčenje.~~

~~Predlog prodaje iz stava 4. ovog člana mora sadržati sve uslove takve prodaje, uključujući i troškove angažovanja stručnih lica.~~

~~Ako se prodaja vrši javnim nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda, stečajni upravnik je dužan da oglasi prodaju u najmanje dva visokotiražna dnevna lista koji se distribuiraju na celoj teritoriji Republike Srbije i na internet strani ovlašćene organizacije i to najkasnije 30 dana pre dana određenog za javno nadmetanje ili dostavljanje ponuda.~~

~~Izuzetno, ako su troškovi oglašavanja nesrazmerno visoki u odnosu na vrednost predmeta prodaje stečajni upravnik, uz saglasnost odbora poverilaca, može oglasiti prodaju na način drugačiji od načina propisanog stavom 6. ovog člana.~~

~~Oglas naročito sadrži uslove i rokove prodaje, kao i podatke o tome kada i gde potencijalni kupci mogu da vide imovinu koja se prodaje.~~

~~Prodaja neposrednom pogodbom može se izvršiti isključivo ako je takav način prodaje unapred odobren od strane odbora poverilaca.~~

~~Prodaja celokupne imovine stečajnog dužnika ili imovinske celine ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojim se uređuje zaštita konkurencije, a organ nadležan za zaštitu konkurencije postupa sa naročitom hitnošću i u skraćenom postupku.~~

NAČIN UNOVČENJA I METOD PRODAJE

ČLAN 132.

PO DONOŠENJU REŠENJA O BANKROTSTVU, STEČAJNI UPRAVNIK ZAPOČINJE I SPROVODI PRODAJU CELOKUPNE IMOVINE, IMOVINSKE CELINE ILI POJEDINAČNE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA, ODNOSNO PRODAJU STEČAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNOG LICA (NAČIN UNOVČENJA), U SKLADU SA OVIM ZAKONOM I NACIONALNIM STANDARDIMA ZA UPRAVLJANJE STEČAJNOM MASOM.

U SLUČAJU DA STEČAJNI UPRAVNIK PREDLAŽE PRODAJU CELOKUPNE IMOVINE ILI IMOVINSKE CELINE STEČAJNOG DUŽNIKA ILI PRODAJU STEČAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNOG LICA, DUŽAN JE DA PRIBAVI PROCENU CELISHODNOSTI TAKVOG NAČINA UNOVČENJA U ODNOSU NA PRODAJU POJEDINAČNE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA KOJU IZRAĐUJE OVLAŠĆENO STRUČNO LICE (PROCENITELJ) I KOJOM ĆE SE ODREDITI ODGOVARAJUĆI DEO KUPOPRODAJNE CENE NA KOJEM RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC IMA PRAVO PRIORITETNOG NAMIRENJA U SKLADU SA ČLANOM 133. STAV 12. OVOG ZAKONA, KAO I DA TAKVU PROCENU DOSTAVI SUDU, ODBORU POVERILACA I SVAKOM RAZLUČNOM, ODNOSNO ZALOŽNOM POVERIOCU KOJI IMA RAZLUČNO, ODNOSNO ZALOŽNO PRAVO NA IMOVINI KOJA JE OBUHVAĆENA TAKVOM PRODAJOM.

ODBOR POVERILACA, RAZLUČNI POVERILAC I ZALOŽNI POVERILAC OVLAŠĆENI SU DA ULOŽE PRIMEDBU NA PROCENU IZ STAVA 2. OVOG ČLANA U ROKU OD 15 DANA OD DANA PRIJEMA, U KOM SLUČAJU ĆE SUD, NA OSNOVU SAVESNE I BRIŽLJIVE OCENE, ZAKLJUČKOM UTVRDITI CELISHODNOST PREDLOŽENOG NAČINA PRODAJE I ODGOVARAJUĆI DEO KUPOPRODAJNE CENE NA KOJEM RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI

POVERILAC IMA PRAVO PRIORITYETNOG NAMIRENJA U SKLADU SA ČLANOM 133. STAV 12. OVOG ZAKONA.

PRODAJA IMOVINE, ODNOSNO PRAVNOG LICA VRŠI SE JAVNIM NADMETANJEM, JAVNIM PRIKUPLJANJEM PONUDA ILI NEPOSREDNOM POGODBOM (METOD PRODAJE), U SKLADU SA OVIM ZAKONOM I NACIONALNIM STANDARDIMA ZA UPRAVLJANJE STEČAJNOM MASOM.

UZ SAGLASNOST ODBORA POVERILACA STEČAJNI UPRAVNIK MOŽE ANGAŽOVATI DOMAĆA ILI STRANA LICA STRUČNA ZA VRŠENJE PRODAJE JAVNIM NADMETANJEM AKO JE PREDMET PRODAJE UMETNIČKO DELO, ODNOSNO DRUGI SPECIFIČAN PREDMET PRODAJE ZA KOJI POSTOJI SPECIJALIZOVANO TRŽIŠTE ILI AKO SMATRA DA ĆE SE TAKVIM ANGAŽOVANJEM OSTVARITI VEĆA JAVNOST PRODAJE I POVOLJNIJE UNOVČENJE.

PREDLOG PRODAJE IZ STAVA 2. OVOG ČLANA MORA SADRŽATI SVE USLOVE TAKVE PRODAJE, UKLJUČUJUĆI I TROŠKOVE ANGAŽOVANJA STRUČNIH LICA.

AKO SE PRODAJA VRŠI JAVNIM NADMETANJEM ILI JAVNIM PRIKUPLJANJEM PONUDA, STEČAJNI UPRAVNIK DUŽAN JE DA OGLASI PRODAJU U NAJMANJE DVA VISOKOTIRAŽNA DNEVNA LISTA KOJI SE DISTRIBUIRAJU NA CELOJ TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE I NA INTERNET STRANI OVLAŠĆENE ORGANIZACIJE I TO NAJKASNIJE 30 DANA PRE DANA ODREĐENOG ZA JAVNO NADMETANJE ILI DOSTAVLJANJE PONUDA.

IZUZETNO, AKO SU TROŠKOVI OGLAŠAVANJA NESRAZMERNO VISOKI U ODNOSU NA VREDNOST PREDMETA PRODAJE STEČAJNI UPRAVNIK, UZ SAGLASNOST ODBORA POVERILACA, MOŽE OGLASITI PRODAJU NA NAČIN DRUGAČIJI OD NAČINA PROPISANOG STAVOM 7. OVOG ČLANA.

OGLAS NAROČITO SADRŽI USLOVE I ROKOVE PRODAJE, KAO I PODATKE O TOME KADA I GDE POTENCIJALNI KUPCI MOGU DA VIDE IMOVINU KOJA SE PRODAJE.

PRODAJA NEPOSREDNOM POGODBOM MOŽE SE IZVRŠITI ISKLJUČIVO AKO JE TAKAV NAČIN PRODAJE PRETHODNO ODOBREN OD STRANE ODBORA POVERILACA I UZ PRIBAVLJANJE PRETHODNE SAGLASNOSTI RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA, AKO:

- 1) JE IMOVINA KOJA SE PRODAJE NEPOSREDNOM POGODBOM PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA;
- 2) PREDLOŽENA KUPOPRODAJNA CENA, ODNOSNO NJEN DEO U ODNOSU NA KOJI POSTOJI PRAVO PRVENSTVENOG NAMIRENJA TOG POVERIOCA, NE POKRIVA IZNOS NJEGOVOG OBEZBEĐENOG POTRAŽIVANJA;
- 3) PRETHODNO NIJE POKUŠANA PRODAJA JAVNIM NADMETANJEM ILI JAVNIM PRIKUPLJANJEM PONUDA.

POSTUPAK PRODAJE

Član 133.

~~Pre prodaje imovine stečajni upravnik~~ STEČAJNI UPRAVNIK je dužan da stečajnom sudiji, odboru poverilaca, RAZLUČNIM, ODNOSNO ZALOŽNIM poveriocima koji imaju obezbeđeno potraživanje na imovini koja se prodaje i svim onim licima koja su iskazala interes za tu imovinu, bez obzira po kom osnovu, dostavi obaveštenje o nameri, planu prodaje, ~~načinu prodaje, rokovima prodaje i obaveštenje o proceni celishodnosti iz člana 132. stav 2. ovog zakona~~ NAČINU UNOVČENJA, METODU PRODAJE I ROKOVIMA PRODAJE.

Stečajni upravnik je dužan da obaveštenje iz stava 1. ovog člana dostavi najkasnije 15 dana pre dana objavljivanja oglasa o prodaji ~~imovine javnim~~

~~nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda, odnosno 15 dana pre dana održavanja prodaje neposrednom pogodbom.~~

OBAVEŠTENJE O NAMERI, PLANU PRODAJE, NAČINU UNOVČENJA, METODU PRODAJE I ROKOVIMA PRODAJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA STEČAJNI UPRAVNIK JE DUŽAN DA DOSTAVI I OVLAŠĆENOJ ORGANIZACIJI U ROKU IZ STAVA 2. OVOG ČLANA.

Ako se prodaja vrši javnim nadmetanjem, obaveštenje stečajnog upravnika mora da sadrži:

- 1) mesto i adresu na kojoj se nalazi imovina koja se prodaje;
- 2) detaljan opis imovine sa podacima o nameni imovine;
- 3) početnu cenu i uslove pod kojima će se izvršiti javno nadmetanje.

U slučaju prodaje javnim prikupljanjem ponuda, obaveštenje mora da sadrži:

- 1) mesto i adresu na kojoj se imovina nalazi;
- 2) detaljan opis imovine i njene funkcije;
- 3) procenu vrednosti imovine;
- 4) proceduru za izbor ponuda.

U slučaju prodaje neposrednom pogodbom, obaveštenje mora da sadrži:

- 1) mesto i adresu na kojoj se imovina nalazi;
- 2) detaljan opis imovine i njene funkcije;
- 3) procenu vrednosti imovine;
- 4) podatke o kupcu koji se predlaže;
- 5) sve uslove prodaje koja se predlaže, uključivši i cenu i način plaćanja.

Kada je imovina koja se ~~prodaje~~ JE OBUHVAĆENA PRODAJOM predmet obezbeđenja potraživanja jednog ili više razlučnih i založnih poverilaca, razlučni i založni poverilac može u roku od pet dana od dana prijema obaveštenja o predloženoj prodaji da predloži povoljniji način unovčenja imovine, o čemu odlučuje ~~stečajni sudija~~ PODNESE PRIMEDBU NA PREDLOŽENU PRODAJU, UKLJUČUJUĆI I PREDLOG POVOLJNIJEG NAČINA UNOVČENJA, ODNOSNO METODA PRODAJE IMOVINE.

~~Poverioci i druga zainteresovana lica mogu podneti prigovor na predloženu prodaju najkasnije u roku od deset dana pre predloženog datuma prodaje ili prenosa, ako za njega postoji propisan osnov. O prigovoru odlučuje stečajni sudija. Prigovor ne zadržava prodaju, osim ako stečajni sudija ne odluči drugačije.~~

ODBOR POVERILACA, POVERIOCI I DRUGA ZAINTERESOVANA LICA, OSIM RAZLUČNOG, ODNOSNO OBEZBEĐENOG POVERIOCA IZ STAVA 7. OVOG ČLANA, MOGU U ROKU OD PET DANA OD DANA PRIJEMA OBAVEŠTENJA O PREDLOŽENOJ PRODAJI PODNETI PRIMEDBU NA PREDLOŽENU PRODAJU IZ RAZLOGA NEPOŠTOVANJA ODREDBA OVOG ZAKONA ILI NACIONALNIH STANDARDNA O UPRAVLJANJU STEČAJNOM MASOM U PRIPREMI ILI SPROVOĐENJU PRODAJE.

O PRIMEDBAMA IZ ST. 7. I 8. OVOG ČLANA ODLUČUJE STEČAJNI SUDIJA ZAKLJUČKOM U ROKU OD OSAM DANA, A PRODAJA SE NE MOŽE SPROVESTI PRE DONOŠENJA ODLUKE SUDA.

~~Posle izvršene prodaje stečajni upravnik je dužan da o izvršenoj prodaji, uslovima i ceni obavesti stečajnog sudiju i odbor poverilaca u roku od deset dana od dana izvršene prodaje.~~

POSLE IZVRŠENE PRODAJE STEČAJNI UPRAVNIK JE DUŽAN DA O IZVRŠENOJ PRODAJI, USLOVIMA I CENI OBAVESTI STEČAJNOG SUDIJU I ODBOR POVERILACA, KAO I RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA KOJI IMA RAZLUČNO, ODNOSNO ZALOŽNO PRAVO NA IMOVINI KOJA JE OBUHVAĆENA PRODAJOM, U ROKU OD DESET DANA OD DANA IZVRŠENE PRODAJE.

~~Poverioci mogu staviti prigovor na izvršenu prodaju ukoliko za to postoji osnov. Prigovor ne utiče na izvršenu prodaju, već predstavlja osnov za utvrđivanje odgovornosti stečajnog upravnika ako je šteta nastala radnjom stečajnog upravnika u~~

~~postupku prodaje. Osnov za prigovor može biti prevara, pristrasno ponašanje stečajnog upravnika, nepotpuno dato obaveštenje ili bilo koji drugi razlog iz koga proizlazi da je stečajni upravnik vodio postupak prodaje na štetu stečajne mase. Obična tvrdnja da je postignuta cena preniska nije dovoljan osnov za podnošenje prigovora.~~

Sredstva ostvarena prodajom imovine na kojoj nisu postojala opterećenja ulaze u stečajnu masu, a njihova deoba vrši se u skladu sa postupkom deobe propisanim ovim zakonom.

Ako je imovina bila predmet obezbeđenja potraživanja jednog ili više razlučnih i založnih poverilaca iz ostvarene cene prvenstveno se namiruju troškovi prodaje i drugi neophodni troškovi (troškovi procene imovine, troškovi oglašavanja, zakonske obaveze i sl.), koji uključuju i nagradu stečajnog upravnika, a iz preostalog iznosa isplaćuju se razlučni poverioci čije je potraživanje bilo obezbeđeno prodatom imovinom i založni u skladu sa njihovim pravom prioriteta. Namirenje razlučnih i založnih poverilaca mora biti izvršeno u roku od pet dana od dana kada je stečajni upravnik primio sredstva po osnovu prodaje imovine, odnosno naplate potraživanja. Ako posle namirenja razlučnih i založnih poverilaca preostanu sredstva, celokupan preostali iznos ulazi u stečajnu masu i deli se stečajnim poveriocima u skladu sa odredbama ovog zakona koje se odnose na deobu.

~~Kada kupac isplati cenu, na kupca se prenosi pravo svojine na kupljenoj imovini bez obzira na ranije upise i bez tereta, kao i bez ikakvih obaveza nastalih pre izvršene kupoprodaje, uključujući i poreske obaveze i obaveze prema privrednim subjektima pružiocima usluga od opšteg interesa koje se odnose na kupljenu imovinu. Stečajni sudija će rešenjem konstatovati da je prodaja izvršena i naložiti po pravnosnažnosti rešenja odgovarajućem registru upis prava svojine i brisanje tereta nastalih pre izvršene prodaje, odnosno upis drugih prava stečenih prodajom.~~

STEČAJNI SUDIJA ĆE REŠENJEM KONSTATOVATI DA JE PRODAJA IZVRŠENA I NALOŽITI ODGOVARAJUĆEM REGISTRU UPIS PRAVA SVOJINE I BRISANJE TERETA NASTALIH PRE IZVRŠENE PRODAJE, ODNOSNO UPIS DRUGIH PRAVA STEČENIH PRODAJOM. NAVEDENO REŠENJE SA DOKAZOM O UPLATI CENE JE OSNOV ZA STICANJE I UPIS PRAVA SVOJINE KUPCA, BEZ OBZIRA NA RANIJE UPISE I BEZ TERETA, KAO I BEZ IKAKVIH OBAVEZA NASTALIH PRE IZVRŠENE KUPOPRODAJE, UKLJUČUJUĆI I PORESKE OBAVEZE I OBAVEZE PREMA PRIVREDNIM SUBJEKTIMA PRUŽAOCIMA USLUGA OD OPŠTEG INTERESA KOJE SE ODNOSI NA KUPLJENU IMOVINU.

REŠENJE IZ STAVA 13. OVOG ČLANA OBJAVLJUJE SE NA OGLASNOJ I ELEKTRONSKOJ TABLI SUDA I DOSTAVLJA RAZLUČNOM, ODNOSNO ZALOŽNOM POVERIOCU KOJI IMA RAZLUČNO, ODNOSNO ZALOŽNO PRAVO NA IMOVINI KOJA JE OBUHVAĆENA PRODAJOM I NA NJEGA ŽALBU MOGU PODNETI SVA ZAINTERESOVANA LICA.

Dragoceni metali, minerali, hartije od vrednosti i druge stvari koje imaju berzansku odnosno tržišnu cenu, prodaju se po toj ceni na odgovarajućoj berzi ili tržištu. Ako dragoceni metali, minerali, hartije od vrednosti i druge slične stvari koje se uobičajeno prodaju na berzi ili imaju tržišnu cenu, u vreme prodaje nemaju berzansku odnosno tržišnu cenu, prodaju se neposrednom pogodbom uz saglasnost odbora poverilaca.

OBAVEZA NUĐENJA NA PRODAJU

ČLAN 133A

STEČAJNI UPRAVNIK JE DUŽAN DA SVAKI DEO IMOVINE KOJI JE PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA PONUDI NA PRODAJU U ROKU OD ŠEST MESECI OD PRAVOSNAŽNOSTI REŠENJA O BANKROTSTVU.

STEČAJNI SUDIJA MOŽE REŠENJEM, NA OBRAZLOŽENI PREDLOG STEČAJNOG UPRAVNIKA, ROK IZ STAVA 1. OVOG ČLANA PRODUŽITI JEDNOM ZA NAJVIŠE ŠEST MESECI, AKO ZA ODLAGANJE PRODAJE POSTOJE NAROČITO OPRAVDANI RAZLOZI.

U SLUČAJU UKIDANJA MERE ZABRANE IZVRŠENJA I NAMIRENJA U SKLADU SA ČL. 93A-93V OVOG ZAKONA DOLAZI DO ZASTOJA ROKA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA ZA VREME TOKOM KOJEG STEČAJNI UPRAVNIK NEMA PRAVO DA VRŠI PRODAJU PREDMETNE IMOVINE.

AKO JE IMOVINA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA PREDMET PODNETOG ZAHTEVA ZA VRAĆANJE IMOVINE U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE VRAĆANJE IMOVINE I OBEŠTEĆENJE, ROK IZ STAVA 1. OVOG ČLANA POČINJE DA TEČE PRAVOSNAŽNIM OKONČANJEM POSTUPKA ZA VRAĆANJE IMOVINE I OBEŠTEĆENJE.

Prodaja stečajnog dužnika kao pravnog lica

Član 135.

Predmet prodaje može biti stečajni dužnik kao pravno lice, uz saglasnost odbora poverilaca i uz prethodno obaveštavanje razlučnih i založnih poverilaca u skladu sa članom 133. stav 2. ovog zakona. U slučaju da stečajni upravnik ne usvoji predlog razlučnog ili založnog poverioca o povoljnijem načinu unovčenja imovine iz člana 133. ~~stav 5.~~ STAV 7. ovog zakona, stečajni sudija će o takvom predlogu odlučiti zaključkom u roku od 5 dana, naročito uzimajući u obzir procenu celishodnosti prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica iz člana 132. stav 2. ovog zakona, kao i da li je procena vrednosti stečajnog dužnika kao pravnog lica ili imovine koja je predmet razlučnog prava izvršena u skladu sa nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom i da li se takvom prodajom postiže očigledno nepovoljnije namirenje razlučnog i založnog poverioca u odnosu na odvojenu prodaju te imovine. U slučaju usvajanja predloga razlučnog ili založnog poverioca stečajni sudija zaključkom može naložiti stečajnom upravniku preduzimanje jedne ili više od sledećih mera:

- 1) odlaganje prodaje;
- 2) vršenje nove procene celishodnosti iz člana 132. stav 2. ovog zakona ili procene vrednosti stečajnog dužnika kao pravnog lica, odnosno imovine koja je predmet razlučnog i založnog prava;
- 3) izdvajanje imovine na kojoj postoji razlučno i založno pravo iz imovine stečajnog dužnika koji se prodaje kao pravno lice i njenu odvojenu prodaju;
- 4) druge mere u cilju adekvatne zaštite interesa razlučnog i založnog poverioca.

Pre nego što izloži prodaji stečajnog dužnika kao pravno lice, stečajni upravnik je dužan da izvrši procenu njegove vrednosti.

~~Prodaja stečajnog dužnika kao pravnog lica ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojim se uređuje zaštita konkurencije, a organ nadležan za zaštitu konkurencije postupa sa naročitom hitnošću i u skraćenom postupku.~~

Posledice prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica

Član 136.

Posle prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, stečajni postupak se u odnosu na stečajnog dužnika obustavlja.

Ugovor o prodaji stečajnog dužnika kao pravnog lica mora sadržati odredbu da

imovina stečajnog dužnika koja nije bila predmet procene iz člana 135. stav 2. ovog zakona ulazi u stečajnu masu.

Novac dobijen prodajom stečajnog dužnika, kao i imovina stečajnog dužnika iz stava 2. ovog člana, ulazi u stečajnu masu u odnosu na koju se stečajni postupak nastavlja.

Stečajna masa registruje se u registru stečajnih masa koji vodi organ nadležan za vođenje registra privrednih subjekata i zastupa je stečajni upravnik.

~~U slučaju kada je stečajni dužnik prodat kao pravno lice, razlučni i založni poverioci koji su imali obezbeđeno pravo na bilo kom delu imovine stečajnog dužnika imaju pravo prioriteta u doobi sredstava ostvarenih prodajom, prema rangu prioriteta koji su stekli u skladu sa zakonom, a srazmerno procenjenom učešću vrednosti imovine koja je predmet obezbeđenog prava u odnosu na procenjenu vrednost pravnog lica.~~

Za potraživanja prema stečajnom dužniku koja su nastala do obustave stečajnog postupka ni stečajni dužnik ni njegov kupac ne odgovaraju poveriocima, a pravna lica koja su stečajnom dužniku pružala usluge od opšteg interesa ne mogu obustaviti vršenje tih usluga po osnovu neplaćenih računa nastalih pre otvaranja stečajnog postupka.

U registru privrednih subjekata i drugim odgovarajućim registrima registruju se promene (pravne forme, osnivača, članova i akcionara i drugih podataka) na osnovu ~~ugovora o prodaji stečajnog dužnika kao pravnog lica~~ REŠENJA IZ ČLANA 133. STAV 13. OVOG ZAKONA, u skladu sa zakonom kojim se uređuje registracija privrednih subjekata.

PRAVO PRIORITETA RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA

ČLAN 136A

U SLUČAJU KADA JE PREDMET PRODAJE STEČAJNI DUŽNIK KAO PRAVNO LICE, CELOKUPNA IMOVINA STEČAJNOG DUŽNIKA ILI IMOVINSKA CELINA, RAZLUČNI I ZALOŽNI POVERIOCI KOJI SU IMALI ZALOŽNO, ODNOSNO RAZLUČNO PRAVO NA BILO KOM DELU IMOVINE KOJI JE OBUHVAĆEN TAKVOM PRODAJOM IMAJU PRAVO PRIORITETA U DEOBI ONOG DELA SREDSTAVA OSTVARENIM PRODAJOM, PREMA RANGU PRIORITETA KOJI SU STEKLI U SKLADU SA ZAKONOM, A SRAZMERNO PROCENJENOM UČEŠĆU PROCENJENE VREDNOSTI IMOVINE KOJA JE PREDMET ZALOŽNOG, ODNOSNO RAZLUČNOG PRAVA U UKUPNOJ PROCENJENOJ VREDNOSTI PREDMETA PRODAJE, U SKLADU SA PROCENOM IZ ČLANA 132. STAV 2. OVOG ZAKONA, ODNOSNO U SKLADU SA ZAKLJUČKOM SUDA IZ ČLANA 132. STAV 3. OVOG ZAKONA.

POLAGANJE CENE OD STRANE RAZLUČNOG ILI ZALOŽNOG POVERIOCA

ČLAN 136B

AKO JE KUPAC IMOVINE RAZLUČNI POVERILAC KOJI IMA PRAVO PRIORITETNOG NAMIRENJA IZ SREDSTAVA OSTVARENIM PRODAJOM, TAJ KUPAC IMA PRAVO DA SVOJE OBEZBEĐENO POTRAŽIVANJE PREBIJE SA IZNOSOM KUPOPRODAJNE CENE, I TO NA SLEDEĆI NAČIN:

1) U SLUČAJU DA NJEGOVO OBEZBEĐENO POTRAŽIVANJE PREMAŠUJE IZNOS KUPOPRODAJNE CENE, ODNOSNO NJENOG DELA IZ KOJEG IMA PRAVO PRIORITETNOG NAMIRENJA, DUŽAN JE NA IME CENE POLOŽITI IZNOS TROŠKOVA PRODAJE I DRUGIH NEOPHODNIH TROŠKOVA IZ ČLANA 133.

STAV 12. OVOG ZAKONA, UVEĆAN ZA EVENTUALNO PREOSTALI DEO KUPOPRODAJNE CENE IZ KOJEG NEMA PRAVO PRIORITYETNOG NAMIRENJA; 2) U SLUČAJU DA NJEGOVO OBEZBEĐENO POTRAŽIVANJE NE DOSTIŽE IZNOS KUPOPRODAJNE CENE, ODNOSNO NJENOG DELA IZ KOJEG IMA PRAVO PRIORITYETNOG NAMIRENJA, DUŽAN JE NA IME CENE POLOŽITI IZNOS TROŠKOVA PRODAJE I DRUGIH NEOPHODNIH TROŠKOVA IZ ČLANA 133. STAV 12. OVOG ZAKONA, UVEĆAN ZA RAZLIKU IZMEĐU NJEGOVOG OBEZBEĐENOG POTRAŽIVANJA I PUNOG IZNOSA KUPOPRODAJNE CENE.

SAGLASNOST ODBORA POVERILACA I RAZLUČNOG,
ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA

ČLAN 136V

U SLUČAJU PRODAJE STEČAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNOG LICA, CELOKUPNE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA ILI IMOVINSKE CELINE:

1) AKO JE PONUĐENA CENA MANJA OD 50% PROCENJENE VREDNOSTI PREDMETA PRODAJE, STEČAJNI UPRAVNIK DUŽAN JE DA TAKVU PONUDU BEZ ODLAGANJA DOSTAVI ODBORU POVERILACA, A PRODAJA SE MOŽE SPROVESTI AKO JE ODOBRI ODBOR POVERILACA;

2) AKO BI U SMISLU PROCENE IZ ČLANA 132. STAV 2. OVOG ZAKONA DEO SREDSTAVA OSTVARENIH PRODAJOM KOJI SE ODNOSI NA IMOVINU KOJA JE POD RAZLUČNIM, ODNOSNO ZALOŽNIM PRAVOM BIL MANJI OD 50% PROCENJENE VREDNOSTI TE IMOVINE, STEČAJNI UPRAVNIK JE DUŽAN DA TAKVU PONUDU BEZ ODLAGANJA DOSTAVI SVAKOM RAZLUČNOM I ZALOŽNOM POVERIOCU KOJI IMA RAZLUČNO, ODNOSNO ZALOŽNO PRAVO NA TOJ IMOVINI, A PRODAJA SE MOŽE SPROVESTI AKO JE ODOBRI RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC KOJI, SHODNOM PRIMENOM ČLANA 35. STAV 3. OVOG ZAKONA, UČINI VEROVATNIM DA SE NJEGOVO OBEZBEĐENO POTRAŽIVANJE MOŽE NAMIRITI DELOM ILI U CELOSTI IZ IMOVINE KOJA JE POD RAZLUČNIM, ODNOSNO ZALOŽNIM PRAVOM AKO BI SE ONA PRODAVALA POJEDINAČNO.

RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC KOJI SE PREDLOŽENOM PRODAJOM STEČAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNOG LICA, CELOKUPNE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA ILI IMOVINSKE CELINE NAMIRUJE U CELOSTI NEMA PRAVO IZ STAVA 1. TAČKA 2) OVOG ČLANA.

U SLUČAJU DA ODOBRENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA BUDU DATA, STEČAJNI UPRAVNIK DUŽAN JE DA PRIHVATI TAKVU PONUDU I SPROVEDE PRODAJU.

PRAVO PREČE KUPOVINE RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG POVERIOCA
U SLUČAJU PRODAJE NEPOSREDNOM POGODBOM

ČLAN 136G

KADA JE IMOVINA KOJA JE PREDMET PRODAJE NEPOSREDNOM POGODBOM PREDMET RAZLUČNOG, ODNOSNO ZALOŽNOG PRAVA, RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC MOŽE, U ROKU OD PET DANA OD DANA PRIJEMA OBAVEŠTENJA IZ ČLANA 133. STAV 6. OVOG ZAKONA, DA OBAVESTI SUD I STEČAJNOG UPRAVNIKA DA PRIHVATA DA KUPI PREDMET PRODAJE POD ISTIM (ILI ZA STEČAJNOG DUŽNIKA POVOLJNIJIM) USLOVIMA IZ OBAVEŠTENJA (PRAVO PREČE KUPOVINE), PRI ČEMU JE DUŽAN I DA NAVEDI DA LI ĆE SE KORISTITI PRAVOM IZ ČLANA 136B OVOG ZAKONA.

PRAVO PREČE KUPOVINE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC MOŽE VRŠITI I PREKO LICA KOJE JE SA NJIM POVEZANO U SMISLU ZAKONA KOJIMA SE UREĐUJU PRIVREDNA DRUŠTVA, UZ DOSTAVLJANJE DOKAZA DA SE RADI O POVEZANOM LICU.

U SLUČAJU DA JE RAZLUČNI, ODNOSNO ZALOŽNI POVERILAC ULOŽIO PRIMEDBU NA PREDLOŽENU PRODAJU U SKLADU SA ČLANOM 133. STAV 7. OVOG ZAKONA, ROK ZA VRŠENJE PRAVA PREČE KUPOVINE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA POČINJE DA TEČE OD DANA DOSTAVLJANJA ODLUKE SUDA PO TOJ PRIMEDBI RAZLUČNOM, ODNOSNO ZALOŽNOM POVERIOCU, A PRODAJA SE NE MOŽE SPROVESTI PRE ISTEKA TOG ROKA.

Nacrt rešenja za glavnu deobu

Član 139.

Pre glavne deobe stečajne mase, stečajni upravnik je dužan da sastavi nacrt rešenja za glavnu deobu deobne mase (u daljem tekstu: nacrt za glavnu deobu).

Stečajni upravnik nacrt rešenja za glavnu deobu dostavlja stečajnom sudiji radi objavljivanja na oglasnoj tabli suda odnosno izlaganja na uvid u pisarnici suda.

Nacrt za glavnu deobu sadrži sledeće podatke:

- 1) konačnu listu svih potraživanja iz člana 114. ovog zakona, uključujući i potraživanja koja su utvrđena nakon ispitnog ročišta u postupku medijacije ili parničnom postupku;
- 2) iznos svakog potraživanja;
- 3) isplatni red potraživanja;
- 4) iznos stečajne mase koji će se raspodeliti stečajnim poveriocima, kao i procenat namirenja stečajnih poverilaca;
- 4A) IZNOS SREDSTAVA REZERVISANIH ZA ISPLATU POVERIOCIMA ZA SLUČAJ NAKNADNIH PRIJAVA POTRAŽIVANJA IZ ČLANA 130. STAV 2. OVOG ZAKONA;
- 5) način raspodele viška deobne mase ako je očigledno da postoji takav višak.

Nacrt za glavnu deobu stečajni upravnik je dužan da dostavi odboru poverilaca, a odbor poverilaca je dužan da obavesti stečajne poverioce da je nacrt za glavnu deobu objavljen na oglasnoj tabli suda, odnosno da se nalazi u pisarnici u određenoj prostoriji i da se u taj nacrt može izvršiti uvid u roku od 15 dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli suda.

Završna deoba

Član 144.

Završnoj deobi stečajne mase pristupa se posle završetka unovčenja celokupne stečajne mase odnosno pretežnog dela stečajne mase, ako glavnom deobom nije obuhvaćena celokupna deobna masa.

IZUZETNO, ZAVRŠNOJ DEOBI IZ STAVA 1. OVOG ČLANA MOŽE SE PRISTUPITI I:

- 1) AKO U TOKU POSTUPKA STEČAJA STEČAJNI UPRAVNIK, POSLE VIŠE POKUŠAJA UNOVČENJA IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA NA NAČIN PREDVIĐEN OVIM ZAKONOM, NE USPE DA UNOVČI CELOKUPNU STEČAJNU MASU, ODNOSNO NJEN PRETEŽNI DEO ILI
- 2) AKO SU U STEČAJNOM POSTUPKU NAMIRENA POTRAŽIVANJA POVERILACA U CELOSTI, SA PRIPADAJUĆOM KAMATOM U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

Završna deoba se sprovodi na način i pod uslovima sprovođenja glavne deobe.

Postupanje sa viškom deobne mase

Član 147.

U SLUČAJU DA SU U STEČAJNOM POSTUPKU, PRE ZAVRŠNE DEOBE ILI U ZAVRŠNOJ DEOBI, U PUNOM IZNOSU NAMIRENA POTRAŽIVANJA POVERILACA U CELOSTI SA PRIPADAJUĆOM KAMATOM U SKLADU SA OVIM ZAKONOM, STEČAJNI UPRAVNIK DUŽAN JE DA PREOSTALI VIŠAK DEOBNE MASE, KAO I EVENTUALNO NEUNOVČENU IMOVINU STEČAJNOG DUŽNIKA IZ ČLANA 144. STAV 2. OVOG ZAKONA, RASPODELI ČLANOVIMA PRIVREDNOG DRUŠTVA, U SKLADU SA PRAVILIMA POSTUPKA LIKVIDACIJE. U TOM SLUČAJU, REŠENJEM O ZAVRŠNOJ DEOBI STEČAJNI SUDIJA NALAŽE BRISANJE SVIH TERETA NA IMOVINI KOJA SE RASPODELJUJE ČLANOVIMA PRIVREDNOG DRUŠTVA. IZUZETNO, STEČAJNI UPRAVNIK NEĆE RASPODELITI NEUNOVČENU IMOVINU ONIM ČLANOVIMA PRIVREDNOG DRUŠTVA KOJI SE ODREKNU PRAVA NA TAKVU RASPODELU I O TOME OBAVESTE STEČAJNOG UPRAVNIKA PISANIM PUTEM NAJKASNIJE U ROKU OD 15 DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA NACRTA ZA ZAVRŠNU DEOBU NA OGLASNOJ TABLI SUDA.

Višak deobne mase u delu koji je srazmeran učešću društvenog kapitala u ukupnom kapitalu stečajnog dužnika uplaćuje se na račun budžeta Republike Srbije i raspoređuje se u skladu sa zakonom kojim se uređuje privatizacija.

Višak deobne mase u delu koji je srazmeran učešću vrednosti zadružne svojine u ukupnoj imovini stečajnog dužnika, odnosno zadružnog kapitala u ukupnom kapitalu stečajnog dužnika, prenosi se republičkom zadružnom savezu čija je zadruga bila članica, odnosno zadružnom savezu osnovanom na teritoriji na kojoj je bilo sedište te zadruge i koristi se za osnivanje nove zadruge, odnosno za razvoj zadruge na teritoriji na kojoj je bilo sedište te zadruge.

Na obrazloženi predlog stečajnog upravnika stečajni sudija može doneti rešenje o raspodeli sredstava iz st. 1. i 2. ovog člana i pre isplate ~~stečajnih~~ poverilaca ako se nesumnjivo utvrdi da se iz raspoloživih novčanih sredstava (postojeće deobne mase) ~~svi stečajni~~ poverioci mogu namiriti u celosti, sa pripadajućim kamatama u skladu sa ovim zakonom.

3. Zaključenje stečajnog postupka

Rešenje o zaključenju stečajnog postupka

Član 148.

Stečajni sudija donosi rešenje o zaključenju stečajnog postupka na završnom ročištu.

Ako je unovčena sva imovina stečajnog dužnika, a postoje parnice koje su u toku, stečajni sudija na predlog stečajnog upravnika može doneti rešenje o zaključenju stečajnog postupka, ALI NE PRE DONOŠENJA REŠENJA O GLAVNOJ DEOBI.

U slučaju iz stava 2. ovog člana stečajni upravnik se imenuje za zastupnika stečajne mase stečajnog dužnika koju čine sredstva izdvojena po osnovu osporenih potraživanja i sredstva koja se ostvare okončanjem parnica u korist stečajnog dužnika.

Stečajna masa registruje se u registru stečajnih masa i zastupa je stečajni upravnik.

U slučaju da se parnica okonča u korist poverioca osporenog potraživanja, stečajni upravnik će po pravosnažnosti sudske odluke izvršiti isplatu osporenog potraživanja poveriocu u skladu sa rešenjem o glavnoj deobi.

U slučaju da se parnica okonča u korist stečajne mase, stečajni upravnik će postupati u skladu sa odredbama ovog zakona kojima se uređuje sprovođenje naknadne deobe.

Rešenje iz stava 1. ovog člana objavljuje se na oglasnoj tabli suda i u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a po pravosnažnosti se dostavlja registru privrednih

subjekata ili drugom odgovarajućem registru radi brisanja stečajnog dužnika iz tog registra.

XI. REORGANIZACIJA

Sprovođenje reorganizacije

Član 155.

Reorganizacija se sprovodi ako se time obezbeđuje povoljnije namirenje poverilaca u odnosu na bankrotstvo, ~~a posebno ako postoje ekonomsko opravdani uslovi za nastavak dužnikovog poslovanja.~~

Reorganizacija se sprovodi prema planu reorganizacije koji se sačinjava u pisanoj formi.

Plan reorganizacije može se podneti istovremeno sa predlogom za pokretanje stečajnog postupka ili nakon otvaranja stečajnog postupka u skladu sa ovim zakonom.

Ako se plan reorganizacije podnosi istovremeno sa predlogom za pokretanje stečajnog postupka njegov naziv se menja u unapred pripremljen plan reorganizacije, a sadržina i postupak koji se na njega primenjuje određuju se u skladu sa odredbama ovog zakona kojima se to pitanje uređuje.

Sadržina plana reorganizacije i unapred pripremljenog plana reorganizacije

Član 156.

Plan reorganizacije sadrži:

- 1) kratak uvod u kojem su uopšteno objašnjeni delatnost koju stečajni dužnik obavlja i okolnosti koje su dovele do finansijskih teškoća;
- 2) popis mera i sredstava za realizaciju plana, kao i detaljan opis mera koje je potrebno preduzeti i način na koji će se reorganizacija sprovesti;
- 3) detaljnu listu poverilaca sa podelom na klase poverilaca i kriterijume na osnovu kojih su klase formirane;
- 4) ~~visinu novčanih iznosa ili imovinu koja će služiti za potpuno ili delimično namirenje prema klasi poverilaca, uključujući i obezbeđene i neobezbeđene poverioce, kao i sredstva rezervisana za poverioce osporenih potraživanja, postupak za izmirenje potraživanja i vremensku dinamiku plaćanja;~~ VISINU NOVČANIH IZNOSA ILI IMOVINU KOJA ĆE SLUŽITI ZA POTPUNO ILI DELIMIČNO NAMIRENJE ZA SVAKU OD KLASA POVERILACA, KAO I SREDSTVA REZERVISANA ZA POVERIOCE OSPORENIH POTRAŽIVANJA, NAČIN IZMIRENJA POTRAŽIVANJA I VREMENSKU DINAMIKU PLAĆANJA;
- 5) opis postupka prodaje imovine, uz navođenje imovine koja će se prodavati sa založnim pravom ili bez njega i namenu prihoda od takve prodaje;
- 6) rokove za izvršenje plana reorganizacije i rokove za realizaciju ~~glavnih elemenata~~ MERA plana reorganizacije, ~~ako ih je moguće odrediti;~~
- 7) jasno naznačenje da se usvajanjem plana reorganizacije sva prava i obaveze poverilaca iz plana definišu isključivo u skladu sa odredbama usvojenog plana, uključujući i situaciju u kojoj plan nije u potpunosti izvršen, odnosno u kojoj se izvršenje plana obustavlja;
- 8) spisak članova organa upravljanja i iznos njihovih naknada;
- 9) spisak stručnjaka koji će biti angažovani i iznos naknada za njihov rad;
- 10) ime nezavisnog stručnog lica koje će pratiti sprovođenje plana u interesu svih poverilaca obuhvaćenih planom i način na koji će to lice obavestavati poverioce o sprovođenju plana reorganizacije, ~~kao i iznos i dinamiku isplate nagrade za njegov rad-~~ IZNOS I DINAMIKU ISPLATE NAGRADE ZA NJEGOV RAD, UZ NAVOĐENJE POSTUPKA ZA NJEGOVU PROMENU;

11) godišnje finansijske izveštaje za prethodne tri godine sa mišljenjem revizora ako su bili predmet revizije;

12) finansijske projekcije, uključujući projektovani bilans uspeha, bilans stanja i izveštaj o novčanim tokovima za period izvršenja plana reorganizacije;

~~13) procenu novčanog iznosa koji bi se dobio unovčenjem imovine sprovođenjem bankrotstva;~~ 13) PROCENU VREDNOSTI IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA, KAO I PROCENU NOVČANOG IZNOSA NAMIRENJA KOJE BI SE OSTVARILO SPROVOĐENJEM BANKROTSTVA I SPROVOĐENJEM REORGANIZACIJE ZA SVAKU OD KLASA POVERILACA POSEBNO, IZRAĐENU OD STRANE OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA (PROCENITELJA) U SKLADU SA NACIONALNIM STANDARDIMA ZA UPRAVLJANJE STEČAJNOM MASOM, NE STARIJU OD 12 MESECI;

14) datum početka primene plana reorganizacije;

15) rok sprovođenja plana koji ne može biti duži od pet godina;

~~16) predlog za imenovanje stečajnog upravnika i članova odbora poverilaca ako je planom predviđeno njihovo angažovanje;~~

16) PREDLOG ZA IMENOVANJE ČLANOVA KOMISIJE POVERILACA, AKO JE PLANOM PREDVIĐENO NJENO POSTOJANJE;

17) podatke o licima (za domaće fizičko lice: lično ime i JMBG; za strano fizičko lice: lično ime, broj pasoša i države izdavanja, odnosno ako je izdata lična karta za stranca, lično ime i lični broj stranca; za domaće pravno lice: poslovno ime, sedište i matični broj; za strano pravno lice: poslovno ime, sedište, broj pod kojim se to pravno lice vodi u matičnom registru i država tog registra), koja po osnovu plana reorganizacije postaju članovi tog pravnog lica;

18) podatke o licima koja su povezana sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona;

~~19) procenu vrednosti imovine stečajnog dužnika, ne stariju od šest meseci pre dana podnošenja plana reorganizacije.~~

Nezavisno stručno lice iz stava 1. tačka 10) ovog člana ne može da bude lice koje je zaposleno kod stečajnog dužnika ili lica koje je povezano sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, kao ni lice koje je povezano sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona.

Rok iz stava 1. tačka 15) ovog člana ne odnosi se na mere za realizaciju plana reorganizacije koje se odnose na predviđanje otplate potraživanja u ratama, izmene rokova dospelosti, kamatnih stopa ili drugih uslova zajma, kredita ili drugog potraživanja ili instrumenta obezbeđenja, period otplate kredita ili zajma uzetog u toku stečajnog postupka ili u skladu sa planom reorganizacije, kao ni na rokove dospelosti dužničkih hartija od vrednosti.

Unapred pripremljen plan reorganizacije pored elemenata iz stava 1. ovog člana sadrži i:

1) odredbu kojom se određuje da će potraživanje poverioca koje nije obuhvaćeno odredbama plana o namirenju poverilaca biti namireno na isti način i pod istim uslovima kao potraživanja drugih poverilaca njegove klase;

~~2) potpisanu izjavu većinskih poverilaca po vrednosti potraživanja svake planom predviđene klase da su upoznati sa sadržinom plana reorganizacije i spremni da pristupe na ročište za glasanje o planu reorganizacije ili glasaju pisanim putem;~~ 2) POTPISANU NEOBAVEZUJUĆU IZJAVU VEĆINSKIH POVERILACA PO VREDNOSTI POTRAŽIVANJA SVAKE PLANOM PREDVIĐENE KLASA DA SU SAGLASNI SA SADRŽINOM PLANA REORGANIZACIJE I SPREMNI DA GLASAJU ZA NJEGOVO USVAJANJE;

3) izjavu stečajnog dužnika o verodostojnosti podataka i informacija navedenih u planu;

~~4) podatke o postupku pripreme plana reorganizacije, uključujući i podatke o poslatim obaveštenjima, dostupnosti informacija poveriocima i toku pregovora;~~

- 5) ~~vanredni izveštaj revizora~~ VANREDNI IZVEŠTAJ SA MIŠLJENJEM REVIZORA O FINANSIJSKIM IZVEŠTAJIMA STEČAJNOG DUŽNIKA sa stanjem poslovnih knjiga utvrđenim najkasnije 90 dana pre dana podnošenja unapred pripremljenog plana reorganizacije sudu, sa pregledom svih potraživanja i procentualnim učešćem svakog poverioca u odgovarajućoj klasi plana;
- 6) izjavu revizora ili licenciranog stečajnog upravnika da je unapred pripremljen plan reorganizacije izvodljiv;
- 7) kratak izveštaj o očekivanim bitnim događajima u poslovanju nakon dana sačinjavanja plana i pregled obaveza čije se dospeće očekuje u narednih 90 dana, kao i načina namirenja tih obaveza.

Mere za realizaciju plana reorganizacije

Član 157.

Mere za realizaciju plana reorganizacije su:

- 1) predviđanje otplate u ratama, izmena rokova dospelosti, kamatnih stopa ili drugih uslova zajma, kredita ili drugog potraživanja ili instrumenta obezbeđenja;
- 2) namirenje potraživanja;
- 3) unovčenje imovine sa teretom ili bez njega ili prenos takve imovine na ime namirenja potraživanja;
- 4) zatvaranje pogona ili promena delatnosti;
- 5) raskid ili izmena ugovora;
- 6) otpust duga;
- 7) izvršenje, izmena ili odricanje od založnog prava, UZ SAGLASNOST IMAOCA ZALOŽNOG PRAVA;
- 8) davanje u zalog opterećene ili neopterećene imovine;
- 9) pretvaranje potraživanja u kapital;
- 10) zaključivanje ugovora o kreditu, odnosno zajmu;
- 11) ~~osporavanje i pobijanje potraživanja koja nisu pravno valjana;~~
- 12) otpuštanje zaposlenih ili angažovanje drugih lica;
- 13) ~~ustupanje neopterećene imovine na ime namirenja potraživanja;~~
- 14) izmene i dopune opštih akata stečajnog dužnika i drugih dokumenata o osnivanju ili upravljanju;
- 15) statusne promene;
- 16) promene pravne forme;
- 17) prenos dela ili celokupne imovine na jednog ili više postojećih ili novoosnovanih subjekata;
- 18) poništavanje izdatih ili izdavanje novih hartija od vrednosti od strane stečajnog dužnika ili bilo kog novoformiranog subjekta;
- 19) druge mere od značaja za realizaciju plana reorganizacije.

~~U slučaju da je planom reorganizacije predviđena mera pretvaranja potraživanja u kapital stečajnog dužnika, stečajni sudija može, po službenoj dužnosti ili na predlog stečajnog upravnika, angažovati nezavisno stručno lice da izvrši procenu kapitala stečajnog dužnika, o trošku podnosioca plana.~~

U SLUČAJU DA JE PLANOM REORGANIZACIJE PREDVIĐENA MERA PRETVARANJA POTRAŽIVANJA U KAPITAL STEČAJNOG DUŽNIKA, PREDLAGAČ JE DUŽAN DA UZ PLAN REORGANIZACIJE DOSTAVI PROCENU KAPITALA STEČAJNOG DUŽNIKA, IZVRŠENU OD STRANE OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA (PROCENITELJA), NE STARIJU OD ŠEST MESECI.

Prava založnih poverilaca koji nisu razlučni poverioci ne mogu se menjati ili umanjiti planom reorganizacije bez njihove izričite saglasnosti.

Založni poverioci ne mogu glasati o planu reorganizacije.

~~Sprovođenje mera predviđenih planom reorganizacije ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojim se uređuje zaštita konkurencije i zakona kojim se uređuje~~

~~kontrola državne pomoći, a nadležni organ postupa sa naročitom hitnošću i u skraćenom postupku.~~

~~Ako je stečajni dužnik razvrstan kao srednje ili veliko pravno lice u skladu sa zakonom kojim se uređuju kriterijumi za razvrstavanje pravnih lica, podnosilac plana reorganizacije dužan je da plan reorganizacije podnese organu nadležnom za zaštitu konkurencije i organu nadležnom za kontrolu državne pomoći, radi pribavljanja mišljenja da li su predviđene mere u suprotnosti sa zakonom kojim se uređuje zaštita konkurencije i zakonom kojim se uređuje kontrola državne pomoći.~~

~~Ročište za razmatranje predloga plana reorganizacije i glasanje od strane poverilaca ne može biti održano pre donošenja odluke organa nadležnog za zaštitu konkurencije i organa nadležnog za kontrolu državne pomoći iz stava 4. ovog člana.~~

~~Obaveza plaćanja naknade u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita konkurencije nastaje usvajanjem plana reorganizacije.~~

~~Sprovedenje mera predviđenih planom reorganizacije, a naročito izmene u strukturi kapitala stečajnog dužnika i otuđenje ili drugo raspolaganje nepokretnom imovinom koja je evidentirana kao društvena svojina, ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojima se uređuje zaštita društvenog kapitala u preduzećima koja posluju većinskim društvenim kapitalom, odnosno kojima se uređuje zaštita imovine koja je evidentirana kao društvena svojina u zadrugama. Podnosilac plana reorganizacije dužan je da plan reorganizacije, podnese organizaciji iz člana 19. stav 2. ovog zakona istovremeno sa podnošenjem tog plana stečajnom sudu, a ta organizacija u postupku davanja prethodne saglasnosti na plan reorganizacije postupa sa naročitom hitnošću i dužna je da donese akt o davanju prethodne saglasnosti u roku od 15 dana od dana dostavljanja plana reorganizacije. Ročište za razmatranje predloga plana reorganizacije i glasanje od strane poverilaca ne može biti održano pre donošenja akta o davanju prethodne saglasnosti organizacije iz člana 19. stav 2. ovog zakona.~~

SPROVOĐENJE MERA PREDVIĐENIH PLANOM REORGANIZACIJE, A NAROČITO IZMENE U STRUKTURI KAPITALA STEČAJNOG DUŽNIKA I OTUĐENJE ILI DRUGO RASPOLAGANJE NEPOKRETNOM IMOVINOM KOJA JE EVIDENTIRANA KAO DRUŠTVENA SVOJINA, NE MOŽE SE VRŠITI SUPROTNO ODREDBAMA ZAKONA KOJIMA SE UREĐUJE ZAŠTITA DRUŠTVENOG KAPITALA U PREDUZEĆIMA KOJA POSLUJU VEĆINSKIM DRUŠTVENIM KAPITALOM, ODNOSNO KOJIMA SE UREĐUJE ZAŠTITA IMOVINE KOJA JE EVIDENTIRANA KAO DRUŠTVENA SVOJINA U ZADRUGAMA. PODNOSILAC PLANA REORGANIZACIJE DUŽAN JE DA U PRILOGU PLANA REORGANIZACIJE DOSTAVI PRETHODNU SAGLASNOST NA PLAN REORGANIZACIJE, IZDATU OD STRANE ORGANIZACIJE IZ ČLANA 19. STAV 2. OVOG ZAKONA, A TA ORGANIZACIJA U POSTUPKU DAVANJA PRETHODNE SAGLASNOSTI NA PLAN REORGANIZACIJE POSTUPA SA NAROČITOM HITNOŠĆU I DUŽNA JE DA DONESE AKT PO ZAHTEVU ZA DAVANJE PRETHODNE SAGLASNOSTI U ROKU OD 15 DANA OD DANA PRIJEMA ZAHTEVA.

Podnošenje unapred pripremljenog plana reorganizacije

Član 158.

Organizacija koja je posebnim zakonom određena da obavlja poslove stečajnog upravnika iz člana 19. stav 2. ovog zakona ovlašćena je da u ime pravnog lica koje posluje sa većinskim javnim ili društvenim kapitalom podnese unapred pripremljeni plan reorganizacije.

Ukoliko je organizacija iz stava 1. ovog člana podnosilac unapred pripremljenog plana reorganizacije, ne može biti imenovana za nezavisno stručno lice koje će pratiti sprovođenje plana.

Ako stečajni dužnik istovremeno sa podnošenjem predloga za pokretanje stečajnog postupka podnese unapred pripremljen plan reorganizacije u predlogu se mora jasno naznačiti da se predlaže pokretanje stečajnog postupka reorganizacijom, u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

Stečajni dužnik je dužan da uz predlog iz stava 1. ovog člana podnese dokaz o postojanju nekog od stečajnih razloga iz člana 11. ovog zakona.

Stečajni sudija će po službenoj dužnosti ili po primedbi zainteresovanog lica odbaciti predlog za pokretanje stečajnog postupka i predlog unapred pripremljenog plana reorganizacije, ako:

- 1) plan nije u skladu sa zakonom;
- 2) planom nisu obuhvaćeni poverioci koji bi, da su obuhvaćeni planom, mogli da svojim glasanjem utiču na odluku o usvajanju plana;
- 3) je plan nepotpun ili neuredan, a naročito ako nisu poštovane odredbe ovog zakona o ovlašćenim podnosiocima, sadržini i roku za podnošenje plana reorganizacije, a nedostaci se ne mogu otkloniti ili nisu otklonjeni u roku koji je odredio stečajni sudija;
- 4) utvrdi da ne postoji stečajni razlog iz člana 11. ovog zakona.

U slučaju da unapred pripremljen plan reorganizacije sadrži otklonjive nedostatke ili tehničke greške, stečajni sudija može zaključkom naložiti stečajnom dužniku da u roku od osam dana izvrši potrebne ispravke.

Ukoliko stečajni dužnik u ostavljenom roku ne postupi po nalogu suda, stečajni sudija će odbaciti predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

AKO JE PRE DONOŠENJA ODLUKE PO PREDLOGU POVERIOCA ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA STEČAJNI DUŽNIK PODNEO PREDLOG ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA U SKLADU SA UNAPRED PRIPREMLJENIM PLANOM REORGANIZACIJE, STEČAJNI SUDIJA ĆE PRVO REŠAVATI PO PREDLOGU STEČAJNOG DUŽNIKA ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA U SKLADU SA UNAPRED PRIPREMLJENIM PLANOM REORGANIZACIJE.

UKOLIKO JE PREDLOG ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA U SKLADU SA UNAPRED PRIPREMLJENIM PLANOM REORGANIZACIJE PRAVNO SNAŽNO ODBIJEN, ODNOSNO ODBAČEN, STEČAJNI DUŽNIK JE OVLAŠĆEN DA PODNESE NOVI PREDLOG ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA U SKLADU SA UNAPRED PRIPREMLJENIM PLANOM REORGANIZACIJE.

U SLUČAJU DA JE PRE PODNOŠENJA NOVOG PREDLOGA IZ STAVA 9. OVOG ČLANA PROTIV STEČAJNOG DUŽNIKA PODNET PREDLOG ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA OD STRANE POVERIOCA, SUD ĆE PRVO REŠAVATI PO PREDLOGU ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA KOJI JE PODNET OD STRANE POVERIOCA.

Prethodni postupak za utvrđivanje ispunjenosti uslova za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije

Član 159.

Stečajni sudija u roku od tri dana od dana podnošenja urednog predloga iz člana 158. ovog zakona, donosi rešenje o pokretanju prethodnog postupka za ispitivanje ispunjenosti uslova za otvaranje postupka stečaja u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije kojim zakazuje ročište za odlučivanje o predlogu i glasanje o planu na koje poziva sve poznate poverioce.

ROČIŠTE ZA ODLUČIVANJE O PREDLOGU I GLASANJE O PLANU ODRŽAVA SE NAJKASNIJE U ROKU OD 90 DANA OD DANA DONOŠENJA REŠENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA.

~~Rešenje o pokretanju prethodnog postupka za ispitivanje ispunjenosti uslova za otvaranje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije~~ REŠENJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, ZAJEDNO SA TEKSTOM

UNAPRED PRIPREMLJENOG PLANA REORGANIZACIJE, dostavlja se ovlašćenoj organizaciji i organizaciji nadležnoj za vođenje registra privrednih subjekata, radi objavljivanja, odnosno evidentiranja.

Oglas o pokretanju prethodnog postupka za ispitivanje ispunjenosti uslova za otvaranje postupka stečaja u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije, izrađuje stečajni sudija odmah po donošenju rešenja iz stava 1. ovog člana.

~~Oglas iz stava 2. IZ STAVA 4. ovog člana objavljuje se na oglasnoj i elektronskoj oglasnoj tabli suda i u „Službenom glasniku Republike Srbije”, kao i u jednom visokotiražnom dnevnom listu koji se distribuira, na celoj teritoriji Republike Srbije. Troškove objavljivanja oglasa kao i druge troškove prethodnog postupka iz stava 1. ovog člana dužan je da predujmi predlagač u iznosu koji odredi sud, a u roku od tri dana od dana dobijanja sudskog naloga.~~

U slučaju da predlagač ne uplati predujam u roku iz ~~stava 3. IZ STAVA 5. ovog člana~~, stečajni sudija obustaviće prethodni postupak i predlog odbaciti.

~~Oglas iz stava 2. IZ STAVA 4. ovog člana~~, uz podatke iz rešenja o pokretanju prethodnog postupka, mora da sadrži i:

1) obaveštenje poveriocima o tome gde i kada mogu izvršiti uvid u predlog unapred pripremljenog plana reorganizacije;

~~2) poziv zainteresovanim licima da sve primedbe na predlog unapred pripremljenog plana reorganizacije kojima osporavaju sadržinu unapred pripremljenog plana reorganizacije, a naročito osnov ili visinu planom obuhvaćenih potraživanja, dostave stečajnom dužniku i nadležnom sudu u roku od 15 dana od dana objavljivanja oglasa u „Službenom glasniku Republike Srbije”. Predlagač plana je u obavezi da odgovor na primedbe dostavi nadležnom sudu u roku od osam dana od dana prijema primedbe u sudu.~~

2) POZIV ZAINTERESOVANIM LICIMA DA SVE PRIMEDBE NA PREDLOG UNAPRED PRIPREMLJENOG PLANA REORGANIZACIJE KOJIMA OSPORAVAJU SADRŽINU UNAPRED PRIPREMLJENOG PLANA REORGANIZACIJE ILI OSNOV ILI VISINU PLANOM OBUHVAĆENIH POTRAŽIVANJA, DOSTAVE NADLEŽNOM SUDU U ROKU OD 15 DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA OGLASA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE”.

Stečajni sudija može naložiti podnosiocu predloga da oglas ~~iz stava 2. IZ STAVA 4. ovog člana~~ objavi i u drugim domaćim i međunarodnim sredstvima informisanja.

Ročište za glasanje o unapred pripremljenom planu reorganizacije ne može se održati pre isteka roka od ~~30 dana od dana objavljivanja oglasa iz stava 3. ovog člana~~ 60 DANA OD POKRETANJA POSTUPKA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA.

~~Tokom prethodnog postupka iz stava 1. ovog člana, stečajni sudija može, na zahtev zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti, imenovati privremenog stečajnog upravnika ili angažovati druga stručna lica u cilju utvrđivanja tačnosti podataka iz unapred pripremljenog plana. Privremeni stečajni upravnik obavlja poslove određene rešenjem o njegovom imenovanju. Troškove angažovanja upravnika i stručnog lica snosi podnosilac predloga.~~

Na predlog podnosioca plana stečajni sudija u roku od pet dana od dana podnošenja predloga može odrediti zabranu izvršenja na obezbeđenoj i neobezbeđenoj imovini stečajnog dužnika koja može da važi najduže šest meseci i ne može se ponovo odrediti u istom postupku.

Protiv rešenja iz st. 8. i 9. ovog člana nije dozvoljena žalba.

~~Tokom prethodnog postupka iz stava 1. ovog člana stečajni sudija može zakazati ročište za rešavanje o zahtevu za određivanje mere zabrane izvršenja i namirenja, za angažovanje privremenog stečajnog upravnika, odnosno za razmatranje drugih pitanja u vezi sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.~~

U slučaju da nisu ispunjeni uslovi za otvaranje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije propisani ovim zakonom stečajni sudija

~~odbacuje predlog za pokretanje postupka, a najkasnije pet dana pre održavanja ročišta za glasanje o unapred pripremljenom planu reorganizacije.~~

PRIMEDBE NA UNAPRED PRIPREMLJENI
PLAN REORGANIZACIJE I IZMENE PLANA

ČLAN 159A

PRIMEDBE ZAINTERESOVANIH LICA DOSTAVLJENE SUDU PO ISTEKU ROKA IZ ČLANA 159. STAV 7. TAČKA 2) OVOG ZAKONA NEĆE BITI UZETE U RAZMATRANJE OD STRANE SUDA.

PREDLAGAČ PLANA JE U OBAVEZI DA ODGOVOR NA PRIMEDBE DOSTAVI NADLEŽNOM SUDU U ROKU OD 15 DANA OD ISTEKA ROKA IZ ČLANA 159. STAV 7. TAČKA 2) OVOG ZAKONA.

ODGOVORI NA PRIMEDBE DOSTAVLJENI SUDU PO ISTEKU ROKA IZ STAVA 2. OVOG ČLANA NEĆE BITI UZETI U RAZMATRANJE OD STRANE SUDA.

PREDLAGAČ MOŽE, U ROKU IZ STAVA 2. OVOG ČLANA, SAMO JEDNOM IZVRŠITI IZMENU PLANA REORGANIZACIJE (U OBLIKU PREČIŠĆENOG TEKSTA), SA JASNOM NAZNAKOM DA JE U PITANJU IZMENJENI PLAN.

U SLUČAJU DA PREDLAGAČ SUDU DOSTAVI IZMENJENI PLAN U SKLADU SA STAVOM 4. OVOG ČLANA, POSTUPAK ĆE SE NASTAVITI PO TAKO IZMENJENOM PLANU, PRI ČEMU:

1) PREDLAGAČ NIJE U OBAVEZI DA UZ IZMENJENI PLAN SUDU DOSTAVLJA IZJAVE VEĆINSKIH POVERILACA IZ STAVA 156. STAV 4. TAČKA 2) OVOG ZAKONA;

2) SUD JE DUŽAN DA SASTAVI I OBJAVI OGLAS O ODRŽAVANJU ROČIŠTA ZA ODLUČIVANJE O PREDLOGU I GLASANJE O PLANU U SKLADU SA ČLANOM 159. ST. 4-9. OVOG ZAKONA.

PROVERA TAČNOSTI PODATAKA IZ PLANA I MERA OBEZBEĐENJA

ČLAN 159B

TOKOM PRETHODNOG POSTUPKA IZ ČLANA 159. STAV 1. OVOG ZAKONA STEČAJNI SUDIJA MOŽE, NA ZAHTEV ZAINTERESOVANOG LICA ILI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, ANGAŽOVATI OVLAŠĆENA STRUČNA LICA (PROCENITELJE, VEŠTAKE ILI REVIZORE) U CILJU UTVRĐIVANJA TAČNOSTI PODATAKA IZ UNAPRED PRIPREMLJENOG PLANA REORGANIZACIJE. TROŠKOVI ANGAŽOVANJA STRUČNOG LICA PREDSTAVLJAJU TROŠKOVE PRETHODNOG POSTUPKA.

STRUČNO LICE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA DUŽNO JE DA SVOJE IZJAŠNJENJE DOSTAVI SUDU NAJKASNIJE OSAM DANA PRE ODRŽAVANJA ROČIŠTA ZA RASPRAVLJANJE I GLASANJE O PLANU REORGANIZACIJE.

NA PREDLOG PODNOSIOCA PLANA ILI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, STEČAJNI SUDIJA TOKOM PRETHODNOG POSTUPKA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA MOŽE ODREDITI MERU SPREČAVANJA PROMENE FINANSIJSKOG I IMOVINSKOG POLOŽAJA STEČAJNOG DUŽNIKA, KOJA OBUHVATA:

1) IMENOVANJE PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA;

2) ZABRANU PLAĆANJA SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA AKO RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA NISU BLOKIRANI, BEZ PRETHODNE SAGLASNOSTI STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA, ODNOSNO DOZVOLU PLAĆANJA SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA UZ SAGLASNOST STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA, AKO SU U TRENUTKU DONOŠENJA REŠENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA BLOKIRANI RADI IZVRŠENJA OSNOVA I NALOGA ZA

PRINUDNU NAPLATU KOD ORGANIZACIJE KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE;

3) ZABRANU RASPOLAGANJA IMOVINOM STEČAJNOG DUŽNIKA BEZ PRETHODNE SAGLASNOSTI STEČAJNOG SUDIJE ILI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA;

4) ZABRANU ODREĐIVANJA I SPROVOĐENJA IZVRŠENJA ILI POKRETANJA POSTUPKA VANSUDSKOG NAMIRENJA PREMA STEČAJNOM DUŽNIKU;

5) ZABRANU ORGANIZACIJI KOJA SPROVODI PRINUDNU NAPLATU DA SPROVODI NALOGE ZA PRINUDNU NAPLATU SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA.

U SLUČAJU POVREDE ZABRANE RASPOLAGANJA IZ STAVA 3. TAČKA 3) OVOG ČLANA, SHODNO SE PRIMENJUJU ODREDBE OVOG ZAKONA O PRAVNIM POSLEDICAMA POVREDE ZABRANE RASPOLAGANJA POSLE OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA.

MERA OBEZBEĐENJA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA VAŽI DO PRAVOSNAŽNOG OKONČANJA PRETHODNOG POSTUPKA IZ ČLANA 159. STAV 1. OVOG ZAKONA, A NAJDUŽE ŠEST MESECI I NE MOŽE SE PONOVO ODREDITI U ISTOM POSTUPKU, A STEČAJNI SUDIJA MOŽE UKINUTI OVU MERU I PRE ISTEKA TOG ROKA.

AKO ODREDI MERU IZ STAVA 3. OVOG ČLANA, STEČAJNI SUDIJA REŠENJEM ODREĐUJE ZA KOJE NAMENE SE MOGU VRŠITI PLAĆANJA SA RAČUNA STEČAJNOG DUŽNIKA UZ SAGLASNOST STEČAJNOG SUDIJE.

RAČUNI STEČAJNOG DUŽNIKA KOJI SU NA DAN PODNOŠENJA PREDLOGA IZ ČLANA 158. OVOG ZAKONA BLOKIRANI RADI IZVRŠENJA OSNOVA I NALOGA ZA PRINUDNU NAPLATU KOD ORGANIZACIJE KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE ILI SU BLOKIRANI TOKOM TRAJANJA PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA OSTAJU BLOKIRANI I DALJE DO OKONČANJA PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA, OSIM AKO STEČAJNI DUŽNIK IZMIRI SVE DOSPELE OBAVEZE NA OSNOVU KOJIH SU OVI RAČUNI BLOKIRANI.

REŠENJE KOJIM JE ODREĐENA MERA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA ISTOG DANA SE DOSTAVLJA ORGANIZACIJI KOJA SPROVODI POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE, KOJA O TOME BEZ ODLAGANJA OBAVEŠTAVA SVE POSLOVNE BANKE, RADI SPREČAVANJA PRENOSA SREDSTAVA I DRUGIH TRANSAKCIJA STEČAJNOG DUŽNIKA, ODNOSNO KAKO BI SE OMOGUĆILA PLAĆANJA U SKLADU SA STAVOM 3. OVOG ČLANA.

RADI ODLUČIVANJA PO PREDLOGU ZA ODREĐIVANJE MERE OBEZBEĐENJA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA STEČAJNI SUDIJA MOŽE ZAKAZATI I ODRŽATI POSEBNO ROČIŠTE.

Ročište za odlučivanje o predlogu za pokretanje postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije

Član 160.

Za potrebe glasanja o unapred pripremljenom planu reorganizacije smatra se da su sve obaveze stečajnog dužnika nastale pre podnošenja unapred pripremljenog plana reorganizacije dospеле na dan održavanja ročišta o glasanju za plan.

~~Stečajni sudija će, na zahtev zainteresovanog lica ili po predlogu privremenog stečajnog upravnika, izvršiti procenu visine potraživanja za potrebe glasanja. Procena visine potraživanja za potrebe glasanja vrši se preko ovlašćenog stručnog lica (procenitelja) i ne može biti starija od 12 meseci.~~

STEČAJNI SUDIJA NA ZAHTEV ZAINTERESOVANOG LICA MOŽE IZVRŠITI PROCENU VISINE POTRAŽIVANJA ZA POTREBE GLASANJA, AKO TO LICE DOSTAVI DOKAZE DA VISINA POTRAŽIVANJA NAVEDENA U UNAPRED PRIPREMLJENOM PLANU REORGANIZACIJE NIJE TAČNA.

~~Ako od utvrđenog datuma stanja poslovnih knjiga u vanrednom izveštaju revizora iz člana 156. stav 4. tačka 5) ovog zakona do datuma održavanja ročišta protekne više od devet meseci, stečajni sudija će po službenoj dužnosti naložiti privremenom stečajnom upravniku ili drugom stručnom licu angažovanom u cilju utvrđivanja tačnosti podataka da dostavi novi vanredni izveštaj, izrađen od strane drugog nezavisnog revizora, sa stanjem na poslednji dan meseca koji prethodi mesecu u kojem je dat taj nalog.~~

Ako se unapred pripremljeni plan reorganizacije na ročištu usvoji, stečajni sudija će rešenjem istovremeno otvoriti stečajni postupak, potvrditi usvajanje unapred pripremljenog plana reorganizacije i obustaviti stečajni postupak.

Ako se na ročištu ne usvoji unapred pripremljen plan reorganizacije stečajni sudija rešenjem odbija predlog za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

~~Ako je podnosilac plana izdejstvovao meru zabrane izvršenja iz člana 159. stav 9. ovog zakona dovođenjem stečajnog sudije u zabludu tako što je prikazao netačne podatke o svojim dugovanjima, odnosno propustio da navede podatke od značaja za odluku suda, podnosilac predloga je u obavezi da naknadi štetu koja je poveriocima prouzrokovana takvom zabranom.~~

Odredbe ovog zakona kojima se uređuju reorganizacija i plan reorganizacije, osim odredaba čl. 161. do 164. ČL. 161. - 164B ovog zakona, primenjuju se i na postupak stečaja PRETHODNI POSTUPAK STEČAJA pokrenut u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije, osim ako je ovim zakonom drugačije propisano. Troškove sačinjavanja i podnošenja unapred pripremljenog plana reorganizacije, KAO I TROŠKOVE PRETHODNOG POSTUPKA STEČAJA, snosi predlagač plana reorganizacije.

Obaveze nastale od dana podnošenja unapred pripremljenog plana reorganizacije do dana održavanja ročišta za odlučivanje o predlogu, u slučaju usvajanja plana, smatraju se troškom stečajnog postupka, ako planom reorganizacije nije drugačije predviđeno.

Ministar bliže propisuje način sprovođenja reorganizacije po unapred pripremljenom planu reorganizacije i sadržinu plana.

Podnosilac plana i troškovi podnošenja plana reorganizacije

Član 161.

Plan reorganizacije, mogu podneti ~~stečajni dužnik, stečajni upravnik, razlučni poverioci koji imaju najmanje 30% obezbeđenih potraživanja u odnosu na ukupna potraživanja prema stečajnom dužniku, stečajni poverioci koji imaju najmanje 30% neobezbeđenih potraživanja u odnosu na ukupna potraživanja prema stečajnom dužniku, kao i lica koja su vlasnici najmanje 30% kapitala stečajnog dužnika.~~, AKO NA PRVOM POVERILAČKOM ROČIŠTU NIJE DONETO REŠENJE O BANKROTSTVU.

U SLUČAJU DA PREDLAGAČ PLANA REORGANIZACIJE NIJE STEČAJNI UPRAVNIK, STEČAJNI UPRAVNIK IMA OBAVEZU DA AKTIVNO SARADUJE SA OVLAŠĆENIM PREDLAGAČEM I DA MU PRUŽI PODATKE O IMOVINI I OBAVEZAMA STEČAJNOG DUŽNIKA, KAO I SVE DRUGE PODATKE OD ZNAČAJA ZA PRIPREMU PLANA REORGANIZACIJE STEČAJNOG DUŽNIKA.

Troškove sačinjavanja i podnošenja plana reorganizacije snosi predlagač plana reorganizacije. Troškovi u vezi sa sačinjavanjem i podnošenjem plana reorganizacije, koji ~~predlože stečajni upravnik ili stečajni dužnik~~ KOJI PREDLOŽI STEČAJNI UPRAVNIK, predstavljaju trošak stečajnog postupka.

Rok za podnošenje plana

Član 162.

Plan reorganizacije podnosi se stečajnom sudiji najkasnije 90 dana od dana otvaranja stečajnog postupka.

~~Ako je u roku iz stava 1. ovog člana podnet obrazloženi predlog za produženje tog roka, stečajni sudija može rok iz stava 1. ovog člana da produži najviše za 60 dana.~~

~~Ako u roku za podnošenje plana reorganizacije ovlašćeni predlagač zatraži dodatni rok za izmenu podnetog plana reorganizacije, stečajni sudija može, uz saglasnost odbora poverilaca, da odobri dodatni rok od najviše 60 dana.~~

Odbacivanje predloga plana reorganizacije UTVRĐIVANJE TAČNOSTI PODATAKA, IZMENA I ODBACIVANJE PREDLOGA PLANA REORGANIZACIJE

Član 163.

Stečajni sudija može po službenoj dužnosti ili na predlog zainteresovanog lica naložiti stečajnom upravniku ili drugim stručnim licima koje je angažovao da utvrde tačnost podataka iz predloga plana reorganizacije. Troškove nastale po tom osnovu snosi podnosilac predloga plana reorganizacije.

PREDLAGAČ JE OVLAŠĆEN DA U ISTOM STEČAJNOM POSTUPKU, PO PRIJEMU PRIMEDABA POVERILACA I U ROKU IZ ČLANA 164A STAV 2. OVOG ZAKONA, SAMO JEDNOM IZVRŠI IZMENU PLANA REORGANIZACIJE (U OBLIKU PREČIŠĆENOG TEKSTA), SA JASNOM NAZNAKOM DA JE U PITANJU IZMENJENI PLAN.

Stečajni sudija će po službenoj dužnosti ili na predlog zainteresovanog lica u roku od osam dana odbaciti predlog plana reorganizacije ako:

- 1) nisu poštovane odredbe ovog zakona o ovlašćenim podnosiocima, sadržini i roku za podnošenje plana reorganizacije, a nedostaci se ne mogu otkloniti ili nisu otklonjeni u primerenom roku koji je odredio stečajni sudija;
- 2) ako plan nije u skladu sa drugim propisom;
- 3) **PLANOM NISU OBUHVAĆENI POVERIOCI KOJI BI, DA SU OBUHVAĆENI PLANOM, MOGLI DA SVOJIM GLASANJEM UTIČU NA ODLUKU O USVAJANJU PLANA.**

Protiv rešenja kojim se odbacuje plan reorganizacije žalbu može izjaviti samo ~~podnosilac~~ **PREDLAGAČ** plana.

Rasprava o planu reorganizacije

Član 164.

~~Stečajni sudija održava ročište za razmatranje predloga plana reorganizacije i glasanje od strane poverilaca u roku od 20 dana od dana podnošenja predloga plana reorganizacije, osim u slučaju iz člana 157. stav 3. ovog zakona kada se ročište održava u roku od 20 dana od dana prijema odluke organa nadležnog za zaštitu konkurencije u sudu.~~

~~Sud ili predlagač plana, na način koji odobri sud, dostavlja obaveštenje o zakazivanju ročišta stečajnom dužniku, stečajnom upravniku, svim poveriocima obuhvaćenim planom, osnivačima, odnosno članovima ili akcionarima stečajnog dužnika, kao i svim drugim zainteresovanim licima najkasnije 15 dana pre dana održavanja ročišta. Uz obaveštenje iz stava 2. ovog člana dostavlja se i plan reorganizacije, ili se tim licima na drugi način omogućava dostupnost planu reorganizacije najkasnije 15 dana pre dana održavanja ročišta.~~

~~Plan reorganizacije i svaka izmena prvobitno predloženog plana sud bez odlaganja dostavlja registru privrednih subjekata, odnosno drugom odgovarajućem registru radi~~

~~objavljivanja na internet strani tog registra najkasnije narednog dana od dana prijema.~~

~~Sud oglašava obaveštenje o ročištu za razmatranje plana reorganizacije i glasanju od strane poverilaca, odnosno rešenje iz člana 159. ovog zakona, u „Službenom glasniku Republike Srbije” i u dva visokotiražna lista koji se distribuiraju na celoj teritoriji Republike Srbije. U obaveštenju se navodi ime stečajnog dužnika, ime lica koje predlaže plan, dan i mesto održavanja ročišta i postupak glasanja, kao i način na koji se sva lica mogu upoznati sa sadržinom plana.~~

ZAKAZIVANJE I OGLAŠAVANJE ROČIŠTA ZA RAZMATRANJE I GLASANJE O PLANU REORGANIZACIJE

ČLAN 164.

STEČAJNI SUDIJA ZAKAZUJE I ODRŽAVA ROČIŠTE ZA RAZMATRANJE PREDLOGA PLANA REORGANIZACIJE I GLASANJE OD STRANE POVERILACA U ROKU OD 90 DANA OD DANA PODNOŠENJA PREDLOGA PLANA REORGANIZACIJE.

PLAN REORGANIZACIJE SUD, BEZ ODLAGANJA, DOSTAVLJA REGISTRU PRIVREDNIH SUBJEKATA, KAO I DRUGOM ODGOVARAJUĆEM REGISTRU RADI OBJAVLJIVANJA NA INTERNET STRANI TOG REGISTRA.

OGLAS O ROČIŠTU ZA RAZMATRANJE PLANA REORGANIZACIJE I GLASANJE OD STRANE POVERILACA SUD OBJAVLJUJE NA OGLASNOJ I ELEKTRONSKOJ OGLASNOJ TABLI SUDA, U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE” I U JEDNOM VISOKOTIRAŽNOM LISTU KOJI SE DISTRIBUIRA NA CELOJ TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE.

U OGLASU SE NAVODI POSLOVNO IME I MATIČNI BROJ STEČAJNOG DUŽNIKA, IME, ODNOSNO POSLOVNO IME PREDLAGAČA, DAN I MESTO ODRŽAVANJA ROČIŠTA I POSTUPAK GLASANJA, KAO I NAČIN NA KOJI SE SVA ZAINTERESOVANA LICA MOGU UPOZNATI SA SADRŽINOM PLANA.

OGLAS IZ STAVA 3. OVOG ČLANA MORA DA SADRŽI I POZIV ZAINTERESOVANIM LICIMA DA SVE PRIMEDBE NA PREDLOG PLANA REORGANIZACIJE KOJIMA OSPORAVAJU SADRŽINU PLANA REORGANIZACIJE ILI OSNOV ILI VISINU PLANOM OBUHVAĆENIH POTRAŽIVANJA DOSTAVE NADLEŽNOM SUDU U ROKU OD 15 DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA OGLASA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE”.

STEČAJNI SUDIJA MOŽE NALOŽITI PODNOSIOCU PREDLOGA DA OGLAS IZ STAVA 3. OVOG ČLANA OBJAVI I U DRUGIM DOMAĆIM I MEĐUNARODNIM SREDSTVIMA INFORMISANJA.

PRIMEDBE NA PLAN I IZMENE PLANA REORGANIZACIJE

ČLAN 164A

PRIMEDBE ZAINTERESOVANIH LICA DOSTAVLJENE SUDU PO ISTEKU ROKA IZ ČLANA 164. STAV 5. OVOG ZAKONA NEĆE BITI UZETE U RAZMATRANJE OD STRANE SUDA.

PREDLAGAČ PLANA JE U OBAVEZI DA ODGOVOR NA PRIMEDBE ZAINTERESOVANIH LICA DOSTAVI SUDU U ROKU OD 15 DANA OD ISTEKA ROKA IZ ČLANA 164. STAV 5. OVOG ZAKONA.

ODGOVORI NA PRIMEDBE DOSTAVLJENI PO ISTEKU ROKA IZ STAVA 2. OVOG ČLANA NEĆE BITI UZETI U RAZMATRANJE OD STRANE SUDA.

ROČIŠTE ZA GLASANJE O PLANU REORGANIZACIJE NE MOŽE SE ODRŽATI PRE ISTEKA ROKA OD 60 DANA OD DANA PODNOŠENJA PLANA REORGANIZACIJE SUDU.

U SLUČAJU DA PREDLAGAČ SUDU DOSTAVI IZMENJENI PLAN REORGANIZACIJE U SKLADU SA ČLANOM 163. STAV 2. OVOG ZAKONA, POSTUPAK ĆE SE NASTAVITI PO TAKO IZMENJENOM PLANU, PRI ĆEMU JE SUD DUŽAN DA SASTAVI I OBJAVI OGLAS O ODRŽAVANJU ROČIŠTA ZA ODLUČIVANJE O PREDLOGU I GLASANJE O PLANU U SKLADU SA ČLANOM 164. ST. 3-6. OVOG ZAKONA.

IZMENJENI PLAN REORGANIZACIJE SUD BEZ ODLAGANJA DOSTAVLJA REGISTRU PRIVREDNIH SUBJEKATA, ODNOSNO DRUGOM ODGOVARAJUĆEM REGISTRU RADI OBJAVLJIVANJA NA INTERNET STRANI TOG REGISTRA.

Glasanje i usvajanje PRAVO GLASA I KLASSE POVERILACA

Član 165.

Pravo glasa imaju svi poverioci srazmerno visini njihovih potraživanja. U slučaju kada je potraživanje osporeno ili neispitano stečajni sudija će izvršiti procenu visine potraživanja u svrhu glasanja.

Kada se glasanje obavlja pismenim putem, sudu se moraju podneti glasački listići sa overenim potpisom ovlašćenog lica.

Glasanje se vrši u okviru klasa poverilaca. Potraživanja poverilaca dele se najmanje na klase po osnovu njihovih razlučnih prava i prava prioriteta njihovih potraživanja prema isplatnim redovima.

Za svrhu ostvarivanja prava glasa razlučnih poverilaca stečajni sudija vrši procenu verovatnoće namirenja njihovog potraživanja iz opterećene imovine.

~~Razlučni poverilac je ovlašćen da sudu za potrebe procene iz stava 4. ovog člana dostavi procenu vrednosti opterećene imovine izrađenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja). Sud može privremenom stečajnom upravniku naložiti i pribavljanje nove procene vrednosti te imovine od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja) angažovanog od strane privremenog stečajnog upravnika o trošku predlagača plana. Za iznos potraživanja koji stečajni sudija proceni, na osnovu savesne i obrazložene ocene svih dostavljenih procena i izjašnjenja privremenog stečajnog upravnika da se razlučni poverioci ne mogu namiriti iz opterećene imovine, razlučni poverioci ostvaruju pravo glasa u okviru klase potraživanja stečajnih poverilaca u koje je razvrstano njihovo potraživanje.~~

RAZLUČNI POVERILAC, ODNOSNO DRUGO ZAINTERESOVANO LICE, OVLAŠĆEN JE DA SUDU ZA POTREBE PROCENE IZ STAVA 4. OVOG ČLANA DOSTAVI PROCENU VREDNOSTI OPTEREĆENE IMOVINE IZRAĐENU OD STRANE OVLAŠĆENOG STRUČNOG LICA (PROCENITELJA). AKO JE SUDU DOSTAVLJENA SAMO JEDNA PROCENA, STEČAJNI SUDIJA ĆE PROCENU VEROVATNOĆE NAMIRENJA RAZLUČNOG POTRAŽIVANJA IZ OPTEREĆENE IMOVINE UTVRDITI NA OSNOVU TE PROCENE. U SLUČAJU SUMNJE U DOSTAVLJENU PROCENU, STEČAJNI SUDIJA MOŽE NALOŽITI DA SE ANGAŽUJE DRUGO OVLAŠĆENO STRUČNO LICE (PROCENITELJ), KOJI ĆE IZVRŠITI NOVU PROCENU. ZA IZNOS POTRAŽIVANJA KOJI STEČAJNI SUDIJA PROCENI, NA OSNOVU OBRAZLOŽENE OCENE SVIH DOSTAVLJENIH PROCENA, DA SE RAZLUČNI POVERIOCI NE MOGU NAMIRITI IZ OPTEREĆENE IMOVINE, RAZLUČNI POVERIOCI OSTVARUJU PRAVO GLASA U OKVIRU

KLASE POTRAŽIVANJA U KOJU BI NJIHOVO POTRAŽIVANJE BILO RAZVRSTANO DA NE POSTOJI PREDMETNO OBEZBEĐENJE.

Stečajni sudija može naložiti ili odobriti formiranje jedne ili više dodatnih klasa u sledećim slučajevima:

- 1) ako su stvarne i suštinske karakteristike potraživanja takve da je opravdano formiranje posebne klase;
- 2) ako su sva potraživanja u okviru predložene posebne klase u značajnoj meri slična, izuzimajući klase formirane iz administrativnih razloga u skladu sa stavom 6. ovog člana.

Lica povezana sa stečajnim dužnikom, u smislu ovog zakona, osim lica koja se u okviru svoje redovne delatnosti bave davanjem kredita, čine posebnu klasu poverilaca i ne glasaju o planu reorganizacije. U slučaju plana reorganizacije podnetog u stečajnom postupku, potraživanja povezanih lica namiruju se na isti način i pod istim uslovima kao potraživanja iz klase stečajnih poverilaca prema isplatnom redu u koje je razvrstano njihovo potraživanje.

Posebna administrativna klasa potraživanja može biti formirana iz administrativnih razloga ako postoji više od 200- 100 potraživanja čiji iznosi pojedinačno ne prelaze 20.000 50.000 dinara, pod uslovom da sud odobri formiranje takve klase. Potraživanja iz administrativne klase mogu biti izmirena po ubrzanoj proceduri ako je potrebno umanjiti administrativno opterećenje koje je svojstveno velikom broju malih potraživanja i ako je očigledno da će biti dovoljno raspoloživih sredstava za PRETHODNU isplatu potraživanja iz klasa koje su formirane u okviru prvog i drugog isplatnog reda.

~~Pre početka glasanja, sud obaveštava sve prisutne na ročištu o rezultatima glasanja pismenim putem (glasanje u odsustvu).~~

~~Plan reorganizacije se smatra usvojenim u jednoj klasi poverilaca ako su za plan reorganizacije glasali poverioci koji imaju običnu većinu potraživanja od ukupnih potraživanja poverilaca u toj klasi.~~

~~Klasa poverilaca čija potraživanja prema planu reorganizacije treba da budu u potpunosti izmirena pre početka primene plana reorganizacije ne glasa za plan reorganizacije, odnosno smatra se da je plan reorganizacije u toj klasi usvojen.~~

~~Plan reorganizacije se smatra usvojenim ako ga na propisani način prihvate sve klase i ako je u skladu sa odredbama ovog zakona.~~

~~Danom početka primene plana reorganizacije smatra se dan određen planom reorganizacije, s tim da taj dan ne može biti pre dana pravnosnažnosti rešenja o potvrđivanju plana reorganizacije, niti po isteku roka od 15 dana od dana pravnosnažnosti tog rešenja.~~

~~Ako se podnese više od jednog plana reorganizacije o njima se glasa po redosledu podnošenja, a usvojenim se smatra plan reorganizacije koji je prvi izglasan.~~

~~Ako plan reorganizacije, osim plana iz člana 158. ovog zakona, ne dobije potreban broj glasova, stečajni sudija može odobriti predlagaču plana reorganizacije da najduže u daljem roku od 30 dana podnese izmenjeni plan reorganizacije i zakazati ročište u skladu sa ovim zakonom. Ako se ne usvoji ni tako izmenjeni plan reorganizacije, nad stečajnim dužnikom se sprovodi bankrotstvo.~~

GLASANJE I USVAJANJE PLANA REORGANIZACIJE

ČLAN 165A

PRE POČETKA GLASANJA, SUD OBAVEŠTAVA SVE PRISUTNE NA ROČIŠTU O REZULTATIMA GLASANJA PISMENIM PUTEM (GLASANJE U ODSUSTVU).

PLAN REORGANIZACIJE SE SMATRA USVOJENIM U JEDNOJ KLASI POVERILACA AKO SU ZA PLAN REORGANIZACIJE GLASALI POVERIOCI KOJI IMAJU OBIČNU VEĆINU POTRAŽIVANJA OD UKUPNIH POTRAŽIVANJA POVERILACA U TOJ KLASI.

KLASA POVERILACA ČIJA POTRAŽIVANJA PREMA PLANU REORGANIZACIJE TREBA DA BUDU U POTPUNOSTI IZMIRENA U NOVCU PRE POČETKA PRIMENE PLANA REORGANIZACIJE NE GLASA ZA PLAN REORGANIZACIJE, ODNOSNO SMATRA SE DA JE PLAN REORGANIZACIJE U TOJ KLASI USVOJEN.

PLAN REORGANIZACIJE SE SMATRA USVOJENIM AKO GA NA PROPISANI NAČIN PRIHVATE SVE KLASSE KOJE GLASAJU O PLANU I AKO JE U SKLADU SA ODREDBAMA OVOG ZAKONA.

DANOM POČETKA PRIMENE PLANA REORGANIZACIJE SMATRA SE DAN ODREĐEN PLANOM REORGANIZACIJE, S TIM DA TAJ DAN NE MOŽE NASTUPITI PRE DANA PRAVOSNAŽNOSTI REŠENJA O POTVRĐIVANJU PLANA REORGANIZACIJE, NITI PO ISTEKU ROKA OD 30 DANA OD DANA PRAVOSNAŽNOSTI TOG REŠENJA.

AKO SE U STEČAJNOM POSTUPKU PODNESE VIŠE OD JEDNOG PLANA REORGANIZACIJE, O NJIMA SE GLASA PO REDOSLEDU PODNOŠENJA, A USVOJENIM SE SMATRA PLAN REORGANIZACIJE KOJI JE PRVI IZGLASAN.

AKO PLAN REORGANIZACIJE, OSIM PLANA IZ ČLANA 158. OVOG ZAKONA, NE DOBIJE POTREBAN BROJ GLASOVA, NAD STEČAJNIM DUŽNIKOM SPROVODI SE BANKROTSTVO.

Pravne posledice potvrđivanja plana

Član 167.

Po donošenju rešenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije, sva potraživanja i prava poverilaca i drugih lica i obaveze stečajnog dužnika određene planom reorganizacije uređuju se isključivo prema uslovima iz plana reorganizacije. Usvojeni plan reorganizacije je izvršna isprava i smatra se novim ugovorom za izmirenje potraživanja koja su u njemu navedena.

Poslovi i radnje koje preduzima stečajni dužnik moraju biti u skladu sa usvojenim planom reorganizacije.

Stečajni dužnik je dužan da preduzme sve mere propisane usvojenim planom reorganizacije.

~~Donošenjem rešenja PRAVOSNAŽNOŠĆU REŠENJA o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije U STEČAJU, prestaju sve posledice otvaranja stečajnog postupka, a u nazivu stečajnog dužnika briše se oznaka „u stečaju”.~~

~~Ako je unapred pripremljenim planom reorganizacije obuhvaćeno nepostojeće potraživanje ili potraživanje u iznosu koji je veći od stvarno postojećeg potraživanja, stečajni dužnik, poverioci obuhvaćeni usvojenim planom, kao i poverioci čija su potraživanja nastala pre usvajanja plana, a koji nisu obuhvaćeni planom, mogu u roku od godinu dana od dana donošenja rešenja o potvrđivanju usvajanja unapred pripremljenog plana reorganizacije tužbom, protivtužbom ili isticanjem prigovora u parnici osporiti takvo potraživanje. Na preduzimanje radnji osporavanja potraživanja iz unapred pripremljenog plana reorganizacije i dejstva takvog osporavanja shodno se primenjuju odredbe ovog zakona o preduzimanju radnji pobijanja i dejstvu pobijanja.~~

STEČAJNI DUŽNIK JE OVLAŠĆEN DA PRE ILI NAKON ISTEKA ROKA ZA SPROVOĐENJE PLANA REORGANIZACIJE PODNESE PREDLOG ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA U SKLADU SA UNAPRED PRIPREMLJENIM PLANOM REORGANIZACIJE, POD USLOVIMA PROPISANIM OVIM ZAKONOM.

~~Izuzetak od primene propisa o hartijama od vrednosti~~
IZUZETAK OD PRIMENE DRUGIH PROPISA

Član 170.

Na hartije od vrednosti koje se učesnicima u reorganizaciji izdaju ili poništavaju u skladu sa usvojenim planom reorganizacije ne primenjuju se propisi o hartijama od vrednosti u delu koji se odnosi na izdavanje ~~hartija od vrednosti~~ PROSPEKTA i propisi o preuzimanju akcionarskih društava, kao i propisi kojima se uređuju privredna društva u delu koji se odnosi na poništavanje akcija I ZAŠTITU POVERILACA U SLUČAJU SMANJENJA OSNOVNOG KAPŠITALA.

Nepostupanje po usvojenom planu i prevaran i nezakonit
plan kao stečajni razlog

Član 173.

Poverioci obuhvaćeni usvojenim planom, kao i poverioci čija su potraživanja nastala pre usvajanja plana a nisu obuhvaćeni planom, mogu podneti predlog za pokretanje stečajnog postupka i u slučaju da:

- 1) je plan reorganizacije izdejtvovan na prevaran ili nezakonit način;
- 2) stečajni dužnik ne postupa po planu ili postupa suprotno planu reorganizacije ILI AKO JE TAKVO POSTUPANJE, ODNOSNO NEPOSTUPANJE PLANOM REORGANIZACIJE UTVRĐENO KAO STEČAJNI RAZLOG, ako se time bitno ugrožava sprovođenje plana reorganizacije.

Smatra se da je sprovođenje plana bitno ugroženo u smislu stava 1. tačka 2) ovog člana ako je usled nepostupanja po planu ili postupanja suprotno usvojenom planu došlo do NEKE OD SLEDEĆIH POSLEDICA:

- 1) negativnog odražavanja na novčane tokove subjekta reorganizacije;
- 2) onemogućavanja subjekta reorganizacije da obavlja poslovnu delatnost;
- 3) značajnog ugrožavanja interesa jedne ili više klasa poverilaca.

U SLUČAJU IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, STEČAJNI SUDIJA TOKOM PRETHODNOG STEČAJNOG POSTUPKA MOŽE ANGAŽOVATI STRUČNO LICE ILI IMENOVATI PRIVREMENOG STEČAJNOG UPRAVNIKA RADI UTVRĐIVANJA ČINJENICA OD ZNAČAJA ZA OCENU POSTOJANJA STEČAJNOG RAZLOGA.

U slučaju iz stava 1. ovog člana stečajni sudija može angažovati stručno lice ili imenovati privremenog stečajnog upravnika radi utvrđivanja činjenica od značaja za ocenu postojanja stečajnog razloga tokom prethodnog stečajnog postupka.

Ako utvrdi postojanje stečajnog razloga iz stava 1. tačka 1) ovog člana, stečajni sudija će rešenjem o otvaranju stečajnog postupka odrediti da se stečajni postupak sprovodi bankrotstvom stečajnog dužnika.

Pretpostavke u vezi sa priznanjem

Član 187.

Ako odluka, odnosno potvrda iz člana 182. stav 2. ovog zakona pruža dokaz da strani postupak ima obeležja postupka iz člana 174. stav 2. ovog zakona i da je strani predstavnik lica ili organ iz člana 174. ~~stav 4.~~ STAV 3. ovog zakona, sud može te činjenice smatrati utvrđenim.

Sud može dokumenta koja su podneta uz zahtev za priznanje da smatra autentičnim, bez obzira na to da li su legalizovana u smislu zakona kojim se uređuje legalizacija isprava u međunarodnom saobraćaju.

Ako se ne dokaže suprotno, smatra se da je registrovano sedište dužnika, odnosno njegovo prebivalište ako se radi o fizičkom licu, središte njegovih glavnih interesa.

Odluka o priznanju stranog postupka

Član 188.

Osim u slučaju iz člana 179. ovog zakona, strani postupak se priznaje ako:

- 1) ima obeležja postupka iz člana 174. stav 2. ovog zakona;
- 2) je strani predstavnik koji podnosi zahtev za priznanje lica ili organ iz člana 174. ~~stav 4.~~ STAV 3. ovog zakona;
- 3) zahtev ispunjava uslove iz člana 182. stav 2. ovog zakona;
- 4) je zahtev podnet nadležnom sudu, u skladu sa čl. 176. i 177. ovog zakona.

Strani postupak se priznaje kao:

- 1) glavni strani postupak, ako se vodi u državi u kojoj je središte glavnih interesa dužnika;
- 2) sporedni strani postupak, ako dužnik ima stalnu poslovnu jedinicu u toj stranoj državi.

Na glavni i sporedni strani postupak shodno se primenjuju odredbe čl. 174a i 174b ovog zakona.

O zahtevu za priznanje stranog postupka sud odlučuje rešenjem u hitnom postupku. Rešenje o priznanju stranog postupka prvostepeni sud će po službenoj dužnosti ili na zahtev zainteresovanog lica izmeniti ili ukinuti ako se utvrdi da uslovi za njegovo donošenje nisu bili ispunjeni ili da su nakon priznanja stranog postupka prestali da postoje.

Posle otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom čije je središte glavnih interesa u Republici Srbiji, strani postupak se može priznati samo kao sporedni strani postupak.

Protiv rešenja kojim se odbija predlog za priznanje stranog postupka, strani stečajni dužnik, strani predstavnik i poverioci imaju pravo žalbe, u roku od 15 dana. Žalba ne odlaže izvršenje.

SAMOSTALNI ČLANOVI ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

ČLAN 65.

PODZAKONSKI AKTI DONETI NA OSNOVU OVLAŠĆENJA IZ ZAKONA O STEČAJU („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BR. 104/09, 99/11 - DR. ZAKON, 71/12 - US I 83/14), USKLADIĆE SE SA ODREDBAMA OVOG ZAKONA U ROKU OD ŠEST MESECI OD DANA STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA.

ČLAN 66.

STEČAJNI POSTUPCI KOJI DO DANA STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA NISU OKONČANI OKONČAĆE SE PO PROPISIMA KOJI SU BILI NA SNAZI DO DANA STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA, OSIM ŠTO ĆE SE NA UNOVČENJE STEČAJNE MASE U STEČAJNIM POSTUPCIMA POKRENUTIM U SKLADU SA ZAKONOM O STEČAJNOM POSTUPKU („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BR. 84/04 I 85/05 - DR. ZAKON) I ZAKONOM O STEČAJU („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BR. 104/09, 99/11 - DR. ZAKON, 71/12 - US I 83/14), PRIMENJIVATI NACIONALNI STANDARDI ZA UPRAVLJANJE STEČAJNOM MASOM DONETI U SKLADU SA OVLAŠĆENJEM IZ ČLANA 65. OVOG ZAKONA.

ČLAN 67.

OVAJ ZAKON STUPA NA SNAGU OSMOG DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE”.

ANALIZA EFEKATA

Prema listi *Doing Business* Svetske banke u pogledu ocene kvaliteta stečajnog okvira Republika Srbija je već sada relativno visoko rangirana. Prema rangiranju Svetske banke, stečajni okvir Republike Srbije se na listi od preko 190 zemalja u 2016. godini nalazi na deobi od 12. do 16. mesta (ocena indikatora kvaliteta stečajnog okvira iznosi 13.5 od maksimalnih 16 poena).² Slična ocena stečajnog okvira data je i u analizi koju je Međunarodni monetarni fond sproveo 2015. godine, prema kome su, uz određene nedostatke koji se odnose na status različitih poverilaca, odredbe Zakona o stečaju u skladu sa najboljom međunarodnom praksom. Ipak, indikatori koji ukazuju na kvalitet sprovođenja zakona i dalje nisu na željenom nivou, pre svega usled problema u primeni, ali i usled nedostataka postojećeg stečajnog okvira.

Stečajni okvir Republike Srbije je dva puta reformisan u poslednjih petnaest godina. Prva reforma sprovedena je usvajanjem Zakona o stečajnom postupku 2004. godine, a zatim su reforme nastavljene donošenjem Zakona o stečaju 2009. godine. Time su u praksi omogućene sve relevantne opcije koje postoje u uporednom stečajnom pravu: bankrotstvo (prodajom imovine ili prodajom stečajnog dužnika kao pravnog lica) i reorganizacija (unapred pripremljena i stečajna reorganizacija).

Nakon nekoliko godina primene, 2014. godine usvojene su izmene i dopune Zakona o stečaju kojima su uklonjeni uočeni nedostaci Zakona. Najznačajnije novine koje su sadržane u Zakonu o izmenama i dopunama Zakona o stečaju odnosile su se na obezbeđivanje dodatne transparentnosti u vođenju stečajnog postupka, uređenju položaja i aktivnijoj ulozi poverilaca u stečajnom postupku, uređenju statusa založnih poverilaca, smanjenju troškova pokretanja stečajnog postupka, kao i poboljšanju odredbi koje uređuju sadržinu plana reorganizacije, mere reorganizacije i glasanje o planu reorganizacije.

Učestale promene stečajnog okvira su relativno česte i u zemljama sa razvijenim stečajnim okvirima. Tako se u Nemačkoj, Francuskoj, Italiji, i velikom broju drugih zemalja Evropske Unije, stečajni okvir menjao nekoliko puta tokom poslednje decenije.³ Promene stečajnog okvira odražavale su promenjene ekonomske okolnosti, tako da su posebno u periodu trajanja ekonomske krize zakoni menjani tako da ohrabruju opstanak preduzeća suočenih sa finansijskim poteškoćama. Sa ublažavanjem posledica krize izmena stečajnih okvira, menja smer i mahom je usmerena ka efikasnijoj zaštiti (različitih) poverilaca.

Pregled kretanja stečajnih postupaka u Republici Srbiji

Pre usvajanja poslednjih izmena i dopuna Zakona o stečaju dve ključne karakteristike stečajne prakse u Republici Srbiji bile su relativno mali broj otvorenih stečajnih postupaka u odnosu na broj privrednih društava čiji su računi blokirani, s jedne, i značajan broj unapred pripremljenih planova reorganizacije velikih privrednih društava, s druge strane.

Nakon donošenja izmena 2014. godine, broj otvorenih stečajnih postupaka znatno je uvećan. Od samo 210 postupaka u 2014. godini, taj broj je uvećan na 583

² Rangiranje dostupno na <http://www.doingbusiness.org/data/exploretopics/resolving-insolvency>

³ Nakon značajnih izmena koje su stupile na snagu 2012. godine, nemački stečajni okvir ponovo je menjan 2016. godine. Stečajni okvir u Italiji se menjao gotovo svake godine u posmatranom periodu, a česte promene prisutne su i u drugim vodećim zakonodavstvima.

u 2015. godini, i 437 u 2016. godini. U prvih sedam meseci 2017. godine otvoreno je 160 novih stečajnih postupaka.

Izvor: Agencija za licenciranje stečajnih upravnika

Istovremeno, nakon usvajanja poslednjih izmena i dopuna Zakona o stečaju smanjio se broj potvrđenih unapred pripremljenih planova reorganizacije. U odnosu na 2013. i 2014. godinu kada je broj potvrđenih UPPR iznosio 99 i 80 planova respektivno, njihov broj je pao na 41 u 2015. godini i 55 u 2016. godini. Time je ukupan broj otvorenih postupaka uvećan sa 334 u 2014. godini na 624 postupka u 2015. i 487 postupaka u 2016. godini.

Izvor: Godišnji izveštaj o finansijskoj stabilnosti, NBS

Iako je došlo do uvećanja ukupnog broja stečajnih postupaka, taj broj je i dalje mali u odnosu na broj blokiranih privrednih subjekata. Prema podacima NBS, na kraju 2016. godine bilo je blokirano ukupno 50.007 privrednih subjekata (od čega je značajan broj preduzetnika na koje se ne primenjuje Zakon o stečaju). To je za 6,1% manje nego u 2015, ali je ukupan iznos blokade od 279,9 mlrd dinara, odnosno za 1,37% više nego u 2015.

godini (pri čemu je značajan iznos blokade koncentrisan u relativno malom broju dužnika). Takođe, značajan deo privrednih društava je prezadužen, odnosno neto dug je višestruko veći u odnosu na profitabilnost izraženu kao EBITDA.

Prilikom prethodnih izmena Zakona o stečaju navedeno je nekoliko razloga zašto se ne pokreću stečajni postupci. Pored negativnih percepcija u pogledu dužine trajanja i stepena namirenja u stečaju, usled čega poverioci pokušavaju da se namire na druge načine i odustaju od pokretanja stečajnog, bitnu ulogu imaju i specifične tržišne okolnosti (npr. poverioci nemaju podsticaj da pokrenu stečajni postupak, jer zbog trenutnih cena imovine očekuju nisku stopu namirenja). Treći razlog koji je demotivisao pokretanje postupka bila je visina predujma, pre svega za mikro i male privredne subjekte (stečajne dužnike). Iznos predujma je značajno smanjen prethodnim izmenama, ali, s obzirom da je imovina takvih dužnika često zanemarljiva, poverioci se retko odlučuju na takav korak i pored niskih troškova.

Dužina trajanja stečajnog postupka

Od 4886 postupaka pokrenutih prema Zakonu o stečaju, zaključno sa junom 2017. godine (bez postupaka sprovedenih na osnovu unapred pripremljenih planova reorganizacije) 60,9% je zaključeno ili obustavljeno, dok je u toku 1894 postupka (39,1%) . Od ukupnog broja zaključenih i obustavljenih postupaka 73,9% biva zaključeno ili obustavljeno u roku od dve godine (85%% u roku od tri godine). Ipak, **čak 18,9% postupaka traje preko pet godina**, pri čemu je učešće društvenih preduzeća u takvim postupcima oko 25%. To je svakako značajan problem jer se resursi stečajnih dužnika ne preusmeravaju u produktivnu upotrebu, a poverioci se u takvim postupcima, često bez adekvatnog razloga, namiruju u neprimerenim rokovima.

Trajanje u godinama	Stečajni postupci prema dužini trajanja (presek jun 2017. godine)					
	Zaključeni	Obustavljeni	Zaključeni i obustavljeni	Aktivni	Ukupno	Učešće
od 0 do 1	1385	242	1627	301	1928	39.5%
od 1 do 2	477	73	550	336	887	18.2%
od 2 do 3	313	26	339	212	552	11.3%
od 3 do 4	200	14	214	84	298	6.1%
od 4 do 5	166	6	172	117	289	5.9%
Preko 5 godina	86	2	88	844	922	18.9%
Ukupno	2627	350	2977	1894	4886	100%

Izvor: Agencija za licenciranje stečajnih upravnika

Uzroci dugog trajanja stečajnog postupka u navedenim slučajevima su višestruki. Postoji niz objektivnih okolnosti na koje stečajni zakon ne može direktno da utiče, a usled kojih zaključenje postupka nije moguće (npr. problem oko povraćaja oduzete imovine ili nemogućnost prodaje imovine i nakon višestrukog oglašavanja). Ipak, postoji i niz odredbi zakona koje je moguće poboljšati, a koje direktno utiču na podsticaje strana da se postupak sprovede što brže. Na primer, promenom odredbi direktno se utiče na podsticaje stečajnih upravnika i poverilaca za efikasnijim postupkom (na primer, u praksi je uobičajeno da postupci duže traju ako postoji zakup iz kog se finansiraju troškovi postupka) ili neadekvatnih rešenja predviđenih Nacionalnim standardom kojim se detaljnije uređuje postupak prodaje i unovčenja imovine. Takođe, na dužinu trajanja stečajnog postupka utiču nerešeni

imovinsko-pravni odnosi, kao i brojni parnični postupci koji se javljaju tokom postupka, a bez čijeg rešavanja nije moguće okončati stečajni postupak. Treba imati u vidu da se poboljšanja stečajnog okvira iz 2014. godine, s obzirom da se nisu primenjivala na prethodno započete postupke, nisu odrazila na efikasnost tih postupaka.

Pored objektivnih, niz razloga može se dovesti u vezu sa problemom primene samog Zakona o stečaju. Tako, bez uzimanja u obzir postupaka koji su u periodu od 2010. do 2012. godine pokretani na osnovu dugotrajne nesposobnosti plaćanja („automatski stečaj“), **od otvaranja postupka do prvog poverilačkog ročišta protekne u proseku 45 dana** (odnosno pet dana više u odnosu na rok propisan zakonom), ali je za 437 postupaka proteklo više od dva meseca od otvaranja postupka do prvog poverilačkog ročišta.

Posledice isuviše dugih stečajnih postupaka posebno snose razlučni poverioci, koji s obzirom na zabranu izvršenja i namirenja i često neadekvatnu zaštitu imovine koja je predmet obezbeđenja snose značajne troškove.

Prilikom analize 32 najveća UPPR-a, u kojima je ukupna vrednost potraživanja 112 milijardi RSD, utvrđeno je da **prosečno vreme trajanja od pokretanja do pravnosnažnosti unapred pripremljenog plana iznosi 9,6 meseci**. To je relativno kratak period imajući u vidu alternativne načine razrešavanja dužničko-poverilačkih odnosa, ali u navedenom uzorku postoje značajna odstupanja. Tako je jedan broj planova postao pravnosnažan samo dva ili tri meseca od trenutka podnošenja plana, ali su u praksi zabeleženi i slučajevi kod kojih je pravnosnažnost nastupila skoro tri godine nakon što je prvobitno podnet plan, što u potpunosti narušava suštinu tog pravnog instituta.

Prilikom poređenja efikasnosti stečajnog sistem, već je uobičajeno da se prihvataju poslednji raspoloživi podaci „Doing business“ studije Svetske banke. „Doing business“ indikator koji opisuje efikasnost zaštite poverilaca počiva na percepciji eksperata (advokata, bankara) o verovatnom ishodu u simuliranom slučaju, a ne na pokazateljima koji su zasnovani na stvarnim podacima. Pored toga, indikatori nisu ograničeni samo na stečajni postupak, već se za razrešenje dužničko-poverilačkih odnosno „izlazak“ dužnika iz tržišne utakmice, može koristiti i postupak likvidacije i izvršnog postupka. Koji će od mogućih postupaka namirenja biti upotrebljen od strane poverilaca zavisi od percepcije anketiranih.

Troškovi stečajnog postupka

Na troškove pre svega utiče veličina stečajnog dužnika. Dobijeni rezultati u pogledu stvarnih troškova verovatno potcenjuju stvarni rezultat jer se koriste samo podaci raspoloživi za zaključene postupke. Uključivanjem i postupaka koji su u toku i čije trajanje premašuje prosek, realno je očekivati da su **troškovi izraženi u procentima od ostvarenog priliva** nešto veći. Na osnovu podataka ALSU za postupke u kojima je priliv preko 100 miliona dinara, troškovi iznose 3,76% od ukupnih priliva, za postupke u kojima je priliv između 50 i 100 miliona troškovi iznose 5,52%, za postupke u kojima je priliv od 10 do 50 miliona dinara troškovi su 10,10%, i troškovi za postupke od 1 do 5 miliona dinara iznose 27,27%.

Navedeni troškovi ne uključuju troškove poverilaca, oportunitetne troškove i obaveze stečajne mase. Navedeni procenti ukazuju da su stvarni troškovi stečajnog postupka znatno niži od onih navedenih u studiji Svetske banke *Doing Business koji iznose oko 20% od vrednosti stečajne mase*.⁴

Ukupni prilivi	od 1 do 5 mil.	od 5 do 10	od 10 do 50	od 50 do 100	Preko 100
----------------	-------------------	---------------	----------------	-----------------	--------------

	RSD	mil.RSD	mil.RSD	mil.RSD	mil.RSD
Učešće troškova stečajnog postupka u ukupno ostvarenom prilivu	27,27%	13,40%	10,10%	5,52%	3,76%

Izvor: Kalkulacija na osnovu podataka ALSU (zaključno sa junom 2016. godine)

Namirenje poverilaca

Razlučni poverioci u proseku namiruju 56,5% svojih potraživanja kada je vrednost realizovane predmetne imovine preko milion dinara. Time je došlo do neznatnog uvećanja prosečnog namirenja u odnosu na period pre usvajanja poslednjih izmena i dopuna zakona. U 140 postupaka razlučni poverioci su bili u potpunosti namireni, dok je u još 30 postupaka namirenje bilo veće od 75%. Ipak, treba imati u vidu da se kvalitet kolaterala značajno razlikuje od slučaja do slučaja i da je to osnovni razlog razlike u stepenu namirenja.

Učešće namirenja razlučnih poverilaca je oko 70% od sredstava preostalih nakon namirenja troškova i obaveza stečajne mase.

Dok UPPR omogućava relativno brzo okončanje postupka, uz znatno niže troškove, u praksi mali broj takvih planova zaista omogućava dužniku da normalno nastavi poslovanje. S jedne strane, iz perspektive trajanja i troškova postupka empirijski nalazi ukazuju da u proseku UPPR uspešno uspeva da kombinuje formalni i neformalni pristup restrukturiranju, te da omogućava relativno brz završetak postupka uz znatno niže troškove u odnosu na stečajnu reorganizaciju. Rezultati u pogledu zastupljenosti, troškova i brzine postupka svrstavaju Srbiju među zemlje koje su procesno uspešno uredile i primenile hibridni postupak. S druge strane, UPPR se koristi primarno kao sredstvo kojim se odlaže razrešavanje problema, a manje kao sredstvo za suštinsko finansijsko restrukturiranje stečajnog dužnika. Po pravilu dužnici se opredeljuju da podnesu unapred pripremljene planove isuviše kasno, kada njihovo poslovanje nije održivo. Sadržaj planova, odnosno predviđene mere i realnost pretpostavki na kojima su one zasnovane po pravilu nisu adekvatni, tako da sa isticanjem perioda mirovanja otplate dugova predviđenih usvojenim planovima do izražaja dolaze problemi primene instituta. U praksi, neispunjavanje planom predviđenih mera sve češće vodi pokretanju i otvaranju novog postupka u kome se po pravilu donosi odluka o bankrotstvu dužnika.

1. Određivanje problema koje zakon treba da reši

Iako su ključni problemi stečaja pre svega u primeni, i sam **zakon i dalje ima nedostatke koji imaju negativne efekte na dužinu trajanja postupka ili stvaraju neadekvatne podsticaje za efikasno sprovođenje stečajnog postupka.**

U cilju definisanja ciljeva ovog zakona, pošlo se od nekoliko ključnih problema čijem rešavanju ovaj zakon treba da doprinese. Pre svega, problem rešavanja položaja obezbeđenih poverilaca pokazao se primarnim usled sve većeg broja obezbeđenih potraživanja koja se u postupku stečaja ne mogu razrešiti i naplatiti na efikasan način. Uvažavajući činjenicu da je reč o potraživanjima obezbeđenim založnim pravom poverioca na imovini stečajnog dužnika, predložene su izmene u cilju implementacije zaštitnih mera za obezbeđene poverioce u postupku stečaja.

Problem se, pre svega, odnosi na to što **razlučni poverioci često ne mogu bitno da utiču na stečajni postupak, iako su svoje potraživanje obezbedili založnim pravom koje im omogućava prioritet u naplati, dok su radnje koje**

moгу da preduzmu u cilju naplate potraživanja ograničene, a usled dugotrajnih postupaka unovčenja realno namirenje je znatno niže od mogućeg.⁵

Takođe, kroz primenu pravila koje se odnose na postupak reorganizacije uočene su situacije koje ukazuju da, u određenim slučajevima, za sprovođenje reorganizacije stečajnog dužnika nije potrebna celokupna imovina stečajnog dužnika. S tim u vezi, predložene izmene omogućavaju otuđenje sredstava, odnosno imovine koja nije neophodna u postupku reorganizacije, čime se ovaj postupak rasterećuje, a istovremeno vrši brže namirenje poverilaca. Shodno uočenim problemima u praksi, predložene su izmene u postupku reorganizacije, čime je ovaj postupak u značajnoj meri reformisan. Takođe, i u postupku prodaje, odnosno unovčenja imovine stečajnog dužnika predložene su izmene koje treba da utiču na efikasnije namirenje poverilaca

Analiza je izdvojila tri grupe problema na koje predviđena rešenja treba da utiču:

- neadekvatan status razlučnih poverilaca,
- procesne prepreke efikasnom sprovođenju stečajnog postupka i namirenja poverilaca,
- odsustvo podsticaja za obezbeđenjem dodatnih izvora finansiranja dužnika usled neadekvatne zaštite „novog novca“.

1) Neadekvatan status razlučnih (obezbeđenih) poverilaca

Jedan od ključnih nedostataka postojećeg stečajnog okvira odnosi se na položaj razlučnih poverilaca. Zakon o stečaju definiše različite poverioce kao poverioce koji imaju založno pravo, zakonsko pravo zadržavanja ili pravo namirenja na stvarima i pravima o kojima se vode javne knjige ili registri i imaju pravo na prvenstveno namirenje iz sredstava ostvarenih prodajom imovine, odnosno naplate potraživanja na kojoj su stekli to pravo. Kao takvi razlučni poverioci nisu stečajni poverioci, ali ako je iznos njihovog potraživanja veći od iznosa sredstava ostvarenih prodajom imovine na kojoj su stekli različno pravo, pravo na namirenje za razliku u visini tih iznosa ostvaruju kao stečajni poverioci.

U uporednom pravu status obezbeđenih poverilaca se znatno razlikuje. Razlike u statusu obezbeđenih poverilaca odražavaju različite pristupe rešavanju problema konflikta interesa - ciljeva maksimizacije vrednosti stečajne mase u korist svih poverilaca putem reorganizacije ili bankrotstva (likvidacije), s jedne strane, i potrebe za zaštitom obezbeđenih poverilaca i njihovih interesa, s druge strane. Tako u stečajnim okvirima koji su orijentisani na „brze“ likvidacije stečajnog dužnika, poput onih u Engleskoj, Holandiji ili Švedskoj, prodaja se događa veoma brzo nakon pokretanja stečajnog postupka. S druge strane, veliki broj zemalja je usvojio odredbe usmerene ka reorganizaciji stečajnog dužnika. Ključno pitanje je u kojoj meri stečajni zakon može da ograniči prava razlučnih poverilaca suspendujući njihova pojedinačna

⁵ Treba napomenuti da u zavisnosti od pravne tradicije, razvijenosti tržišta kapitala, odnosno značaja različitih izvora finansiranja, kao i drugih faktora, stečajni okviri sadrže pravne institute koji posebno pogoduju dužnicima ili poveriocima. Ako je kontrola toka stečajnog postupka u rukama poverilaca, ako se zabrana izvršenja i namirenja po pokretanju ili po otvaranju stečajnog postupka ne odnosi na sve poverioce, ako se dosledno poštuje redosled prioriteta poverilaca, onda stečajni okvir daje prednost bankrotstvu (likvidaciji u stečaju) dužnika i smatra se da je takav okvir naklonjeniji poveriocima. Obrnuto, ako se omogućava da dužnik značajno utiče na tok postupka, ako je okvir usmeren ka reorganizaciji i nastavku poslovanja dužnika i ako se odstupa od redosleda prioriteta namirenja, smatra se da je stečajni okvir naklonjen dužnicima. Prema većem broju karakteristika, stečajni okvir u Republici Srbiji je u većoj meri naklonjen dužnicima, a delom i stečajnim poveriocima.

prava za pravo koje se ostvaruje u stečaju kao kolektivnom postupku prema stečajnoj masi. To je od posebnog značaja pošto **pogoršanje položaja različitih poverilaca ugrožava pristup i uvećava troškove finansiranja.**

U praksi su moguća dva pristupa. *Prema prvom, različni poverilac može da nastavi sa izvršenjem i namirenjem van stečajnog postupka.* Prednost ovog pristupa je to što obezbeđeni poverilac u takvom sistemu smatra da je njegovo pravo bolje zaštićeno, dok dužnik ima podsticaj da se ponaša odgovorno. S druge strane, takav pristup suštinski onemogućava sprovođenje postupka reorganizacije ili prodaju društva kao pravnog lica. Moguće je da prodajom opterećene imovine različni poverilac ne bi bio u potpunosti namiren, dok bi stečajni poverioci ostvarili znatno manji procenat namirenja. Maksimizacija vrednosti stečajne mase kao osnovni cilj stečajnog postupka time bi bila ugrožena, jer po pravilu reorganizacija zahteva da dužnik zadrži ključnu imovinu koja je najčešće opterećena. Time bi isključenjem predmetne imovine iz stečajnog postupka suštinski bilo onemogućeno sprovođenje stečajnog postupka. Na to jasno ukazuje podatak ALSU da je najveći deo imovine stečajnog dužnika opterećen. Takođe, podsticaj različitih poverioca nije uvek isti. Različni poverioci ponekad imaju interes da kako bi se ostvarila veća prodajna cena i bolje namirenje i omogućiti prodaju dužnika kao pravnog lica.

Drugi pristup podrazumeva da su različni poverioci uključeni u stečajni postupak (na određeni period), tokom kog stečajni upravnik pokušava da proda preduzeće kao pravno lice. Tokom tog perioda imovina nad kojom postoji različno pravo treba da bude adekvatno obezbeđena. Savremeni stečajni zakoni štite interes različitih poverilaca u pogledu određenog obezbeđenja tako što se zahteva adekvatna zaštita imovine ili se omogućava ukidanje mera obezbeđenja, odnosno zabrane izvršenja i namirenja. Pored ovih, mogući su i drugi oblici zaštite interesa različitih poverilaca koji su specifični za pojedina zakonodavstva, na primer time što se predviđa naknada štete u slučaju smanjenja vrednosti predmetne imovine ili se pripisuje kamata.

Zakon o stečaju, iako sadrži odredbe o adekvatnoj zaštiti i ukidanju mera obezbeđenja na zahtev različitih poverilaca, sadrži brojne manjkavosti, dok su pojedini instituti stečajnog prava kojima se štiti interes različitih poverilaca izostavljeni. Time stečajni okvir stavlja različne poverioce u nepovoljan položaj, što uvećava rizik i cenu finansiranja.

2) Procesne prepreke efikasnom sprovođenju stečajnog postupka i namirenja poverilaca u bankrotstvu, reorganizaciji i unapred pripremljenim planovima

Sam stečajni postupak sadrži nekoliko prepreka koje onemogućavaju brže zaključenje postupka i namirenje poverilaca. Na, primer, u slučaju unapred pripremljenih planova reorganizacije, broj izmena i dopuna plana u praksi se vrši i više od pet puta. Time poverioci često nisu sigurni o tome o sadržaju plana o kome glasaju. Rokovi za podnošenje prigovora od strane poverilaca, kao i odgovori dužnika takođe nepovoljno utiču na dužinu trajanja postupka. Takođe, pojedine odredbe onemogućavaju poverioce da tokom čitavog postupka efikasno kontrolišu rad stečajnog upravnika. Tako imenovanje stečajnog upravnika predstavlja jedno od bitnih elemenata stečajnog postupka na koji je poželjno da utiču poverioci. Pravo poverilaca da utiču na izbor stečajnog upravnika umanjeno je izmenama i dopunama Zakona iz 2014. godine. Jedan od negativnih aspekata stečajnog okvira prema Doing Business analizi je onemogućavanje poveriocima da utiču na izbor upravnika bez specifičnih ograničenja.

3) Odsustvo podsticaja za obezbeđenjem dodatnih izvora finansiranja dužnika usled neadekvatne zaštite „novog novca“

Pored neadekvatne zaštite razlučnih poverilaca, u praksi se javlja problem usled nedovoljno definisanog okvira kojim se ustanovljavaju prava poverilaca koji obezbeđuju nove izvore finansiranja. Dodatni izvori finansiranja u praksi su se javili svega u nekoliko slučajeva. Uzrok je pre svega u ograničenim sredstvima obezbeđenja koje dužnici može da pruži potencijalnim poveriocima, jer je u praksi imovina stečajnog dužnika često i višestruko korišćena kao instrument obezbeđenja.

Iako ne postoji jedinstveno rešenje u uporednom pravu u pogledu tretmana „novog novca“, uobičajen pristup je da se kreditima daje tretman obaveza stečajne mase. Time se izvorima finansiranja koji su od presudne važnosti za realizaciju plana reorganizacije i oporavak stečajnog dužnika daje prioritetu u slučaju pokretanja novog stečajnog postupka. Takođe, često se tako odobrenim kreditima obezbeđuje izuzeće od pobijanja, što nije slučaj sa postojećim zakonskim rešenjem.

2. Ciljevi koji se donošenjem zakona postižu

Osnovni cilj zakona je povećanje efikasnosti stečajnog postupka čime će se omogućiti veći stepen namirenja, niži troškovi i skraćanje trajanja postupka. Praćenje ovih indikatora sprovodi Agencija za licenciranje stečajnih upravnika, koja na svojoj internet strani pruža podatke o kretanjima u oblasti stečaja.⁶

Specifični ciljevi izmena i dopuna Zakona o stečaju je poboljšanje statusa razlučnih poverilaca su:

- poboljšanje statusa razlučnih poverilaca i skraćanje dužine trajanja prosečnog perioda namirenja;

- povećanje efikasnosti stečajnog postupka, a posebno prodaje imovine;

- omogućavanje dodatnih izvora finansiranja regulisanjem statusa „novog novca“;

- otklanjanje uočenih problema u praksi u pogledu unapred pripremljenih planova reorganizacije;

Mere koje su uključene u tekst zakona odnose se na:

- obezbeđenje aktivnog učešća razlučnih poverilaca u procesu donošenja odluka, a posebno u pogledu odluka o prodaji ili zakupu predmetne imovine;

- omogućavanja ubrzane realizacije imovine koja nije neophodna za reorganizaciju;

- jasno definisanje uslova potrebnih za ukidanja mera obezbeđenja u korist razlučnih poverilaca;

- ustanovljavanje jasnih pravila u pogledu procene vrednosti predmetne imovine;

- skraćivanje rokova predviđenih za donošenje rešenja o bankrotstvu (reorganizaciji) stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka;

- efikasniji mehanizam imenovanja i zamene stečajnog upravnika na predlog poverilaca;

- unapređenje postupka prodaje imovine stečajnog dužnika u bankrotstvu i efikasnija zaštita razlučnih poverilaca u takvom postupku, uključujući i mogućnost poverioca da koristi postojeća sredstva obezbeđenja u cilju polaganja cene.

Pored navedenih ciljeva razmatrane su opcije kojima se omogućava ispunjavanje ciljeva definisanih Strategijom Vlade Republike Srbije za rešavanje problematičnih kredita.

⁶ S obzirom da Agencija za licenciranje stečajnih upravnika ne sprovodi nadzor nad postupcima u kojima nije imenovan stečajni upravnik, unapred pripremljeni planovi reorganizacije nisu obuhvaćeni statističkim izveštajima ALSU. Podaci Agencije za licenciranje stečajnih upravnika dostupni su na adresi <http://www.alsu.gov.rs/bap/code/navigate.jsp?Id=298>, dok su podaci o unapred pripremljenim planovima pripremljeni za potrebe analize efekata.

3. Druge mogućnosti za rešavanje problema

Izradi ovog zakona pristupilo se nakon što se došlo do zaključka da bi jedino donošenje novog zakona na sveobuhvatan i efikasan način moglo da reši probleme i nedostatke uočene u praksi. Navedene problemi, poput tretmana razlučnih poverilaca ili tretmana „novog novca“ nije moguće otkloniti boljom primenom, već je bilo neophodno izvršiti promene odgovarajućih odredbi.

U pogledu specifičnih zakonskih rešenja, za svako je rešenje Radna grupa razmatrala opcije i sagledala različita rešenja u uporednom stečajnom pravu. S obzirom na ograničeni obim izveštaja o analizi efekata, pažnju ćemo usmeriti samo na najvažnije izmene i razmatrane opcije.

Za svaku od dole navedenih oblasti analizirane su i druge mogućnosti za rešavanje problema. Pre svega, analizirani su efekti *status quo* opcije, odnosno odustvo promena zakona uz poboljšanje primene, kao i opcije kod kojih su drugačija rešenja u odnosu na predložene opcije.

1) Obaveza da se imovina koja je predmet razlučnog prava ponudi na prodaju u roku od šest meseci od pravnosnažnosti rešenja o bankrotstvu. Jedan od ključnih nedostataka postojećeg okvira je često odugovlačenje stečajnih upravnika da započnu postupak prodaje imovine. Odsustvo podsticaja pokretanja postupka prodaje, posebno je uočljivo u slučaju davanja imovine stečajnog dužnika pod zakup. Izmenama je predviđen rok od šest meseci od datuma donošenja rešenja o bankrotstvu tokom kojih je stečajni upravnik dužan da započne postupak prodaje. S obzirom da se brojni stečajni postupci susreću sa eksternim preprekama na koje stečajni postupak ne može da utiče (npr. restitucija), zakonom su previđene objektivne okolnosti koje mogu da utiču na kašnjenje postupka prodaje. Ukoliko stečajni upravnik ne pokrene postupak prodaje, nastaje razlog za ukidanje mera obezbeđenja.

2) Mogućnost ukidanja mera obezbeđenja u slučaju da stečajni upravnik ne započne postupak prodaje u roku predviđenom zakonom. Član 93. važećeg Zakona o stečaju sadrži odredbe kojima se uređuju institut adekvatne zaštite i ukidanje mera obezbeđenja. Ukidanje mera obezbeđenja može se doneti u slučaju da ne postoji adekvatna zaštita predmeta razlučnog prava, odnosno ako se vrednost te imovine smanjuje, bez mogućnosti da se razlučni poverilac zaštiti od takvog smanjenja vrednosti. U praksi su ove odredbe imale veoma retku primenu. Pored toga, razlučnom poveriocu omogućeno je da zahteva ukidanje mera obezbeđenja ako je ispunjen kumulativni uslov da predmetna imovina nema ključni značaj za reorganizaciju i da je njena vrednost manja od vrednosti obezbeđenog potraživanja. Dok je prvi uslov izveden iz cilja stečajnog postupka - drugi uslov onemogućava razlučnog poverioca da zahteva ukidanje mera obezbeđenja, kada usled reziduala (razlike između vrednosti predmetne imovine i vrednosti obezbeđenog potraživanja) postoji interes i drugih poverilaca u pogledu predmetne imovine. Rešenjima predviđenim izmenama i dopunama pojašnjen je i olakšan mehanizam za ukidanje mera obezbeđenja. Ipak, kako bi se stvorili podsticaji i poveriocu da bude efikasan i da pravovremeno inicira prodaju, predviđen je rok tokom kog on može realizovati ovo pravo, nakon čega efekti ukidanja mera prestaju.

3) Izbor člana odbora poverilaca iz reda razlučnih poverilaca (čl. 38a). Razlučni poverioci trenutno imaju ograničene mogućnosti da utiču na tok stečajnog postupka. Izmenama je predviđeno da razlučni poverioci biraju jednog člana odbora poverilaca na prvom poverilačkom ročištu. Takođe, uređena su pitanja izbora i razrešenja člana odbora iz reda razlučnih poverilaca, kao i sazivanje sastanka razlučnih poverilaca. U praksi su, i prema važećem zakonu, u velikom broju

postupaka različni poverioci za iznos potraživanja preko vrednosti obezbeđenja kao stečajni poverioci ulazili u odbor poverilaca. Stoga se nakon usvajanja izmena očekuje da će u odboru poverilaca u jednom broju postupaka biti više od jednog poverioca koji će u postupku imati i status razlučnog poverioca. Različni poverioci po pravilu imaju različitu predmetnu imovinu kao obezbeđenje, pa se i njihovi interesi u stečajnom postupku mogu znatno razlikovati. S obzirom na učešće razlučnih poverilaca u ukupnom broju članova odbora, mogućnost uticaja na tok postupka je ograničena, tako da članstvo u odboru daje različnim poveriocima pre svega bolji uvid u tok postupka i mogućnost da pravovremeno reaguju. Prilikom izrade razmotreno je više opcija, uključujući status quo opciju i opciju formiranja posebnog tela razlučnih poverilaca.

4) Saglasnost na davanje u zakup imovine opterećene različnim ili založnim pravom (čl.28). Jedan od problema u primeni postojećeg stečajnog okvira javljao se u slučaju zakupa imovine opterećene različnim pravom. S jedne strane, stečajni upravnici imaju podsticaj da imovinu stečajnog dužnika daju u zakup i time obezbede pokrivanje troškova stečajnog postupka. S druge strane, to negativno utiče da se što pre sprovede unovčenje imovine stečajnog dužnika. Postojećim rešenjem predviđeno je dobijanje saglasnosti odbora poverilaca, ali s obzirom da su članovi odbora bili isključivo stečajni poverioci (osim u slučaju kada u odbor budu izabrani poverioci koji su i različni i stečajni), i interes tako formiranog odbora je, po pravilu takođe davanje takve imovine u zakup. Takvim rešenjem značajno je ugrožen interes razlučnih poverilaca. Takođe, pomenuto rešenje imalo je i negativan efekat na visinu troškova i dužinu trajanja postupka, jer stečajevi u kojima je imovina data u zakup po pravilu traju duže. Izmenama zakona predviđeno je da stečajni upravnik obaveštava različne poverioce na predmetnoj imovini, odnosno ukoliko je reč o prodaji pravnog lica i da dobije prethodnu saglasnost. S obzirom da interesi razlučnih poverilaca mogu biti različiti u zavisnosti od njihovog položaja, te da interes jednih može biti prodaja, a interes drugih davanje u zakup, kako bi se sprečilo oportuno ponašanje, saglasnost se traži samo od poverilaca koji mogu očekivati namirenje na osnovu prodaje predmetne imovine. Takođe, predviđeno je da u slučaju da se poverioci ne izjasne u predviđenom roku smatra da su saglasni sa zakupom (ćutanje je odobravanje).

5) Saglasnost u slučaju prodaju predmetne imovine neposrednom pogodbom (čl. 132). Kako bi se sprečilo narušavanje interesa razlučnih poverilaca predviđeno je da u slučaju da stečajni upravnik prodaje predmetnu imovinu na kojoj postoji različno pravo neposrednom pogodbom ukoliko prethodno nije pokušao prodaju metodom javnog nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda samo ako prethodno dobije saglasnost razlučnih poverilaca.

6) Polaganje cene (credit bidding) od strane razlučnog ili založnog poverioca (čl. 136b). Bitna novina stečajnog okvira je mogućnost da različni poverilac prebije svoje obezbeđeno potraživanje sa iznosom kupoprodajne cene. *Credit bidding* daje pravo različnom poveriocu da se, u slučaju prodaje imovine na kojoj je stekao različno pravo, nadmeće i koristi iznos njegovog potraživanja umesto novca da isplati cenu. Na taj način različni poverioci mogu da kontrolišu prodaju imovine na kojoj su stekli različno pravo i da reaguju ako smatraju da je postignuta cena kolaterala na javnom nadmetanju, a time i njihovo namirenje, neadekvatna. Drugim rečima, ako različni poverilac smatra da je ostvarena cena niska, može ponuditi veću cenu, i nakon prenosa prava svojine pokušati da prodajom ostvari višu cenu ili zadrži tu imovinu. S jedne strane, ishod u slučaju polaganja cene korišćenjem potraživanja ili novca je po pravilu isti. Pretpostavimo da različni poverilac ima potraživanje u iznosu od milion dinara, te da je imovina na kojoj postoji različno pravo predmet prodaje. U slučaju da se ostvarena cena, koja je radi jednostavnosti

primera takođe milion dinara, isplati u gotovini, celokupan iznos nakon odbitka troškova bio bi iskorišćen za namirenje razlučnog poverioca. U slučaju da se ostvarena cena „plati“ polaganjem potraživanja umesto gotovine, ishod bi suštinski bio isti. Jedina razlika je što razlučni poverilac u drugom slučaju snosi troškove prodaje. Ako je ostvarena cena manja od iznosa potraživanja, razlučni poverilac nakon što snosi troškove prodaje, pravo na namirenje za razliku u visini tih iznosa ostvaruje kao stečajni poverioci. Ako je ostvarena cena viša od iznosa potraživanja, razlučni poverilac na ime cene polaže razliku između potraživanja i postignute cene. Institut polaganja cene korišćenjem potraživanja umesto novca omogućava uvećanje vrednosti stečajne mase iz nekoliko razloga. Prvo, uvećava se broj potencijalnih kupaca, što je u okolnostima i rokovima stečajnog postupka, kao i često specifične namene imovine koja se prodaje od izuzetnog značaja. Time se učesnici podstiču da ponude iznos bliži ili jednak njihovoj rezervacionoj ceni. Drugo, sprečava se eventualna koluzija između potencijalnih kupaca i dužnika kako bi se predmetna imovina platila što manje. Konačno, polaganjem potraživanja umesto novca, smanjuju se i transakcioni troškovi. Prednost *credit bidding* instituta je to što se njime uklanja ograničenje koje bi razlučni poverilac imao u pogledu likvidnosti. Naime, i bez tog instituta, razlučni poverilac može se pojaviti na javnom nadmetanju, ali bi to podrazumevalo da raspolaže sa odgovarajućim novčanim sredstvima, što nije uvek slučaj. Takvo rešenje bez potrebe povećava transakcione troškove, tako što bi razlučni poverilac polaganjem cene u gotovom novcu, bio istim tim novcem namiren u stečajnom postupku. U slučaju kada postoje i drugi razlučni poverioci koji su stekli različna prava na drugoj imovini, i ako se ta imovina prodaje kao celina, javlja se problem alokacije vrednosti imovine na kojoj kupac, razlučni poverilac, ima različno pravo i ostatka imovine. Sam institut nije potpuno nov u srpskom pravu. Zakon o izvršenju i obezbeđenju je predvideo mogućnost da je kupac izvršni poverilac koji javnom nadmetanju može da na ime cene položi samo razliku između potraživanja i postignute cene uzimajući u obzir red prvenstva takvog poverioca. U uporednom pravu, institut polaganja cene korišćenjem potraživanja smatra se jednim od ključnih prava razlučnih poverilaca u stečajnom okviru SAD. Sam institut nije detaljno uređen Stečajnim zakonom SAD, ali je mogućnost polaganja cene korišćenjem potraživanja data u odeljku 363(k). U SAD, iako postoje određena neslaganja, razlučni poverilac može u nadmetanju da nudi celokupan nominalni iznos svog neosporenog potraživanja. U odnosu na početke primene, danas je mehanizam polaganja cene korišćenjem razlučnih potraživanja postao uobičajeno sredstvo koje koriste investitori kako bi preuzeli dužnika ili njegovu ključnu imovinu. Pored efekata po uvećanje stečajne mase, *credit bidding* može značajno da utiče na povećanje likvidnosti tržišta problematičnih kredita. U nekim stečajnim okvirima, poput Nemačkog, ovaj institut ima ograničenu primenu, dok u drugim poput Francuskog njegova primena nije moguća. Tako prema nemačkom Zakonu o stečajnom postupku, poverilac ne može da koristi ovaj mehanizam prilikom prodaje imovine stečajnog dužnika, dok je takva mogućnost prisutna u izvršnom postupku. Ipak, stečajni upravnik i kupac koji je ujedno i poverilac mogu se dogovoriti uz odobrenje odbora poverilaca o prebicanju potraživanja. U nemačkoj stečajnoj praksi se u nekim slučajevima, ako je kupac neobezbeđeni poverilac, umesto nominalne vrednosti potraživanja koristi procenat koji je jednak očekivanom namirenju. Holandski stečajni okvir ne propisuje pravila u pogledu ovog instituta, ali se u praksi koja je okrenuta brzim prodajama imovine stečajnog dužnika on primenjuje. U stečajnim okvirima u regionu praksa je takođe različita.

7) Pravo preče kupovine razlučnog poverioca u slučaju prodaje neposrednom pogodbom. Slično, polaganju cene, i u ovom slučaju se omogućava razlučnom poveriocu, da ako smatra da nije ostvarena adekvatna cena da kupi predmet prodaje pod istim (ili za stečajnog dužnika povoljnijim) uslovima iz

obaveštenja (pravo preče kupovine), pri čemu je dužan i da navede da li će koristiti prebijanje odnosno pravo polaganja cene.

8) Poboljšanje položaja „novog novca“. Izmenama zakona „novom novcu“ obezbeđuje se povoljniji tretman. Članom 104. onemogućeno je pobijanje zaključivanja ugovora o kreditu odnosno zajmu, dok je članom 126. dat tretman kreditima koji su predviđeni kao mera plana reorganizacije obaveza stečajne mase.

9) Povećanje efikasnosti postupka u slučaju podnošenja unapred pripremljenog plana. Zakonom su precizirani rokovi za prigovore poverilaca i odgovore dužnika, kako bi se omogućilo sudijama da spreče produženje postupka zbog neefikasnosti stranaka. Takođe, omogućena je samo jedna izmena i dopuna Unapred pripremljenog plana reorganizacije. U praksi su dužnici podnosili UPPR kao odbranu od izvršenja. Takvi planovi nisu bili potpuni, te su često menjani pre ročišta za glasanje. Ovom izmenom stvaraju se podsticaji za pravovremenu pripremu UPPR-a, koji treba da bude unapred dogovoren sa većinskim poveriocima u predviđeni klasama. Moguće je da će ova odredba umanjiti broj podnetih planova, ali će i otkloniti delom zloupotrebu ponovnog podnošenja planova.

4. Zašto je donošenje zakona najbolje za rešavanje problema

Prilikom sagledavanja problema posebno su se razmatrali problemi u primeni. Za neke probleme poput neadekvatnog statusa razlučnih poverilaca bilo je neophodno izmeniti i dopuniti postojeći tekst zakona.

Pored *status quo* opcije, tj. odsustva promene, razmatrane su i opcije različitih obima regulatornih promena tj. broja izmena i dopuna.

5. Na koga će i kako uticati predložena rešenja

S obzirom na sadržaj Zakona o stečaju, predviđene izmene i dopune imaće potencijalni indirektni efekat na sva privredna društva - dužnike, kao i na sve postojeće i potencijalne poverioce. Predložena rešenja posebno će uticati na položaj razlučnih poverilaca na način koji je opisan u prethodnom delu. Veća pravna sigurnost i povoljniji položaj takvih poverilaca posredno će se odraziti na sva privredna društva kroz povoljnije izvore i pristup finansiranju.

Predviđena rešenja uticaće na podsticaje dužnika da pravovremeno pokrenu stečajni postupak, s obzirom da se umanjuju mogućnosti „kupovine vremena“, a time i mogućnost za reorganizaciju i redefinisane dužničko-poverilačkih odnosa. To se posebno odnosi na preduzeća koja se nalaze u finansijskim poteškoćama, odnosno ona čiji su računi već sada blokirani.

Takođe, rešenjima se značajno utiče na **podsticaj stečajnih upravnika** da preduzmu potrebne aktivnosti kako bi se poverioci namirili u što kraćem roku, odnosno kako bi se sproveo ažurniji postupak unovčenja i namirenja razlučnih poverilaca. Niz odredbi utiče kako na poverioce, tako i na stečajne upravnika. Tako izmene čl. 32. smanjuju neophodnu većinu, kao i vremenski period u kome se na zahtev odbora poverilaca razrešava stečajni upravnik čime je omogućena dodatna kontrola nad njegovim radom i postupanjem.

Odredbe utiču i na druga lica koja imaju specifičnu ulogu u stečajnom postupku. Predloženim rešenjem procene u postupku stečaja predviđeno je da vrše ovlašćena lica - **procenitelji** koji poseduju licencu za vršenje odgovarajuće vrste procena. Takođe, prihodi određenih organa biće umanjeni po osnovu ukidanja saglasnosti (Komisija za zaštitu konkurencije) - v. deo 6.

6. Troškovi koje će primena zakona izazvati kod građana i privrede, posebno malih i srednjih preduzeća

Primena ovog zakona će dužinu trajanja, a posredno i troškove stečajnog postupka, posebno kod stečajnih dužnika kod kojih je otežan postupak prodaje imovine. U odnosu na važeći stečajni okvir, rešenja predviđena ovim zakonom ne stvaraju značajne dodatne troškove (v. deo 7)

Dodatni troškovi nastaću angažovanjem ovlašćenog procenitelja nepokretnosti, ali s obzirom da je pitanje procene vrednosti ključno u postupku stečaja, kao i da se na osnovu njega direktno utiče na prioritete poverilaca, uvođenje ove obaveze je opravdano.

S druge strane, pojedini troškovi postupka biće smanjeni. U potpunosti se ukida obaveza dobijanja saglasnosti Komisije za zaštitu konkurencije prilikom podnošenja plana reorganizacije.

7. Da li pozitivni efekti opravdavaju troškove

Effekti rešenja predloženih ovim zakonom merljivi su i izraženi su ključnim indikatorima kvaliteta stečajnog postupka, pre svega stepenom namirenja, ali i troškovima i dužinom trajanja postupka. Time bi se smanjila alokativna neefikasnost postojećeg sistema.

Pozitivni efekti adekvatnog uređenja statusa razlučnih poverilaca treba da na srednji rok dovedu do smanjenja troškova finansiranja i povoljnijem pristupu izvora finansiranja.

Prema završnim računima ukupno ostvareni prilivi za 1864 stečajna dužnika iznosili su 17,2 milijarde RSD. Priliv je znatno niži od procenjene likvidacione vrednosti (oko 40% procenjene likvidacione vrednosti), pri čemu su troškovi postupka iznosili oko 7.2%. Ti rezultati su nešto bolji u odnosu na period pre poslednjih izmena i dopuna kada su iznosili oko 8%. Omogućavanjem lakšeg ukidanja mera obezbeđenja kao i drugim merama koje treba da stave u bolji položaj razlučnog poverioca očekuje se značajno skraćanje trajanja stečajnog postupka, kao i niži troškovi postupka.

Takođe, bolje uređenje pravnog okvira za unapred pripremljene planove stvorice bolje podsticaje da se usvajaju održivi planovi i sprečice neko do potencijalnih zloupotreba podnošenja unapred pripremljenih planova.

Takođe, prilikom izmena vodilo se računa i o činjenici da bi veći broj izmena stvorio značajne troškove primene usled činjenice da se u praksi primenjuje više različitih stečajnih zakona.

8. Da li akt stimuluše pojavu novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju

Predloženim izmenama i dopunama otklonice se neki od uočenih problema. Primena rešenja omogućice efikasnije unovčenje imovine stečajnog dužnika, a time i realokaciju resursa iz neproaktivne u produktivnu upotrebu.

Niz uočenih problema neophodno je rešiti boljom primenom Zakona o stečaju, kao i poboljšanim nadzorom nad radom stečajnih upravnika, ali i adekvanom primenom ili izmenama postojećih odredbi drugih zakona koji utiču na ishod stečajnog postupka direktno ili posredno.

Neka od rešenja, kojima se unapređuje položaj razlučnih poverilaca, omogućice veći stepen namirenja i manju izloženost riziku, čime će omogućiti povoljniji pristup i cenu finansiranja novih privrednih subjekata.

Takođe, očekuje se da izmene i dopune Zakona o stečaju utiču na usvajanje realnijih planova reorganizacije, čime bi se omogućilo da stečajni dužnik koji ima

održivo poslovanje i nastavi da posluje. Time se posredno povoljno utiče i na poverioce i njihovo poslovanje.

9. Da li su zainteresovane strane imale priliku da iznesu svoje stavove

Tokom izrade propisa prezentovana su rešenja zakona na sednici Radne grupe za rešavanje problematičnih kredita, na kojoj su pored predstavnika više ministarstava učestvovali i predstavnici Narodne banke Srbije, Udruženja banaka, kao i međunarodnih finansijskih institucija. Pojedina rešenja predstavljena su i na okruglom stolu u prisustvu predstavnika većeg broja poslovnih banaka.

Tekst Nacrta zakona je pripremila Radna grupa koju su činili predstavnici Ministarstva privrede, Ministarstva finansija, Agencije za licenciranje stečajnih upravnika, Vrhovnog kasacionog suda, Privrednog Apelacionog suda, NALED-a i Pravnog fakulteta Univerziteta u Beogradu.

Tokom izrade zakona dobijeni su komentari Međunarodnog monetarnog fonda i Svetske banke koji su pružili tehničku pomoć u izradi propisa. Na nacrt zakona Radna grupa dobila je pozitivne pisane komentare međunarodnih finansijskih institucija.

Odbor Vlade za privredu i finansije, na sednici održanoj dana 4. oktobra 2016. godine, doneo je Zaključak o sprovođenju javne rasprave o Nacrtu zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i utvrdio Program javne rasprave na osnovu koga je Ministarstvo privrede sprovelo javnu raspravu.

Javna rasprava o Nacrtu zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju (u daljem tekstu: Nacrt zakona) sprovedena je u periodu od 10. do 30. oktobra 2016. godine. Tekst Nacrta zakona bio je postavljen na internet stranici Ministarstva privrede, čime je bilo omogućeno javnosti da primedbe, predloge i sugestije na tekst Nacrta zakona dostavi Ministarstvu privrede putem pošte ili elektronskim putem.

Detaljne informacije o sprovedenoj javnoj raspravi, uključujući i predloge koji su dobijeni dati su u Izveštaju o sprovedenoj javnoj raspravi.

10. Koje će mere biti preduzete da bi se ostvarili razlozi donošenja zakona

Paralelno sa izmenama i dopunama Zakona o stečaju, predviđene su izmene svih podzakonskih akata, a posebno Pravilnika kojim se utvrđuju nacionalni standardi za upravljanje stečajnom masom tri meseca od stupanja Zakona na snagu. Za efikasniji postupak od posebne važnosti je izmena Nacionalnog standarda br. 5 kojim se uređuje unovčenje imovine stečajnog dužnika.

Takođe, predviđene su i izmene **Pravilnika o naknadi i nagradi stečajnog koji** uređuje pitanje naknade troškova stečajnog upravnika, odnosno postupka odobravanja naknade i nagrade.

Konačno, neophodno je preduzeti čitav niz mera i aktivnosti koje se odnose, kako na edukaciju stečajnih sudija i stečajnih upravnika, tako i na poboljšanje percepcije stečaja kao jednog od vidova rešavanja finansijskih poteškoća dužnika i redefinisanja dužničko-poverilačkih odnosa.

OBRAZAC IZJAVE O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa - Vlada
Obrađivač - Ministarstvo privrede
2. Naziv propisa
Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju
Draft law on amendments and supplements to the Law on bankruptcy
3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):
 - a) Odredba Sporazuma koja se odnosi na normativnu sadržinu propisa,
/
 - b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,
/
 - v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
/
 - g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
/
 - d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.
/
4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:
 - a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,
/
 - b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

Uredba (EU) broj 2015/848 Evropskog parlamenta i Saveta od 20. maja 2015. godine o stečajnom postupku
Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on insolvency proceedings (recast)
 Delimično usklađen

Prethodnim izmenama Zakona o stečaju pravila o međunarodnom stečaju usklađena su sa pravilima Evropske unije o stečajnoj proceduri, odnosno sa Uredbom Saveta (EZ) broj 1346/2000 o stečajnom postupku.
 Uredba 1346/2000 ukinuta je i zamenjena Uredbom (EU) 2015/848.
 Ovim zakonom nije vršeno usklađivanje sa propisom Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on insolvency proceedings (recast) jer ne postoji obaveza usklađivanja do pristupanja EU.
 - v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
/
 - g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost, treba navesti razloge

–trenutno se ne vrše, biće

/

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

/

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

Ne

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?

Da, engleski

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

Kako se Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju ne vrši usklađivanje sa pravnim tekovinama EU, nije bilo potrebe za konsultovanjem Evropske komisije i drugih stručnih lica Evropske unije.